

અનુક્રમણિકા

01 બનાવટી જૂઠા પીરોને	04
અસલ સાચા પીરોનો સંદેશ !	
02 કંગુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફની	10
03 (દર્સ હદીષ) મિર્ાત (ઉદ્દૂ) શર્હ મિશ્કત (ભાગ : ૨)	12
04 હદાઈકે બજીશશ (ભાગ : ૨)	14
05 કાનૂને શરીરાત	18
06 અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરરી હલ	22
07 હજરત બાયયીદ બુસ્તામી (અલ્હુલીના હાલાત....)	26
08 ગોષે આ'ઝમ અનુભૂતિનો મર્તબો	
મહાન બુગુગોની જલાની !	29
09 હું મુસલમાન થઈને કુર્ચાન વિશે શું જાણું છું ?!	33
10 હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીઝ (ર)	37
11 અભિભૂતિલ્લાહ તિસ્મિલ્લાહનો	
આપસમાં લગાવ, મુદ્દાઓ તથા ફાયદાઓ	43
12 બરકાતે ખવાજાની રૂપાલ	50

બરકાતે ખવાજા (માસિક)
નવેમ્બર-૨૦૨૧
રલીઓલ અવ્વલ-રલીઓલ આખર
હિજરી સાલ : ૧૪૪૩
વર્ષ : ૧૮, અંક : ૧૧, સાંંગ અંક : ૨૧૪

રથાપક અને પ્રકાશક
ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા
એફ્રેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)
C/o. ફય્યાજાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૨૪૪૨૧૪૭૭
9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay
Web. :www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com
લેક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય
A/c. No. 34620100000303
Razvi Kitab Ghar
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નકલ	રૂ.	૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૨૩૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :
પટેલ શાહીર અલી રાખી દયાદરવી (B.Sc.)

તૂ હૈ વો ગોષ કિ હર ગોષ હૈ શૈદા તેરા
 તૂ હૈ વો ગોષ કિ હર ગોષ હૈ ખ્યાસા તેરા
 સૂરજ અગલોં કે ચમકતે થે ચમક કર દૂધે
 ઉફૂકે નૂર પે હૈ મેહૂર હમેશા તેરા
 જો વલી કંબલ થે યા બાદ હૂએ યા હોંગે
 સબ અદબ રખતે હૈ દિલમે મેરે આકા તેરા
 સારે અકૃતાબ જહાં કરતે હૈને ફુઅબેકા તવાફ
 કા'બા કરતા હૈ તવાફે દરેવાલા તેરા
 ઔર પરવાને હૈને જો હોતે હૈને કા'બે પે નિષાર
 બાગકે સાઝોં મેં બજતા હૈ તરાના તેરા
 કિસ ગુલિસ્તાં કો નહીં ફસ્લે બહારીસે નિયાજ
 કૌન સે સિલસિલા મેં ફેઝ ન આયા તેરા
 નહીં કિસ ચાંદ કી મંજિલમે તેરા જલ્વાએ નૂર
 નહીં કિસ આઈના કે ઘરમે ઉજાલા તેરા
 રાજ કિસ શહેરમે કરતે નહીં તેરે ખુદામ
 બાજ કિસ નહૂરસે લેતા નહીં દરયા તેરા
 મજરાએ ચિંતો બુખારા વ ઈરાકો અજમેર
 કૌનસી કિશ્ત પર બરસા નહીં જાલા તેરા
 દિલે અન્દાકો 'રમા' તેજ નમક કી ધૂન હૈ
 ઈક જરા ઔર છિડકતા રહે ખામા તેરા

બનાવટી જૂઠા પીરોને

આરા

સાચા પીરોનો સંદેશ !

તંત્રી લેખ.....

વર્તમાન સમયમાં મુસ્લિમ જગતમાં અગણિત અજ્ઞાબો ગરીબ ગુમરાહીઓ ફેલાય ગયેલી છે. અનેક બાતિલ ફિર્કાઓ વહાબી, અહલે ખબીષ, દેવબંદી, મૌદૂદી, શીઆ, રાફ઼ઝી, ખારજ, કાદ્યાની વગેરે ઈસ્લામની જડો ખોખરી કરવામાં લાગેલા છે. તો બીજી બાજુ કહેવાતા પીર બાવાઓમાં અનેક બનાવટી સૂફી બનીને પોતાના અંગત સ્વાર્થ ખાતર ક્રૌમને અવળે પાટે દોડાવી રહ્યા છે. આવા જૂઠા પીરો ઈલ્મે દીન હાંસલ કરતા નથી, શરીઅતની પાંબંદી કરતા નથી અને પીરકા બેટા પીર ! પીરકા બેટા પીર ! એ રીતે પોતે અપાત્ર હોવા છતાં પીર તથા સજજાદગીના ગાઢી વારસ બની શરીઅત વિરુદ્ધ કામો કરી પણિકને ગુમરાહ કરી રહ્યા છે. કેટલાક જાહેલ પીરો સૈયદની તાજીમ અને સૈયદની મહોષ્યતના નામ પર શીઆ જેવા અક્રીદા અપનાવી સહાબાએ કિરામની ખુલ્લમ ખુલ્લા બેઅદબી પણ કરી રહ્યા છે, શીઆઓની બોલી, બોલી રહ્યા છે ! અને અવામને પણ એ માર્ગ દોરી ગુમરાહ કરી રહ્યા છે. અને કેટલાક કહેવાતા આદિમો પણ પોતાની વાહવાહી તથા અંગત સ્વાર્થમાં એવા જૂઠા પીરો, ગુમરાહ પીરોની ખુશામદમાં પડેલા છે જેનાથી અહલે સુન્ત અવામ ગુમરાહ થઈ રહી છે. કેટલાક ઠેકાણે સજજાદગીના મોહમ્માં અવનવા ગલત પડયંત્રો તથા પ્રોપેન્ડા કરીને સુન્ની અવામમાં ગલતફિહમીઓ ફેલાવી તેમના ટુકડા કરવામાં આવી રહ્યા છે. કેટલાક તો બનાવટી સૈયદ બની બેઠા છે અને આખા ને આખા ઈલાકામાં આવા બેશરઅ પીરોના મુરીદો જોવા મળે છે ! આવી અનેક ગુમરાહીઓ તથા ખરાબીઓ મુસ્લિમ સમાજમાં ફેલાયેલી જોઈને ખરેખર એક ફિકમંદ સુન્નીનું દિલ કક્કડી ઉઠે છે કે આખરે આ ક્રૌમનું શું થશે અને ક્યાં સુધી પણિક આવા ધોકેબાઝો પાછળ દોરાતી રહીને પોતાની દુનિયા તથા આખેરત બર્બાદ કરતી રહેશે ?! આ બધી બાબતોને લક્ષ્યમાં રાખીને ઈસ્લામના સાચા મશહૂર બુઝુર્ગાના આદેશો તથા કથનોને અત્રે રજૂ કરીએ છીએ જેનાથી ભોળી ભાળી અવામ સાચા પીર તથા સાચા વતીની ઓળખ પામીને ગુમરાહોથી બચી રાહે રાસ્ત પામી શકે.

★ શું સૂફી તથા પીરની આવી હરકતોને દીનમાં સ્થાન છે ? ★

એક કિલેપ જોવા મળી જેમાં કોઈક ખાનકાહમાં કોઈ પીર બાવાની સામે એક કાકા મ્યુઝિકના તાલ સાથે કવાલીમાં નાચી રહ્યા છે અને પીર જાતે નોટો ઉડાડી રહ્યા છે. પણી ધીરે ધીરે સામે ઉભી ઉભી તાજીઓ પાડી રહેલી યુવાન આધેડ સ્ત્રીઓ નાચવા લાગે છે અને પીર પાસે આવીને સૌ પ્રથમ એક આધેડ સ્ત્રી નાચતાં નાચતાં પીર સાહબને આદિંગન આપે છે, કેટલોય સમય પીર તેણી પર હાથ ફેરવતા રહે છે અને તેણી તથા બંનેવ જણ પોતાના હાથો એકબીજાને વિટાવીને બાજેલાં રહે છે ને પીર તેણી પર હાથ ફેરવતા રહે છે. આવી રીતે તે જ સ્ત્રી ત્રણ ચારવાર કેટલીક મિનિટો સુધી પીરને બાજે છે અને તે દરમ્યાન અન્ય યુવાન સ્ત્રીઓ નાચતી કૂદતી બાવાને બાજતી રહે છે, હાથો ચૂમતી રહે છે. હાજર લોકો તમાશો જોતા રહે છે ! પીરનો ફયલ વહેંચાય રહ્યો છે ! શું ખ્વાજા સાહબના નામ પર ચરી ખાનારા જૂઠા પીરો બતાવે કે ખ્વાજા સાહબની મેહફિલો આવી હતી ? બુદ્ધિનું દેવાળું ફૂકી ચૂકેલા અંધ મુરીદો જેઓ આ જૂઠા બાવા પર નોટો ઉડાડી રહ્યા છે તેઓ વતી પીર અને સૂફી કેવા હોય તે સમજે અને ગુમરાહીમાંથી બહાર આવે. વળી બીજી ઘણી કિલિપો આવા નાચ ગાનની મેહફિલો કરતા

પીરો અને જાહિલ મુરીદોની અવાર નવાર જોવા મળે છે. વળી ક્યાંક ઔરતો હાથ ચૂમે છે, પગો દબાવે છે, અને સિજદા કરે છે. બેપર્દા નામેહરમ ઔરતોને સામે બેસાડવી, હાથ ચૂમાડવા વગેરે તો એવા પીરોને ત્યાં જાણે સામાન્ય રિવાજ છે. તેમજ અજબ ગઝબના ડાન્સો પુરુષો સ્ત્રીઓના થતા જોવા મળે છે અને ચલણી નોટોનો વરસાદ વરસતો રહે છે. એક U.K.ના ઓળખીતાએ મને સત્તાવાર ખબર આપી કે ફિલાણા પીર જેમને દાઢી પણ ન હતી, તે રમજાનમાં તરાવીહ પઠવા ન જતાં મારે ત્યાં આવીને ટી.વી. જોયા કરતા હતા, જ્યારે કે તેમના પણ દીવાના મુરીદો અમે જોયા છે! આવાં બધા શરીઅત વિરુદ્ધ કામો કરનાર પોતાને સૂઝી જાહેર કરે છે, પીર બને છે, અનેક લોકો તેવાના મુરીદ બને છે અને બદનામી અહલે સુન્નતની થાય છે. અને આ જૈર શરઈ હરકતો દેખાઈને કેટલાય બદ અક્રીદા અજ્ઞાન સુન્નીઓને પોતાના તરફ ખેચી જાય છે, અને ખેચી ગયા છે. અહલે સુન્નત માટે આવા જૂદા સૂઝીઓ કલંક સમાન છે. પોતાની ખાનદાની જ્યાતિ અને જબાનની ચાલાકીથી ભોળી ભાળી અવામને તેઓ ગુમરાહ કરી રહ્યા છે.

★ ઈસ્લામી દાખિએ પીર કેવો હોવો જોઈએ ? ★

પીર થવા માટે કમસે કમ નીચેની ચાર શરતો તેનામાં હોવી અનિવાર્ય છે. એવું નથી કે પીર કા બેટા પીર ! આ શરતો તેનામાં નથી તો તે ગમે તે ખાનદાનથી હોય પણ પીર નથી થઈ શકતો.

(૧) "સુન્ની સહીહુલ અકીદાવાળા હોવું" પીર જો સુન્ની સહીહુલ અકીદાવાળો ન હોય તે પીર શું બનશો, પરંતુ પોતે જ ગુમરાહ અથવા કાફિર હશો. એના હાથમાં હાથ આપવો શૈતાનના હાથમાં હાથ આપવા સમાન છે. આજે ઘણા ઉંઘાડા બેદીન વહાબી-દેવબંદી કે જેઓ મુદ્દલમાં તો ઔલિયાએ કિરામનો ઈન્કાર કરનાર તથા દુશ્મન છે છતાં છતેરપિંડી માટે તેમણે પીરી મુરીદીની જાળ ફેલાવેલ છે. સાવધાન, એમનાથી સાવચેત રહેશો, નહીં તો ઈમાન પણ ગુમાવી બેસશો.

વળી કેટલાક જાહિલ પીરો ખૂબ જ શાણા બનીને બદ્દાઅકીદા વહાબી, દેવબંદી, શીઆ વગેરે સાથે તથા જૈર ધર્મના સાધુ સંતોની સાથે એકતાના નામે મલતા જુલતા તથા તેમનાં સ્વાગત સંમાન કરતાં જોવા મળે છે. તો એવા લોકો શરીઅતની રૂએ પીર થવાને પાત્ર જ નથી. પીર મુતસલિફ (કંડર) સુન્ની હોવો જોઈએ.

(૨) "પીર જાહેરી ઈલ્મમાં ઓછામાં ઓછો એટલો માહિતગાર હોવો જોઈએ કે બધી દીન માટે જરૂરી બાબતો (જરૂરીયાતે દીન)નો જાણકાર હોય. હરામ તથા હલાલ, હક્ક તથા બાતિલ, કુઝ તથા ઈમાનની વચ્ચે તફાવત કરી શકતો હોય. તે ઉપરાંત પોતાને જરૂરી બધા મસાઈલોમાં લીજા કોઈનો મોહતાજ ન હોય પરંતુ પોતે જ દીની કિતાબોમાંથી પ્રાપ્ત કરી શકે." જો પીરમાં એટલો ઈલ્મ નહીં હોય તો તે હક્કો બાતિલ, કુઝ તથા ઈમાન, હલાલ તથા હરામમાં તફાવત નહીં કરી શકે. ખાસ કરીને જરૂરિયાતે દીન જેના પર ઈમાનનો આધાર છે તો જ્યારે એનું જ્ઞાન નહીં હોય તો એના પર અમલ કેવી રીતે કરી શકશે?! અને આજે નહીં તો કાલે ગુમરાહિયતના દલદલમાં ફસાવાનો ચોક્કસ ખતરો છે. એટલા માટે આવા બેઈલ્મ-જાહિલ પીરને પીર બનાવવો જાણે કે શૈતાનના મસખરાને પીર બનાવ્યો ગણાશે. એનો ખુલાસો ઉપર આવી ગયો છે.

વળી એવા પણ પીર જોવામાં આવ્યા કે બાક્શાયદા મૂર્તિપૂજા કરી મુર્તદ બની ચૂક્યા અને જ્યારે પણિલકમાં ઉહાપોહ થયો તો યેનકેન પ્રકારે વાયા વાયા થઈને તેમનું તૌબાનામું જાહેર થયું. પણ સવાલ એ છે કે

જેને કુઝ તથા ઈસ્લામની ખબર કે પરવા નથી તે પીર થઈ જ કેવી રીતે શકે ? છતાંય હંદ્ઘર્મા જુઓ કે હજ્ય લોકો તેમના મુરીદ રહ્યા છે અને થતા રહે છે ! અંધી અક્રીદતથી અલ્લાહની પનાહ !

(૩) "પીર ફાસિક તથા ફાજિર ન હોય. એટલે કે ઉઘાડે છોગે ગુનાહનું કામ કરતો ન હોય. મલતબ કે ખુલ્લમ ખુલ્લા શરીઅતની વિરુદ્ધ વાતો કરવી, ઈસ્લામના અરકાનો નમાજ, રોજા વગેરેની પાબંદી ન કરવી, જૂઠ, ગીભત, હરામખોરી, ધોકાબાઝી, દાઢી મુંડાવવી અથવા મુદ્દીથી કમ કતરાવવી, જાહેરમાં ફોટા પડાવવાનો શોભિન ન હોય, ટી.વી પર કે મોબાઈલ પર સિરિયલો, પિકચરો, રમતો વગેરે જોતો ન હોય. બેપર્દા નામેહરમ સ્ત્રીઓથી મિલન વગેરે અન્ય હરામ કામો કરતો ન હોય." ફાસિક તથા ફાજિર તો તે છે જેની સાક્ષી (ગવાહી) સુદ્ધાં શરીઅતે માન્ય નથી રાખી તેમજ નમાજમાં તે ઈમામ નથી બની શકતો તો પછી દીની બાબતમાં એ તમારો પીર કઈ રીતના થઈ શકે છે ?! આજે અનેક એવા પીર તથા ખલીફા દાઢીમુંડા જોવા મળે છે !

(૪) હુગ્ર સુધી સિલસિલાનો કમ જોડાયલો હોય, એટલે કે તમારા પીરથી લઈને હુગ્ર સુધી શજરાના કમમાં જેટલા પણ પીરો છે તે બધા શરતો મુજબ હોય. એમનામાંથી કોઈ એક પણ જો શરતો મુજબનો પીર (એટલે આ ચાર શરતોવાળો) નથી તો સિલસિલો (કમ) જોડાયેલો રહેશે નહીં. કોઈ એક પણ શરતો મુજબ ન હોવાના કારણે કમ તૂટી જશે અને ઉપરથી આવતા ફયાજ તથા બરકતોથી પણ વંચિત રહેવું પડશે. એટલા માટે, હે લોકો ! સાવધાન ! થઈ જવ કે કોઈના હાથમાં હાથ આપતાં પહેલાં પીરની સારી રીતે તપાસ કરી લો, કે એ પીરમાં ચારેય શરતો સમાયેલી છે કે નહીં. જો સમાયેલી હોય તો હીક, નહીં તો કોઈ બીજા શરતો મુજબના પીરની શોધ કરો.

આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રાઝ ફાਜિલે બરેલ્વી દ્વારા ઈશ્રાદ છે કે કૃયામતના પહેલાં સુધી દરેક જમાનામાં એક લાખ ચોવીસ હજાર (૧૨૪૦૦૦) વલી દુનિયામાં મૌજૂદ હશે. તેથી એ પણ યાદ રાખો કે શરતોની પાબંદીને જોઈને પીર વિનાના રહેવાની કોશિશ પણ કરશો નહીં. ખુદાની મહેરબાનીથી આજે પણ ઘણા શરતો મુજબના પીરો અસ્તિત્વમાં છે એમની શોધમાં રહેવું જરૂરી છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! જરૂર એવા પીર પ્રાપ્ત થઈ જશે. જ્યારે આવા પીર મળી જાય ત્યારે તરત જ એમનો દામન પકડી લેવામાં આવે. પીરનો દામન પકડવાથી મળતા ફયાજ તથા બરકતોનો તાગ મેળવવા આરિફ બિલ્લાહ શારાની દ્વારા કથનને વાંચો. આપ ફર્માવે છે : "નિઃશંક ! બધા પેશવા (આગેવાનો) ઔલિયા તથા ઉલમા પોતપોતાના અનુસરવાવાળાઓની શક્ષાઅત કરે છે. જ્યારે એમના મુરીદની રૂહ નીકળતી હોય, જ્યારે મુન્કર-નકીર તેમને પ્રશ્ન કરતા હોય, જ્યારે તેમનાથી હિસાબ લેવામાં આવે છે, જ્યારે તેમના આમાલ જોખવામાં આવે છે, જ્યારે તેઓ પુલસિરાત પર ચાલે છે, દરેક સમયે દરેક સ્થિતિમાં તેમની મદદ કરે છે. કદી પણ, કોઈ પણ જગ્યાએ કોઈ પણ પ્રસંગે ગાફિલ (બેદરકાર) થતા નથી. (મિઝાનુશ્શરીઅતુલ્ક કુબરા)

★ જૂઠા સૂફીઓની પોલ ઉદ્ઘાડતાં મહાન બુગુર્ગોનાં કથનો ★

આવા સૂફીઓના વિશે તરીકતના સરતાજ, શરીઅતના ઈલમના મોઝાં મારતા સમંદર (સમુદ્ર) હુજ્જતુલ ઈસ્લામ મુહુમદ ઈમામ ગાજાલી દ્વારા પોતાની જગવિષ્યાત તસવુફની કિતાબ 'કીમીયાએ સાચાદત'માં લખે છે કે :-

"પોતે પોતાની જાતને સૂક્ષીના વેશમાં જાહેર કરવું અને એમની સિફત અને આદતો ધારણા ન કરવી કેવળ નિષ્ઠક તથા ઉઠાંતરાપણું છે. એ લોકો (બનાવટી સૂક્ષી)માં સૌથી ખરાબ તે વ્યક્તિ છે જે સૂક્ષીઓની થોડી વાતો યાદ કરી લઈ બેખૂદા (કંઘો) બકવાસ કરે અને જાણો કે દુનિયાની પૈદાઈથી લઈને ફ્યામત સુધીનો ઈલ્મ પ્રાપ્ત થઈ ગયો છે ! ત્યારે જ તો આવી (સૂક્ષીયાણી) વાતો કરી શકે છે. ક્યારેક તો આ વાતોનું ખરાબ પરિણામ અને ત્યાં સુધી પહોંચાડી દે છે કે ઉલમા અને એમના ઈલ્મને તિરસ્કારની દ્રષ્ટિથી જોવા લાગે છે, ને કદાચ શરીઅત પણ એમની દ્રષ્ટિમાં હલકી અને નાચીજ જણાતી હશે. અને કહે છે કે શરીઅત તો અશકતો અને કમજોરોના માટે છે. જે લોકો તરીકતના રસ્તે સશકત અને મજબૂત થઈ ગયા છે એમને શરીઅત કાંઈ પણ હાનિ નથી પહોંચાડી શકતી. (એટલે કે શરીઅતને છોડી દેવામાં કોઈ નુકસાન નથી.) એટલે એમનો દીન તે 'દહ દર દહ' હોઝની હદ સુધી પહોંચી ગયો છે એટલા માટે કોઈ પણ વસ્તુથી નાપાક થતો જ નથી. (એટલે કે જેવી રીતે દહ દર દહ (૧૦×૧૦ હાથની હોઝ) હોઝમાં નાપાકી પડવાથી હોઝ નાપાક નથી થતી એવી રીતે તરીકત પર ફ્રદમ જમાવી દીધા પછી નમાજ રોજા છોડવાથી અને શરીઅતની પાબંદીથી અલગ થઈ જવાથી કાંઈ નુકસાન નથી) જ્યારે આ ગોદીધારી (બનાવટી પીર સૂક્ષી) આ દરજા પર પહોંચી જાય ત્યારે તેમનામાંના દરેકને (ઈસ્લામી બાદશાહે) કંતલ કરવું હજાર કાફિરોને કંતલ કરવાથી પણ અફજલ છે. એટલા માટે કે મુસલમાનો પોતે પોતાની જાતને ખુલ્લા કાફિરોથી તો બચાવે જ છે પણ આ મલભીન પોતાની જાતને મુસલમાન કહેવડાવે છે અને (ખરેખર તો) ઈસ્લામને બાતિલ દરાવે છે (એટલા માટે મુસલમાનો પોતે પોતાને બચાવી નથી શકતા.)

"સયકુલ ગોખુલ આ'ગ્મ" નામની કિતાબમાં છે કે, "બનાવટી સૂક્ષી કહે છે કે જ્યારે બંદો મહોષ્બતના સ્થાને (એટલે કે તરીકતમાં) પહોંચી જાય છે તો એના માટે શરીઅતની બધી અમરો નેહી (શરીઅતના હુકમો) રદ થઈ જાય છે. (એટલે કે માફ થઈ જાય છે,) એના કારણે તેઓ નમાજ નથી પઢતા, રોજા, નથી રાખતા, હરામને હલાલ સમજે છે. તેથી એટલા માટે આ બધા કાફિર જહન્નમી થઈ ગયા અને કાયમ માટે દોઝભમાં સબીને અજાબ ચાખતા રહેશે.

"અન્વારુલ આરેફિન" માં છે કે, "હાજરત મુજદિદ અલેખાની ﷺ ફર્માવે છે કે અહવાલ (કશ્ફની હાલત) શરીઅતના તાબા હેઠળ છે. અને શરીઅત ફૃથ્થ છે અને ખુદાની વહીથી સાબિત થયેલ છે. અને અહવાલ ઉમ્રે જન્મી (ધારણાથી નક્કી થયેલ) છે જે કશ્ફ અને ઈલ્હામથી સાબિત છે." એના પછી હાજરત ફર્માવે છે કે, "કેટલાક અધુરા દરવેશ (બનાવટી સૂક્ષી) પોતાના કશ્ફ પર ભરોસો કરીને શરીઅતે મુતહુહરાનો ઈન્કાર અને વિરોધ કરવા લાગે છે. જો હાજરત મૂસા કલીમુલ્લાહ ﷺ પણ હુગૂર ﷺના સમયમાં હોત તો એમને પણ નંબી ﷺની પૈરવી કર્યા વગર કોઈ રસ્તો ન હતો. તો પછી આ કોરબાતિનો (દિલના આંધળા એટલે બનાવટી સૂક્ષી)ને વિરોધ કરવાનો શું હક્ક છે ?"

"મરગૂલુલ કુલૂબ" માં હુગૂર ﷺની એક હદીષ નકલ કરવામાં આવી છે કે હુગૂર ﷺ ફર્માવે છે, એટલે કે જે શખસ ઈલ્મે દીન પાત્ર કર્યા વગર જાહિદ (દુનિયાથી મોટું ફેરવી લઈને ખુદાની નજીદીકી પ્રાત કરવાવાળો) બને છે તે જીવનના અંતકાળમાં પાગલ થઈ જાય છે."

એટલા માટે શેખ સાદી ﷺ એ શું સુંદર વાત કહી છે, કે "બેઈલ્મ ન તવાં ખુદારા સનાખત" એટલે

કે ઈલ્મે દીન વિના ખુદાને ઓળખી શકાતો નથી. નાદાન, બેઈલમ બનાવટી સૂકીઓ કે જેઓ તરીકૃતના નશામાં ઈલ્મે દીન અને શરીઅતે મુતહ્ખરાની હાંસી ઉડાવે છે (મશકરી કરે છે) એમને મારી વિનંતી છે કે તેઓ ઉપરની વાતોને ધ્યાનથી વાંચે અને બોધ પ્રાપ્ત કરે અને એના પર અમલ કરી શૈતાની ઘોકાબાજીથી બચવાની કોશિશ કરે એમાં જ ભલાઈ પણ છે અને છૂટકારો પણ.

ઉઝરત જુનેદ બગદાદી اللّٰهُمَّ نَسْأَلُكُكَ رَحْمَةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ લોકોએ વિનંતિ કરી કે કેટલાક લોકો એવા વહેમમાં રહે છે કે શરીઅતના હુકમો તો ખુદા સુધી પહોંચવાનો જરીયો હતો અને અમે પહોંચી ગયા છીએ. એટલે હવે અમારે શરીઅતની શું જરૂર ?! એના જવાબમાં હજરતે જણાવ્યું કે તેઓ સાચું કહે છે, તેઓ ચોક્કસ પહોંચી ગયા પણ ક્યાં સુધી ? જહનમ સુધી ! ચોર, વ્યભિચારી આવા અકીદાવાળાઓથી વધુ સારા છે. પછી જણાવ્યું કે જો હું હજાર વરસ જીવંત રહું તો પણ ફર્જો અને વાજિબો તો મોટી વસ્તુઓ છે, જે નવાફિલ (નફલો) અને મુસ્તહબ જે નક્કી કરી લીધેલ છે તો શરીર ઉજર (મજબૂરી) વિના તેમાંથી કાંઈ પણ ઓછું ન કરું. (અલયુવાકેતુલ જવાહિર)

આ જ સૈયદુત્તાએફા ઉઝરત જુનેદ બગદાદી اللّٰهُمَّ نَسْأَلُكُكَ رَحْمَةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ફર્માવે છે કે, "જોણે ન કુર્ચાન યાદ કર્યું ન હદ્દીષ લખી એટલે કે જે શરીઅતના ઈલમથી માહિતગાર નથી તો તરીકૃતના વિષયમાં એનું અનુસરણ ન કરો અને એને પોતાનો પીર ન બનાવો, કારણ કે આપણો આ તરીકૃતનો ઈલમ એકદમ કુર્ચાન અને હદ્દીષનો પાબંદ છે." (રિસાલાએ કુશૈરિયદ્દ)

બાયારીદ બોસ્તામી અને શરીઅત : સુલતાનુલ આરિફીન હજરત બાયારીદ બોસ્તામી اللّٰهُمَّ نَسْأَلُكُكَ رَحْمَةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ફર્માવે છે કે, "જો તમે કોઈ વ્યક્તિને જુઓ કે એવી કરામત પામેલ છે કે હવા ઉપર પલાંઠી વાળી બેસી શકે છે તો એનાથી છેતરાશો નહીં, જ્યાં સુધી એ ન જુઓ કે ફર્જો તથા વાજિબો અને મકરૂહ તથા હરામ તથું ઉપરાંત શરીઅતની હિફાજત માટેના જરૂરી આદભોમાં એની શું હાલત છે ? (રિસાલાએ કુશૈરિયદ)

આ જ કારણ હતું કે એકવાર આ જ સુલતાનુલ આરિફીન પોતાના શાગિર્દોને સાથે લઈને એક બુજુર્ગના દીઢાર માટે તશરીફ લઈ ગયા જોણે પોતે પોતાને આહિદ તરીકે પ્રભ્યાત કર્યો હતો. હજરત જ્યારે ત્યાં પહોંચ્યા તો યોગાનુયોગ એ જાહેદ કાબા શરીફ તરફ થુંક્યો. હજરત તુરંત ત્યાંથી પાછા વળી ગયા અને તેનાથી સલામ તથા વાતચીત પણ ન કરી ! અને ફર્માવ્યું કે આ વ્યક્તિ ખુદાના રસૂલ صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ આદભોમાંથી એક અદબની તો સાચવણી કરતો નથી અને જે વસ્તુ (વિલાયત)નો એ દાવો કરે છે અને કઈ રીતે પાળતો હશે ? (રિસાલાએ કુશૈરિયદ)

★ મુજદિદ તથા વલી તે આનું નામ !!! ★

આવો ! દોસ્તો ! 'વલીએ કામિલ' તથા 'મુજદિદ'ની શી ખૂબીઓ હોય છે તે માટે ૧૪ મી સદીના મુજદિદ એટલે કે આશિકે રસૂલ, મુજદિદે આ'ગ્રમ, વલીએ કામિલ, આ'લા ઉઝરત ઈમામે અહલે સુન્નત, ઈમામ અહિમદ રગા ફાજિલે બરેલ્વી તથા શાહીદાએ આ'લા હજરત તાજદારે અહલે સુન્નત, કુત્બે આતમ, મુફતીએ આ'ગ્રમે આલમ, ઉઝરત મુસ્તફા રજાખાં رَجُلُّ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ બંનેના જીવનના પ્રસંગોની જલક જોઈએ :-

"નભીરએ હજરત મુહદિષે સૂરતી મૌલાના કુારી અહમદ સાહિબનું બયાન છે કે મદ્રસતુલ હદ્દીષ પીલીભીતના વાર્ષિક જલસામાં હજરત મોહદિષે સૂરતી اللّٰهُمَّ نَسْأَلُكُكَ رَحْمَةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ સાથે પીલીભીતના મશહૂર બુજુર્ગ શાહજી મુહમ્મદ

શેરમિયાં ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} ને મળવા માટે તશરીફ લઈ ગયા. તો ત્યાં પહોંચતાં જોયું કે શાહ સાહબ બેપર્દા ઔરતોને (બેપર્દા સામે બેસાડીને) બયઅત કરી રહ્યા છે !! આ'લા હજરત શરીઅતના હુકમોની ગૈરતના તકાજા હેઠળ મુલાકત કર્યા વિના જ પાછા વળી ગયા.

જો બીજું કોઈ હોત તો નારાજ થઈ જત ! પરંતુ શાહજી મિયાં સાહબ ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} બેનફસીપણાનો (નફસપરસ્તી ન હોવાનો) કમાલ તથા હક્કપસંદીનો કમાલ એ રીતે પ્રદર્શિત થયો કે સાંજે જ્યારે આ'લા હજરત બરેલી શરીફ તશરીફ લઈ જવા માંડ્યા તો શાહજી મિયાં ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} સ્ટેશન સુધી છોડવા આવ્યા અને સવારના પ્રસંગ બાબતે અફસોસ જાહેર કર્યો અને ફર્માવ્યું કે, મૌલાના ! હવે પછીથી હું ઔરતોને પર્દા પાછળ બેસાડીને તેમનાથી બયઅત લેતો રહીશ ! (મુરીદ કરતો રહીશ). ત્યાર બાદ આ'લા હજરતે તેમની સાથે મુસાફી કર્યો, ગળે મળ્યા. સુખ્ષેનાનલ્લાહ ! (હ્યાતે આ'લા હજરત, પેજ-૧૮૦)

બહુરૂલ ઉલૂમ હજરત અલ્લામા મુફતી અબ્દુલ મન્નાન ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} ફર્માવે છે કે :-

હુજૂર મુફતીએ આજમ ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} મજલિસમાં તાવીજ માટે સ્ત્રીઓ તથા પુરુષોની ભીડ લાગેલી રહેતી હતી પણ શું મજાલ કે કોઈ સ્ત્રીનો હાથ પણ બેપર્દા થઈ જાય. જો કોઈથી નિષ્કાળજી થઈ કે આપનું ધમકાવવાનું શરૂ થઈ જતું ! લાઈલાહ ઈલ્લાહ ! અરતગફિરુલ્લાહ ! અરે ! પોતાનો હાથ ટાંક બેશરમ ! બુઝાને તારો હાથ બતાવવા આવી છે !!! અને આખી મહેફિલમાં સનાટો છવાઈ જતો અને દરેક પોતાના કપડાં સંભાળી લેતું !!! (આ હતી શરીઅતની પાંબંદી ! આ હતી હરામ બાબતોની નફરત !)

આજે મરસ્લેહતની વણજાર ચાલી રહી છે, આમ તથા ખાસે આ બાબતોથી બોધ લઈ શરીઅતના પાંબંદ થવું જોઈએ તેમાં જ ઉલ્ટી ઈજજત વધી જશે.

★ પીરે સૈયદ જ હોવું જરૂરી નથી ! ★

ઘણા લોકોથી અને જાહિલ સૂકીઓથી એ સાંભળવામાં આવ્યું છે કે પીરના માટે આલી નસબ તથા આલે રસૂલ હોવું જરૂરી છે. આ વાત તદ્દન જહાલત પર આધારિત છે. જો આ જ વાત હોત તો સિલસિલાએ આલિયા કાદરીયાના સદરુસુદૂર ગૌષે આ'ઝમ શૈખ અબ્દુલ ફાદિર જીવાની હસની તથા હુસૈની સૈયદ હતા તેઓ કદી પણ કોઈ ગૈર સૈયદને પોતાનો પીર ન બનાવતે. જો કે આપના પીર ગૈર સૈયદ હજરત સર્દિ મઘજૂમી ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} (જેઓ કોમે મઘજૂમથી સંબંધિત) હતા. ગૌષે આ'ઝમના પીરોમાંથી હજરત અબૂબક્ર શિષ્યથી જે ખૂબ જ મહાન શાનવાળા બુજૂર્ગ થઈ ચૂક્યા છે, તેઓ પણ સૈયદ ન હતા. એમની ઉપરના પીર સૈયદુતાઈફા (વલીઓના ગિરોહના સરદાર) હજરત જુનૈદ બગદાદી, આપ પણ સૈયદ ન હતા. આપની ઉપરના પીર હજરત સરી સકતી, તેઓ પણ સૈયદ ન હતા. એમની ઉપરના પીર કુત્બુલ અકૃતાબ હજરત મઅરૂફ કર્ખી ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ} તે તો ઈસાઈ કુતુંબમાં પેદા થયા હતા ! આ પ્રમાણે બીજા બધા સિલસિલાઓમાં ઘણા સૈયદ ન હોય એવા પીર નજર આવશે. આનાથી બિલકુલ સ્પષ્ટ થઈ ગયું કે પીરના માટે સૈયદ જ હોવું જરૂરી નથી પરંતું શરતો પ્રમાણેના હોવું અનિવાર્ય છે. હા ! શરતો મુજબ હોય અને સૈયદ હોય તો સોનામાં સુગંધ લર્યા બરાબર ગણાશે ! પણ શરતો મુજબ નથી તો ગમે તે હોય પીર ન થઈ શકે.

□□□

ਕੁਅੰਨੇ ਪਾਫ਼ਨੀ ਤਫ਼ਸੀਰ

କଣ୍ଠାଳ ପର୍ମାଣ ଓ ଖାଜାଇଶ୍ଵର ହଙ୍ଗୀ

અંગ

અનુવાદક

આ'લા હુરત ઈમામ અહમદ રગા મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી

સૂરાએ નિસાઅુની તફસીર

સૂરાએ નિસાચું મદીના તચ્છેબામાં ઉતરી,
એમાં ૧૭૬ આચ્યતાઓ, ૨૪ રૂકુઅ છે.

મસીહ ધૂણા નથી કરતો જરા પણ
અલ્લાહનો બંદુ બનવાથી^{૫૮} અને ન નજીકીવાળા
ફરિશ્તા, અને જે અલ્લાહની બંદગીથી ધૂણા અને
ઘમંડ કરે તો કોઈ પળ વીતે છે કે તે એ બધાંને
પોતાની તરફ હાંકશે^{૫૯} (૧૭૨) તો તે જેઓ
ઈમાન લાવ્યા અને સારા કામો કર્યા તેમની
મજૂરી તેમને ભરપુર આપીને પોતાની કૃપાથી
તેમને ઔર વધારે આપશે. અને તે જેમણે^{૬૦} ધૂણા
અને ઘમંડ કર્યા હતા, તેમને હુંખદાયક સાથે
આપશે. અને અલ્લાહ સિવાયના પોતાનો કોઈ
તરફદાર પામણે ન મદદગાર (૧૭૩) હે લોકો !
બેશક ! તમારી પાસે અલ્લાહ તરફથી સ્પષ્ટ
દલીલ આવી^{૬૧} અને અમે તમારી તરફ ઝળહળ
તું નૂર ઉતાર્યું^{૬૨} (૧૭૪) તો તે જેઓ ઈમાન
લાવ્યા અને તેની રસ્સી મજબૂત પકડી લીધી તો
નજીકમાં જ અલ્લાહ તેમને પોતાની રહમત અને
ફ્રૂલમાં દાખલ કરશે^{૬૩} અને તેમને પોતાની
તરફ સીધો માર્ગ દેખાડશે (૧૭૫) હે મહબુબ !
તમને ફતવો પૂછે છે ? તમે કહી આપો કે
અલ્લાહ તમને કલાલા^{૬૪} બાબત ફતવો આપે છે,
જો કોઈ પુરુષ મરણ પામે જે બેઓલાં છે^{૬૫}
અને તેની બહેનહોય, તો વારસમાં તેની બહેનનાં

لَنْ يَسْتَنِكُفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِّهُ وَ لَا
الْمُلْكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ مَنْ يَسْتَنِكُفُ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَنِكُبِرُ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا فَأَمَّا الَّذِينَ
أَمْنُوا وَ عَبَلُوا الصِّلْحَتِ فَيُوَقِّيْهُمْ أُجُورُهُمْ وَ
يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَ أَمَّا الَّذِينَ اسْتَنِكُفُوا وَ
اسْتَنْكَبُرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَ لَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا يَا يَا النَّاسُ قَدْ
جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا
مُبِينًا فَأَمَّا الَّذِينَ أَمْنُوا بِاللَّهِ وَ اعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيَدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَ فَضْلٍ وَ يَغْدِيْهُمْ إِلَيْهِ
صِرَاطًا مُسْتَقِيْمًا يَسْتَفْتُنَكُ فَقُلِ اللَّهُ يُفْتِيْكُمْ فِي
الْكَلَةِ إِنْ امْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَ لَكَ أُخْثٌ فَلَهَا
نِصْفُ مَا تَرَكَ وَ هُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ
كَانَتَا اثْتَتَيْنِ فَاهُمَا الشُّلْثُنُ مِنَّا تَرَكَ وَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً
رِجَالًا وَ نِسَاءً فَلِلَّهِ كُرِّ مِثْلُ حَظِّ الْأَنْتَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

અડધો (ભાગ) છે^{૬૪} અને પુરુષ પોતાની બહેનનો વારસદાર બનશે જો બહેનને ઓલાદ ન હોય^{૬૫} પછી જો બે બહેનો હોય (તો) વારસામાં તેમના બે તૃત્યાંશ. અને જો ભાઈ બહેન હોય, પુરુષો પણ અને સ્ત્રીઓ પણ તો પુરુષોનો ભાગ બે સ્ત્રીઓ છેટલો. અલ્લાહ તમારા માટે સ્પષ્ટ વર્ણન કરે છે કે ક્યાંક ભટકી ન જવ. અને અલ્લાહ દરેક વસ્તુ જાણો છે (૧૭૬)

:: સમજૂતી ::

૫૬. શાને નુગૂલ : નજરાનના પ્રિસ્તીઓનું એક પ્રતિનિધિમંડળ સૈયદે આલમ પ્રિસ્તીની સેવામાં હાજર થયું, તેમણે હુજૂરને કહ્યું, "તમે હઝરત ઈસાને એબ લગાડો છો કે હઝરત ઈસા અલ્લાહના બંદા છે." હુજૂરે ફર્માવ્યું, "હઝરત ઈસા માટે એ નાનમની વાત નથી." ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

૫૭ : અર્થાત આખેરતમાં એ ઘમંડની સજા આપશે.

૫૮ : અલ્લાહની ઈબાદત કરવાથી.

૫૯ : સ્પષ્ટ દલીલ એટલે સૈયદે આલમ પ્રિસ્તીની જાતે ગિરામી, જેમના સત્ય હોવા પર એમના મુઅજિઝા સાક્ષી છે. અને નકાર કરનારાઓની બુદ્ધિને આશ્રયમાં નાખી દે છે.

૬૦ : એટલે કુઅર્ને પાક.

૬૧ : અને જનત તેમજ ઉચ્ચા દરજા આપશે.

૬૨ : કલાલા તેને કહે છે જે પોતાની પાછળ ન બાપ મૂકી જાય ન ઓલાદ.

૬૩. શાને નુગૂલ : હઝરત જાબિર બિન અખુલ્લાહ પ્રિસ્તીનું કહેવું છે કે તેઓ બીમાર હતા ત્યારે રસૂલે અકરમ પ્રિસ્તી હઝરત સિદ્દીકે અકબરને

સાથે લઈ ખબર લેવા આવ્યા. હઝરત જાબિર બેહોશ હતા, હુજૂરે વુજૂર ફર્માવ્યું, અને વુજૂરનું પાણી તેમના પર છાંટયું, તો હોશમાં આવ્યા, આંખ ઉઘાડીને જોયું તો હુજૂર પધારેલા હતા, વિનંતી કરી, "હુજૂર ! હું મારા માલની શી વ્યવસ્થા કરું ?" ત્યારે આ આયતે કરીમા ઉત્તરી. (બુખારી, મુસ્લિમ)

અબુ દાઉદિની રિવાયતમાં એવું પણ છે કે હુજૂરે હઝરત જાબિરને કહ્યું, "હે જાબિર ! મારા ઈલમ પ્રમાણે તમારું મૃત્યુ આ બીમારીમાં નથી." આ હૃદિષ્ઠી અમુક મસાલા જાણવા મળ્યા.

મસાલો : બુજુર્ગોના વુજૂરનું પાણી તબર્ક છે. અને તેને તંહુરસ્તી મેળવવા વાપરવું સુન્તત છે.

મસાલો : બીમારોની ખબર લેવા જવું સુન્તત છે.

મસાલો : સૈયદે આલમ પ્રિસ્તીને અલ્લાહ તાલાબાએ ગૈબના ઈલમ આપ્યા છે. તેથી જ હુજૂરને ખબર હતી કે હઝરત જાબિરનું મૃત્યુ આ બીમારીમાં નથી.

૬૪ : જો તે બહેન સગી અથવા બાપ તરફથી થતી હોય.

૬૫ : અર્થાત બહેન બેઓલાદ (અવલાદ ન હોવું) મરણ પામે, અને ભાઈ હોય, તો તે ભાઈ તેણીના બધા માલનો વારસદાર બનશે.

ઈન્ટોકાત પુરમલાલ !

કાવી : મર્હૂમ યાસીન ઈખાહીમ વોરાનો ઈન્ટોકાત ૩૦ રમાન હિ.સ. ૧૪૪૨ના રોજ થયો હતો. જેમના ઈસાલે સવાબ અર્થે માસ્તર સુલેમાન દોલા તરફથી "બરકાતે ખવાજા" (માસિક)ને રૂ. ૧૧૧/- લિલ્લાહ મળ્યા છે. જાકલ્લાહ ! અલ્લાહ કરીમ તેના હબીબ પ્રિસ્તીના સદક્તિમાં મર્હૂમની મગફિરત ફર્માવે. (આમીન) –તંત્રી

મિર્હતુદ્ર મનાછીહ તજ્રુમખે મિશકાતુદ્ર મસાખીહ મિર્હાત (ઉદ્ર) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

આજ : હકીમુલ ઉભ્રત હજરત મુફ્તી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાવી દચાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા-માસિક)

"ઇથેને અભ્યાસ હન્દાથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે હું ગવેડી પર સવાર થઈને આવ્યો, જો કે હું એ હિવસે બાલિગ થવાની નજીક હતો અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ મિનામાં લોકોને દીવાલની આડ વિના નમાજ પણવી રહ્યા હતા^૧. હું અમુક સફોની આગળ પસાર થયો પછી ઉત્તરી પદ્યો. ગવેડીને છોડી મૂકી કે ચરતી હતી, અને પોતે સફમાં સામેલ થઈ ગયો. એનો મારા પર કોઈ એ વાંધો ન લીધો^૨". (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. એટલે કે હુઝૂર ﷺ ની સામે દીવાલ ન હતી. મેદાનમાં નમાજ પણવી રહ્યા હતા લાઠી વગેરેનો સુતરો જરૂર હતો. કેમ કે ઈમામનો સુતરો સર્વ મુફ્તદીઓ માટે પૂરતો હોય છે એટલા માટે હજરત ઇથે અભ્યાસ હન્દાથી અહીં સૌથી સામે થઈને પસાર થઈ ગયા. જેથી આ હદીષ સુતરાની વિરુદ્ધ નથી. એટલા માટે ઈમામ બુખારી عَلَيْهِ السَّلَامُ આ હદીષ આ પ્રકરણમાં લાવ્યા કે ઈમામનો સુતરો મુફ્તદીઓનો સુતરો છે. જેનાથી જાણવા મળ્યું કે હુઝૂર ﷺ ની આગળ દીવાલના સિવાય કોઈ અન્ય સુતરો જરૂર હતો. દીવાલ ન હોવાનું દર્શાવ્યું છે સુતરાનું નહીં.

૨. આ હદીષ એ હદીષની તફસીર છે કે નમાજને કૂતરો, ગવેડો, સ્ત્રી તોડી નાખે છે. એટલે કે એ હુકમ ત્યારે છે જ્યારે સુતરા વિના સામેથી પસાર થાય.

(પિભાગ : ૨) "હજરત અબૂ હુદૈર હન્દાથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમારામાંથી કોઈ નમાજ પઢે તો પોતાના માંની સામે કાંઈક રાખી લે^૩ જો ન પામે તો પોતાની લાઠી ખોસી દે. જો તેની પાસે લાઠી ન હોય તો લીટી તાણી લે, પછી જે ચીજ સામેથી પસાર થશે તો તેને નુકસાન પહોંચાડશે નહીં^૪. (અબૂ દાઉદ, ઇથે માજહ)

૧. એટલે કે એક હાથ લાંબી અને એક આંગળ મોટી કોઈ ચીજ. જેમ કે પાછલી હદીષમાં સ્પષ્ટપણે વર્ણન થઈ ગયું. અમુક નમાજી પોતાની સામે ચાકુ (છરી) કે ઘ્યાલો વગેરે રાખી લે છે એઓ સખત ગલતી કરે છે. તેઓ હદીષનો મતલબ નથી સમજ્યા.

૨. લીટી તાણવા વિશેની હદીષ મુજાતરીબ છે જઈફ પણ છે. જુઓ મિક્રાત, લમ્ભાત વગેરે. એટલા માટે મોટાભાગના ઉલમાએ એના પર અમલ ન કર્યો. તેઓ લીટી તાણવાને તદ્દન નિરર્થક સમજે છે. અમુકે ફર્માવ્યું કે એ લીટીના કારણે સામેથી પસાર થવાની અસર નમાજ પર થશે નહીં અને પસાર થનાર ગુનેહગાર પણ થશે નહીં, એટલા માટે અહીં કુંચીયા^૫ ફર્માવ્યું. એટલે કે નમાજીને નુકસાન કરશે નહીં, ન તો પસાર થનારને. પણ સહીહ ફૌલ જમહૂરનો છે, કેમ કે લીટી ન તો આડ બને છે ન તો કોઈને દેખાય આવે છે, જેથી એનું હોવું ન હોવું સમાન છે.

بِرَكَ خُواجَهٖ اَنْتَ

"સહૂલ બિન અબી હષ્માણ થી રિવાયત છે². ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમારામાંથી કોઈ સુતરાની તરફ નમાઝ પદે² તો એની નજીક રહે, શૈતાન એની તરફ નમાઝ તોડી શકશે નહીં³.

(ଓଡ଼ିଆ ଏକାଡେମୀ)

૧. આપ અન્સારી છે. અવસી છે. હિ.સ. ઉમાં પેદા થયા. આપની કુન્જિયત અબૂ મુહમ્મદ અથવા અબૂ અમ્મારા છે. કુશ વસવાત કર્યો હતો. અમીર મુઆવિયહ ع ના જમાનામાં ત્યાં જ વફાત પામ્યા. ઘણા બધા સહાબીઓએ આપનાથી રિવાયતો લીધી છે.

૨. અમુકે ફર્માવ્યું કે સુતરાથી ત્રણ હાથ એટલે દોઢ ગળના અંતરે ઉભા રહેવું, પણ સહીહ એ છે કે સજદાની જગા જેટલું દૂર રહેવું, ઓના માટે હદ નિશ્ચિત નથી કરી શકતી, કેમ કે અમુક લોકો કુદમાં ઊંચા હોય છે અમુક નીચા હોય છે.

3. એટલે કે આ સુતરા અથવા નજીદીકીની બરકત એ થશે કે શૈતાન નમાજમાં વસવસો નાખી શકશે નહીં. જાણવા મળ્યું કે જેવી રીતે બિસ્મિલ્હાહની બરકતથી શૈતાન ખાવાથી દૂર રહે છે અને બુલ્લા ઘડા પર લાકડી રાખી દેવાથી બલાઓ દૂર રહે છે એવી જ રીતે સુતરાની બરકતથી નમાજીથી શૈતાન દૂર રહે છે. આ કુદરતી ચીજ છે.

"હજરત મિક્રાન બિન અસ્વાન عليه السلام થી ફર્માવે છે. મેં રસૂલુલ્લાહ عليه السلام ને લાકડી કે થાંભલો અથવા ઝાડની તરફ નમાઝ પઢતા નથી જોયા, પણ આપ તેને જમણી કે ડાખી બાજુ ભવાંઓની સામે રાખતા હતા⁹. અને તદ્વારા એની સામે ન રહેતા હતા¹⁰." (અબૂ દાઉદ)

૧. ફક્તિઓ ફર્માવે છે કે સુતરો નમાજીની સામે ન હોય બલ્કે સહેજ ડાબી બાજુ કે જમણી બાજુ હટેલો હોય. આ મસ્થલાનો માખજ આ હદ્દીપ છે.

૨. એટલે કે સુતરાને નાકની સામે ન રાખે જેથી મૂર્તિપૂજકોની મુશાબેહત (મળતાપણું) ન થઈ જાય, કેમ કે તેઓ પૂજા વખતે મૂર્તિ તદ્દન સામે રાખે છે. જો કે આ હદ્દીષ ઝર્ઝ છે પરંતુ ફરજાઈલની છે જેથી સ્વીકાર્ય છે. નિસાઈમાં છે કે સુતરો ડાબા પાપણો પર રાખવામાં આવે. એટલા માટે ફક્તીહો ફર્માવે છે કે જમણા કરતાં ડાબા પાપણો પર રાખવું અફગુલ છે. સુતરો કેમ કે શૈતાનને દૂર કરવા માટે છે અને શૈતાન ડાબી બાજુથી જ આવે છે. એટલા માટે જો નમાજમાં થૂકવું પડે તો ડાબી બાજ થુકે.

"હજરત ફણ્ટલ બિન અબ્બાસ પદ્માશ્વરીનું થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે અમારી પાસે રસૂલુલ્હ્લાહ તશરીફ
લાવ્યા. અમે અમારા જંગલમાં હતા અને આપની સાથે હજરત અબ્બાસ હતા. આપે જંગલમાં નમાજ પઢી.
આપની સામે સુતરો ન હતો. અમારી એક ગધેડી અને કૂતરો આપની સમક્ષ ખેલતા રહ્યાં⁹. આપે એની પરવા ન
કરી. (અબુ દાઉદ) નિસાઈમાં એના જેમ જ છે."

૧. કેમ કે એ જંગલમાં કોઈના પસાર થવાની સંભાવના ન હતી એટલા માટે સુતરો ખોસવામાં ન આવ્યો. એ કૂતરુ તથા ગવેડી અધિક અંતર પર હતાં એટલા માટે એની પરવા કરવામાં ન આવી. જેમ કે ફડીહો ફર્માવે છે કે જંગલમાં નમાજીની આગળથી એટલા દૂરથી પસાર થવું જાઈજ છે કે જ્યારે નમાજી સજદાના સ્થળે નજર રાખે તો ત્યાંની ચીજ મહેસુસ ન થાય. જેથી આ હદ્દીખ વર્ણન થઈ ગયેલી હદ્દીપની વિરદ્ધ નથી.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

અંગ : આ'લા હજીરત
ઈમામ અહ્મદ રગા મુહુદ્વિષે બરેલ્વી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 :: શરહકર્તા ::
મૌલાના ગુલામહસન કાદરી (લાહોર)
 :: અનુપાદક તથા સંપાદક ::
પટેલ શાખ્બીર અલી રાજ્વી

કસીદાએ મેઅરાજિયાણ : જ્ઞને મેઅરાજુનાંબી

વો સરવરે કિશ્વરે રિસાલત જો અર્શ પર જલ્દીગાર હુએ થે
નયે નિરાલે તરબ કે સામાં અરબ કે મહિમાનકે લિએ થે
(સરવર = સરદાર, બાદશાહ. કિશ્વર = મુલ્ક. તરબ = ખૂશી)

અર્થાત : રિસાલત તથા નબુવ્વતના દેશના સરખરાહ તથા બાદશાહ (નભી અકરમ ﷺ) શાબે મેઅરાજના જ્યારે અર્થે મુઅલ્લા પર જલ્લાગર થયા તો અરબના આ મહમાને જીશાનની ખુશીના માટે ખુશી ઉપજવનારા તમામ સંબંધોને એકત્ર કરી દેવામાં આવ્યા, જેના નિરાલાપણા અને ઉમદાપણાનું વર્ણન નથી કરી શકતું.

કુસીદા મેઅરાજિયહ લખવાનો સબાબ : હજરત શાહ તુરાબુલ હક્કુ કાદરી લખે છે કે આ'લા હજરત શાહ ના આ કુસીદાનો સબબ એક શાઈરનો કુસીદો હતો જે મેઅરાજ શરીફથી જ સંબંધિત હતો જેને લઈને તે આ'લા હજરતની પાસે આવ્યા અને સાંભળવાની દરખાસ્ત કરી. આપે ફર્માવ્યું કે અત્યારે મારી પાસે સમય નથી, તમો અસ્ર બાદ આવજો. જ્યારે અસ્ર બાદ તે આવ્યા તો આપે એ સમય સુધી પોતાનો આ મેઅરાજિયા કુસીદો સંપૂર્ણ ૬૭ શેઅરોનો લખી નાખ્યો અને ફર્માવ્યું, પહેલાં મારા પાસેથી કાંઈક સાંભળી લો જે મેં આપના ગયા પછી લખ્યું છે. આપે એની સામે જે પઢ્યું તો તે અચંબામાં પડી ગયો. અશારાની મઅનવિયત, શબ્દોનો ઉતાર ચઢાવ, જુમ્લા (વાક્યો)ની નશિસ્તો બરખાસ્ત અને સફરે મેઅરાજને એ અંડાજમાં શેઅરોમાં પરોવ્યો કે શાઈર પોતાનો કુસીદો સંભળાવ્યા વિના જ પાછો જતો રહ્યો ! એટલે કે પોતાનો કુસીદો સંભળાવવાથી માફી ચાહી લીધી. કુસીદાએ મેઅરાજ કેવળ સફરે મેઅરાજ, મોઅજિઝાઓ તથા બનાવોનો સંગ્રહ જ નથી, બલ્કે એમાં હૃઝૂર શાહીની તારીફ તથા તૌચીફમાં એક પુર વક્તાર તરીકાથી એવી મનજીરકશી કરવામાં આવી છે કે શાઈરોની અક્કલો દંગ તથા હેરાન છે. યદીન જાણો કે ગુજરેલી સદીના શાઈરોના કલામની સામે જો આ'લા હજરતનો કેવળ કુસીદાએ મેઅરાજિયહ જ રાખી દેવામાં આવે તો તમામ શાઈરોના સર્વ કલામો પર આ એક કુસીદો જ છવાઈ જાય. જેમ કે એના પર બે ઈમાન અફરોજ બનાવો જોઈ લો.

"ખ્યારા આકાં ખ્યારા દીવાનાઓ ! આ તે જ કુસીદાએ મેઅરાજિયહ છે કે ઉર્દૂના એક મશ્હૂર
નાત ગો શાઈર હજરત મોહસિન કાકોરવીએ એકવાર પોતાનો કુસીદો સંભળાવવા માટે હજરત ઈમામ

અહમદ રજા رضي الله عن ની બારગાહમાં બરેલી શરીફ હાજરી આપી. તેમનો કસીદો પણ મેઅરાજિયહ જ હતો, જેનો મત્લાય છે :

સિમતે કાશીસે ચલા આનિબે સુથરા બાદલ—બર્ક કે કાંઈ પે લાઈ હે સબા ગંગાજલ

ઝોહરની નમાજ બાદ હજરત મોહસિન કાકોરવીએ એના શેઅરો સંભળાવવા શરૂ કર્યા. હજી બે જ શેઅરો પઢી શક્યા કે હજરત ઈમામ અહમદ રજા رضي الله عن એ ફર્માવ્યું કે બસ કરો ! અસરની નમાજ બાદ બીજા શેઅરો સાંભળવામાં આવશે. એ જ ઝોહર તથા અસરની દરમ્યાન આપે પોતાનો આ કસીદો મેઅરાજિયા કહ્વો અને જ્યારે મજલિસ બેઠી તો પ્રથમ ઈમામ અહમદ રજાએ પોતાનો કસીદો સંભળાવ્યો. તેને સાંભળીને હજરત મોહસિને કહ્યું, મૌલાના ! હવે બસ કરો. આના પઢી હું મારો કસીદો હવે સંભળાવી નથી શકતો."

મુહદિષે આ'જમે હિંદ હજરત મૌલાના સૈયદ મુહમ્મદ અશરફી કષોઇવી علیه السلام વર્ણવે છે કે લખનૌના સાહિત્યકારો (અદીબો)ની એક શાનદાર મેહફિલમાં આ'લા હજરતનો કસીદો મેઅરાજિયા મેં મારા ખાસ અંદાજમાં પઢીને સંભળાવ્યો તો સૌ જુમવા લાગ્યા ! મેં એલાન કર્યું કે ઉર્દૂ અદ્ભુતી દસ્તિએ હું અદીબોનો ફેસલો આ કસીદાની જબાન (ભાષા)ના વિશે સાંભળવા ચાહું છું. તો સૌએ કહ્યું : એની જબાન તો કોષર તથા તસ્નીમથી ધોએલી છે.

આ પ્રકારનો એક બીજો બનાવ પણ ટિક્કીમાં ઉપસ્થિત થયો તો ઉપસ્થિત રહેલા શાઈરોએ કહ્યું કે, "અમને કાંઈ ન પૂછો ! આપ ઉમ્ભભર પઢતા રહો અને અમો જીવનભર સાંભળતા રહીશું !"

મેઅરાજનામા : આ કસીદો મેઅરાજિયહના બારામાં જનાબ મિર્જા નિઝામુદ્દીન બેગ લખે છે કે ૨૪૪
કરેલ મેઅરાજનામા કસીદાના અંદાજમાં છે જેના ૧૬૭ શેઅરો છે. એની ટેકનિક અગાઉના સર્વ મેઅરાજનામાઓથી તદ્દન અલગ છે જેમનું નિરીક્ષણ કરવામાં આવેલ છે. એમાં મેઅરાજની રિવાયતોનું વર્ણન નથી બલ્કે એ સૌનું તેહનિયતનામું છે જેમાં ભરપૂર ખુશી તથા ચિંતનોના નગમાઓના બહાવે પૂરા કસીદાને પોતાની લપેટમાં લીધેલ છે.

બહાર હૈ શાદિયાં મુખારક ચમનકો આબાદિયાં મુખારક

મલક ફલક અપની અપની લયમે ચહ ઘર અનાદિલકા બોલતે થે

(શાદિયાં = ખુશીઓ. મલક = ફરિશ્તાઓ. ફલક = આસમાન, લય = લહેજો, સૂર. ઘર = ગીત ગાવાનો એક અનોખો તરીકો. અનાદિલનું બહુવચન ઉંદલીબ = બુલબુલ)

અર્થાત : સર્વ ફરિશ્તાઓ તથા સર્વ આસમાનો પોત પોતાના સુર તથા લહેજામાં બુલબુલોના અંદાજમાં ગીત ગાતાં હતાં અને એકબીજાને કહી રહ્યાં હતાં કે આજે કેવી બહાર (વસંત) છે ?! આજની રાત કેટલી ખુશબુંઘોવાળી રાત છે ?! આજે બાગોમાં કેટલી રોનક છે ?! આજે જન્નતને કેવા અજીબ અંદાજમાં સજાવવામાં આવી છે ?! આજે દોજખને કેવી બુઝાવી દેવામાં આવી છે ! આ ખુશીઓ મુખારક થાય અને આ બાગોની આબાદીઓ તથા બહારો મુખારક થાય.

★ مੇਅਰਾਜ ਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਕਰਾਵਵਾਮਾਂ ਆਵੀ ? ★

ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਨੇ ਮੇਅਰਾਜ ਏਟਲਾ ਮਾਟੇ ਜ ਕਰਾਵਵਾਮਾਂ ਆਵੀ ਕੇ ਮਕਾਨਾ ਕੁਰੈਸ਼ੀਓਨੁੰ ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਨੀ ਸਾਥੇ ਦੁਖਮੀਭਿੰਨੀ ਵਲਣਾ, ਤਾਈਫ਼ਮਾਂ ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਪਰ ਥਨਾਰਾ ਕਾਫ਼ਿਰੋ ਤਰਫ਼ਨਾ ਸਿਤਮ ਅਨੇ ਪਛੀ ਅਖੂ ਤਾਲਿਬਨੀ ਵਫ਼ਤਨਾ ਪਛੀ ਕਾਫ਼ਿਰੋਨੁੰ ਬੇਹਦ ਤਕਲੀਫ਼ ਪਹੌਂਚਾਡਵੁੰ. ਜੇਮ ਕੇ ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਏਕ ਦਿਵਸੇ ਆ ਏਹ ਸਾਸੋਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਿਆ ਕੇ ਕਾਥਾ ! ਕੋਈ ਮਾਰੋ ਦੋਸਤ ਹੋਤ ਤੋ ਦੀਨਨੇ ਮਾਟੇ ਮਾਰਾ ਕਾਮ ਆਵਤ. ਕੋਈ ਮਾਰੋ ਸਾਥੀ ਹੋਤ ਤੋ ਮਾਰੀ ਗਮਘਵਾਰੀ ਕਰਤ. ਕੋਈ ਮਾਰੋ ਧਾਰ ਹੋਤ ਜੇ ਫਿਲਦਾਰੀ ਕਰਤੋ. ਹੱਵੇ ਤੋ ਕਾਫ਼ਿਰੋਏ ਮਨੇ ਤਦਨ ਏਕਲੋ ਸਮਝਨੇ ਅਧਿਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਵਾਨੁੰ ਸ਼ਹੂ ਕਰੀ ਆਧੁਂ ਛੇ. ਆਮ ਕਿਉਂ ਅਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਮੇ ਹਾਨੀਨਾ ਘਰੇ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਈ ਗਿਆ ਅਨੇ ਅਲਲਾਹਨੀ ਈਬਾਦਤਮਾਂ ਵਾਸਤ ਥਈ ਗਿਆ. ਬਸ, ਏ ਜ ਰਾਤੇ ਜਿਥਿਈਲੇ ਅਮੀਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਥਈਨੇ ਫੁਦਮੋ ਚੂਮੀਨੇ ਅਰਜ ਕਈ : اللّٰہُ قَدْ أَشْتَأْقَى لِلْقَائِكَ بِإِرْسَالِ رَسُولِہِ ਅਲਲਾਹ ਆਪਨੇ ਅਰਥ ਪਰ ਬੋਲਾਵੀਨੇ ਆਪਨੇ ਮਣਵਾ ਚਾਹੇ ਛੇ, ਜੇਥੀ ਆਪਨੇ ਬਤਾਵੇ ਤਥਾ ਫੇਖਾਡੇ ਕੇ ਜੋ ਏ ਲੋਕੋ ਆਪਨੀ ਈਜ਼ਜ਼ਤ ਤਥਾ ਤਾਜੀਮਥੀ ਆਂਧਣਾ ਛੇ ਤੋ ਆਵੀਨੇ ਜੋਈ ਲੋ, ਆਸਮਾਨਾ ਫਿਰਿਤਾ ਤਥਾ ਜਨਨਤਨੀ ਹੂਰੋ ਕੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤਮਾਰੀ ਤਾਜੀਮ ਕਰੇ ਛੇ. ਜੋ ਤਮੇ ਤਾਈਫ਼ਨਾ ਸਫਰਮਾਂ ਪਥਥਰੋ ਖਾਧਾ ਛੇ ਤੋ ਆਸਮਾਨ ਪਰ ਆਵੋ ਅਨੇ ਜੁਓ ਕੇ ਫਿਰਿਤਾ ਤਮਾਰੁੰ ਕੇਵੁੰ ਸ਼ਵਾਗਤ ਕਰੇ ਛੇ ਅਨੇ ਮਿਸ਼ਿਫ਼ ਅਕੁਸਾਮਾਂ ਆਵੀਨੇ ਜੁਓ ਕੇ ਅਲਲਾਹਨਾ ਸਰਵ ਨਭੀਓ ਕੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤਮਾਰਾ ਈਜ਼ਜ਼ਤਾਮਾਂ ਉਮਾ ਛੇ, ਅਨੇ ਤਮਨੇ ਪੋਤਾਨੋ ਈਮਾਮ ਮਾਨੀ ਰਖਾ ਛੇ, ਅਨੇ ਤਮਾਰੀ ਸ਼ਾਨਨਾ ਖੁੱਤਾ ਪਛੀ ਰਖਾ ਛੇ.

ਆਪਨਾ ਰੁਖੇ ਅਨਵਰ (ਚਹੇਰਾ ਮੁਖਾਰਕ)ਨੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਏ ਰੀਤੇ ਜਲਵੋ ਫੇਖਾਈ ਰਹੀ ਹਤੀ ਕੇ ਏਨੀ ਲਹੇਰੋ ਅਰਥ ਪਰ ਮੇਹਸੂਸ ਥਈ ਰਹੀ ਹਤੀ, ਅਨੇ ਨੂਰਨਾ ਫਿਰਿਤਾ ਪਣ ਆਕਾਰਮਾਂ ਹਤਾ ਕੇ ਆਜੇ ਅਮਾਰੀ ਨੂਰਾਨਿਧਤ ਕੇਮ ਮੰਦ ਪਡੀ ਗਈ ਛੇ. ਅਵੁੰ ਲਾਗਤੂ ਹਤੁੰ ਕੇ ਅਲਲਾਹੇ ਮੇਅਰਾਜਨੀ ਸਫਰਨਾ ਸਰਵ ਰਸਤਾਓ ਪਰ ਨੂਰਨਾ ਮੁਜਲਲਾ ਵ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਆਈਨਾ ਲਗਾਈ ਰਾਖਾ ਛੇ, ਜੇਨਾ ਜੀਰੀਆ ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਨੂਰ ਅਰਥ ਤਥਾ ਫਿਰ੍ਹ ਪਰ ਛਵਾਧੇਲੁੰ ਛੇ.

ਵਹਾਂ ਫਲਕੁ ਪਰ ਯਹਾਂ ਝਮੀਂ ਮੈਂ ਰਚੀ ਥੀ ਸ਼ਾਦੀ ਮਚੀ ਥੀ ਧੂਮੋ
ਉਧਰਸੇ ਅਨਵਾਰ ਹੁੰਸਤੇ ਆਤੇ, ਈਧਰਸੇ ਨਫ਼ਹਾਤ ਉਠ ਰਹੇ ਥੇ

ਅਥਾਤ : ਏ ਬਾਜੂ ਆਸਮਾਨੋ ਪਰ ਅਨੇ ਆ ਬਾਜੂ ਜਮੀਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀਓਨੋ ਮਾਹੋਲ ਹਤੋ ਅਨੇ ਧੂਮ ਮਧੇਤੀ ਹਤੀ. ਆਸਮਾਨੋਥੀ ਨੂਰਵਾਣਾ ਆਕਾਨੀ ਮੇਅਰਾਜਨੀ ਖੁਸ਼ੀਮਾਂ ਨੂਰਨੀ ਵਰ਷ਾ ਥਈ ਰਹੀ ਹਤੀ. (ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਹੁਲਹਾਨਾ ਆਗਮਨ ਪਰ ਫੂਲੋ ਵਰਸਾਵਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਛੇ) ਅਨੇ ਆ ਬਾਜੂ ਜਮੀਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ਬੁਓ ਮਹੇਕੀ ਰਹੀ ਹਤੀ ਅਨੇ ਖੁੱਬ ਚਹੇਲ ਪਹਲ ਹਤੀ, ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸ਼ਾਦੀਵਾਣਾ ਘਰਮਾਂ ਹੋਧ ਛੇ. ਕੇਮ ਕੇ ਹੁੜੂਰ ਜਮੀਨਵਾਣਾਓਨੀ ਜ ਬਿਗਡੀ ਬਨਾਵਵਾਨਾ ਮਾਟੇ "ਆਸਮਾਨਵਾਣਾਓਂ"ਨੀ ਪਾਸੇ ਜਈ ਰਖਾ ਛੇ.

ਧਹੁਰ ਧੂਟ ਪਣਤੀ ਥੀ ਉਨਕੇ ਰੁਖਕੀ ਕੇ ਅਰਥ ਤਕ ਚਾਂਦਨੀ ਥੀ ਛਟਕੀ
ਵੋ ਰਾਤ ਕਚਾ ਜਗਮਗਾ ਰਹੀ ਥੀ ਜਗਹ ਜਗਹ ਨਸ਼ਬ ਆਈਨੇ ਥੇ

(ਧੂਟ = ਆਜਾਈ, ਕੁਰਸਤ. ਅਮੁਕ ਜਗਾਏ ਜਧੋਤ ਛੇ ਤਜਲਲੀਨਾ ਅਰਥਮਾਂ. ਰੁਖ = ਚਹੇਰੇ. ਛਟਕੀ = ਵਿਖੇਰਾਈ. ਨਸ਼ਬ = ਉਮਾ ਕਰੇਲਾ)

ਅਥਾਤ : ਆਪਣਾ ਆਕਾਨਾ ਤਥਾ ਮੌਲਾ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਯੋਹਰਾਏ ਅਨਵਰਥੀ ਰੋਸ਼ਨੀਓ ਫੂਟੀ ਫੂਟੀਨੇ ਅਰਜੋ ਮੁਅਲਲਾ ਸੂਧੀ ਜਈ ਰਹੀ ਹਤੀ, ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ੧੪ਮੀ ਰਾਤਨਾ ਚਾਂਦਨੇ ਕਾਰਣੇ ਰਾਤ ਜਗਮਗੀ ਉਠੇ ਛੇ, ਏ ਜ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਹੁੜੂਰ بُلْلَهُ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ਨਾ

રૂપે વદુહાનાં કિરણોથી પૂરો માહોલ રોશન હતો, જાણો ફુદમ ફુદમ પર આઈના લગાડી દેવામાં આવ્યા હતા જેથી રોશનીમાં કેટલાય ઘણો વધારો થઈ જાય.

નઈ દુલ્હનકી ફબનમે કા'બા, નિખરકે સંવરા સંવરકે નિખરા
હજર કે સદકે કમરકે ઈક તિલમે રંગ લાખો બનાવકે થે

અર્થાત : મેઅરાજ કેમ કે મકા મુઅજ્જુઝમાથી થઈ (من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى) એટલા માટે એ રાતે કાબા જોનારો હતો. એવું લાગતું હતું જાણો દુલ્હને ખૂબ બનાવ શિંગાર કર્યો છે. એટલે કે નિખર કે સંવરા સંવર કે નિખરા !

તે શબ્દો નથી મળતા કે જેના વડે તર્જુમો કરવામાં આવે એટલે કે રોશન થઈને ખૂબ શાશગાર પામ્યો. હુસ્નો જમાલની હદ થઈ ગઈ કે હજરે અસ્વદ જે કા'બા શરીફની કમરમાં તલની જેમ છે, એમાં પણ લાખો ખૂબસૂરતીઓના રંગ ભરેલા હતા જેના લીધે કા'બામાં ઔર પણ નિખાર તથા જમાલ (ખૂબસૂરતી) પેઢા થઈ ગયો.

કા'બાને દુલ્હન અને હુઝૂર ﷺને દુલ્હા કહેવું : કા'બાને દુલ્હન કહેવું, જમીન તથા આસમાનનું ખૂશીઓ મનાવવું એવું મુહાવરાના રૂપે વપરાયું છે. જેવી રીતે મુખારક હદીષોમાં ફર્માવવામાં આવ્યું : "જ્યારે હજરત ઈમામ હસન તથા હુસૈન જન્નતમાં દાખલ થશો તો જન્નત નવી દુલ્હનની જેમ ખુશીથી જુમવા લાગશે. (તિથાનીએ રિવાયત કરી મોઅજમે અવસતમાં ઉક્બા તથા અનસ હજાર અવજાઈમાં ઈધને અભ્યાસ ﷺએ મફામે અસ્કલાનને "અહદિયુલ ઉર્દુસૈન" હરાવતાં ફર્માવ્યું કે અહીંથી સિતેર હજાર વ્યક્તિઓ હિસાબ વિના જન્નતમાં દાખલ થશે. (મુસનદે અહમદ અન અનસ ﷺ) કા'બાને ખુદ હદીષમાં દુલ્હન ફર્માવવામાં આવેલ છે. જુઓ કુવ્વતુલ કુલૂબ તથા અહયાઉલ ઉલૂમ. એમાં શું શક છે કે આપણા આકા ! અલ્હુમિલ અલ્હાહની સલ્તનતના દુલ્હા છે.

જેમ કે મવાહિબે લદુન્નિયહમાં છે :-

هو صلى الله عليه وسلم رأى صورة ذاته المباركة في الملكوت فإذا هو عروس المملكة

આપ ﷺએ મેઅરાજમાં પોતાને જોયા તો પોતાને સલ્તનતે ઈલાહિયાના દુલ્હા પામ્યા. આ જ પ્રમાણે દલાઈલુલ ખયરાત, મતાલિલ મસર્રત અને તેના ઉપરાંત ઘણી બધી કિતાબોમાં આપ ﷺના માટે ઉરુસ (દુલ્હા)નો શબ્દ બોલવામાં આવેલ છે.

અને કાંઈ જરૂરી પણ નથી કે કેવળ તેને દુલ્હા દુલ્હન કહેવામાં આવે જેની શાદી થઈ રહી હોય. કેમ કે સૂરએ રહમાનને કુર્ચાનની દુલ્હન હરાવવામાં આવેલ છે. જેમ કે સહીહ હદીષમાં છે :

(رضي الله عن...) لكل شيء عروس و عروس القرآن الرحمن

હદીષમાં જુમ્મા શરીફને કૃયામતના દિવસે નવી દુલ્હન ફર્માવવામાં આવેલ છે. (મુસ્લિમ લિલ્હાકિમ)

એ જ પ્રમાણે નિહાયહ લિ ઈઞ્ચિન અધીર, અદુર્ભાષીનહમાં આ પ્રકારના હવાલા મૌજૂદ છે.
(કમશા:)

દરેક મુસ્લિમે જાળવો જરૂરી ઈલ્મ

કાનૂને શરીરીઅત્ત

લેખક : અલ્લામા શમસુદીન જેનપૂરી عليه السلام

અગ્રવાદક : જનાબ ઈમાલીમ માસ્તાર વેમી ગંધારવી

ભિયારે શર્ત (છૂટણાણી શરત)

વેચનાર અને ખરીદનારને બન્નેને એ હક્ક છે કે તેઓ વેચાણને આખરી રૂપ ન આપે અને સોદામાં એવી શરત કરે કે જો એ મંજૂર ન હોય તો વેચાણ ગણાશે નહીં, અને ભિયારે શર્ત કહે છે. આની જરૂરત વેચનાર અને ખરીદનાર બન્નેને પડે છે. કેમ કે કોઈક વાર વેચનાર અજાણતામાં પોતાની ચીજ ઓછી કિંમતમાં આપી દે છે તો કોઈ વખત ખરીદનાર પોતાની નાદાનીથી વધારે કિંમતમાં ખરીદી કરી નાખે છે અથવા વસ્તુની અને જાણકારી ન હોવાથી બીજાના મશવેરાની જરૂરત છે જેનાથી યોગ્ય નિર્ણય પર આવી શકાય. અને જો એ વખતે ખરીદવામાં નહીં આવે તો વસ્તુ જતી રહેશે અથવા તો વેચનારને શક છે કે ગ્રાહક હાથથી જતું રહેશે. આવી હાલતમાં શરીરાતે બન્નેને એ તક આપી છે કે બન્ને વિચાર કરી લે જો મંજૂર ન હોય તો છૂટને કારણે સોદો રદ કરી દે. (બહાર)

મરાલા : છૂટ વેચનાર અને ખરીદનાર બન્ને પોતે પોતાના માટે કરે અથવા ફક્ત બન્નેમાંથી એક સોદાને નામંજૂર કરી આપે. (બહાર)

મરાલા : ભિયારે શર્ત બન્ને પોત પોતાના માટે કરે અથવા કેવળ એક કરે અથવા કોઈ બીજા માટે એની શર્ત કરે, બધી જ રીતે હુરસ્ત છે. એવું

પણ બની શકે છે કે સોદામાં છૂટની વાત ન થઈ હોય પરંતુ સોદા પછી એક બીજાને અથવા દરેક બીજાને અથવા કોઈ બીજાને છૂટ આપે. અલબત્તા, સોદાથી પહેલાં છૂટની શર્ત નહીં થઈ શકે. એટલે કે જો સોદો કરતા પહેલાં છૂટની વાત થઈ પરંતુ સોદામાં એની વાત ન થઈ તેમજ સોદા પછીથી પણ એની શર્ત ન કરી (દા.ત. વેચાણ પહેલાં એવું કહું કે જે (માલ) હું તમને વેચું તેમાં મેં તમને છૂટ દીઘી પરંતુ સોદો શર્ત વગર જ થઈ ગયો. સોદામાં શર્તની કોઈ વાત ન થઈ) તો છૂટ મળશે નહીં. (રદ વ ૨૮)

મરાલા : જો વેચનાર અને ખરીદનાર બન્નેમાં મતભેદ પડે, એક કહે છે કે છૂટની શરત હતી બીજો કહે છે કે છૂટની વાત ન હતી તો છૂટની વાત કહેનારે પોતાનો ગવાહ રજૂ કરવો પડશે. જો ગવાહ રજૂ ન કરી શકે તો છૂટના ઈન્કાર કરનારની વાત વિશ્વાસપાત્ર ગણાશે. (હુર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મરાલા : છૂટની મુદ્દત વધારેમાં વધારે ત્રણ દિવસની છે. એનાથી ઓછી થઈ શકે છે વધારે નહીં. જો કોઈ એવી વસ્તુ ખરીદી જે જલ્દી ખરાબ થઈ જાય એવી છે અને ખરીદનારને ત્રણ દિવસની છૂટ આપી હતી તો ખરીદનારને કહેવામાં આવશે કે સોદો મંજૂર રાખ કે કેન્સલ કરી દે. જો છૂટ રાખ્યા વગર કોઈ ખરાબ થઈ જાય એવી વસ્તુ ખરીદી અને વસ્તુ કબજામાં લીધા સિવાય તેમજ એની કિંમત ચૂકવ્યા વગર ચાલી નીકળ્યો, પછી આવ્યો નહીં તો વેચનાર એ વસ્તુ બીજાને વેચી શકે છે.

(ખાનિયા, રદુલ મુહુતાર, હુર્રે મુખ્તાર)

મરાલા : સોદામાં છૂટની કોઈ શરર્દ મુદ્દતની છૂટની વાત ન થઈ. ફક્ત એટલું કહે કે મને છૂટ છે અથવા મને છૂટ (આપેલી) છે તો આવી હાલતમાં છૂટ ફાસિદ છે. એ એવી હાલતમાં છે કે સોદામાં જ રૂબરૂ છૂટની વાત થઈ અને ત્રણ દિવસની અંદર

જાઈ કરી દીધી તો વેચાણ સહીહ થશે. જો સોદામાં છૂટની વાત ન હતી અને સોદા પછી એકે બીજાને કહું કે તને અખત્યાર છે (છૂટની વાત કરવાનો) તો એ મજલિસ પૂરી થતાં સુધીની છૂટ ગણાશે. જો મજલિસ (બેંક) પૂરી થતાં સુધીમાં કંઈ ન કહું તો છૂટની વાત પૂરી થઈ. પછીથી કંઈ કરી શકશે નહીં.

(આલમગીરી, રદુલુ મુહાતાર)

મસ્થાલા : ત્રણ દિવસથી વધારે મુદ્દત નક્કી કરવામાં આવી હતી પરંતુ હજુ ત્રણ દિવસ પૂરા થયા ન હતા તે દરમિયાન છૂટવાળાએ સોદાને મંજૂર રાખ્યો તો એ વેચાણ સહીહ ગણાશે. જો ત્રણ દિવસ પૂરા થઈ ગયા અને સોદાને મંજૂર ન રાખ્યો તો વેચાણ ફાસિદ થયું. (હિદાયા વગરે)

મસ્થાલા : ખરીદનારે વેચનારને કહું કે જો ત્રણ દિવસમાં હું કિંમત ન ચૂકું તો મારી અને તારી વચ્ચેનો સોદો કેન્સલ ગણાશે. એ પણ છૂટની શરત કહેવાશે. એટલે કે જો સમયમાં કિંમત ચૂકવી આપે તો વેચાણ દુરસ્ત થઈ જશે, નહીં તો વેચાણ કેન્સલ ગણાશે. ત્રણ દિવસથી વધારે સમયની વાત કરીને એવું જ કહું હોય (ઉપર કહ્યા મુજબ) અને ત્રણ દિવસની અંદર કિંમત ચૂકવી દીધી તો વેચાણ સહીહ થઈ ગયું અને જો ત્રણ દિવસની અંદર વેચનાર પૈસા પાછા આપી દેશે તો સોદો ગણાશે નહીં (હુરર ગુરર)

મસ્થાલા : વેચાણ થયું અને કિંમત પણ ખરીદનારે આપી દીધી અને એવું ઠર્યું કે ત્રણ દિવસની અંદર વેચનારે કિંમત પાછી આપી દીધી તો સોદો રહેશે નહીં. એ પણ છૂટની એક શરત જ છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા : વેચનારે છૂટની શર્ત પોતાના માટે રાખી છે તો વેચેલો માલ એની માલિકીનો જ રહેશે. પરંતુ જો ખરીદનારે કષજો મેળવી લીધો (ભલે એ કષજો વેચનારની સંમતિથી કર્યો હોય કે વગર

સંમતિથી) અને ખરીદનાર પાસે એ હલાક થઈ ગયો તો ખરીદનાર પર માલની વ્યાજબી કિંમત બદલામાં આદા કરવી વાજિબ છે અને માલના જેવો જ માલ હોય તો ખરીદનાર પર એના જેવો માલ આપવો વાજિબ છે અને જો વેચનારે સોદો રદ કર્યો તો પણ એ જ હુકમ છે. એટલે કે કિંમત કે એના જેવો જ માલ વાજિબ છે. વેચનારે પોતાની છૂટ પૂરી કરી અને સોદાને મંજૂર રાખ્યો અથવા તો મુદ્દત પછીથી તે ચીજ હલાક થઈ ગઈ તો પૈસા આપવાની જવાબદારી ખરીદનાર પર વાજિબ છે. એટલે કે જે કિંમત નક્કી થઈ હોય તે આપવી પડશે. જો વેચેલી વસ્તુ વેચનાર પાસે હલાક થઈ ગઈ તો વેચાણ રદ થયું. કોઈ એ કંઈ લેવાનું દેવાનું રહેતું નથી અને જો વેચેલી વસ્તુમાં કોઈ ખરાબી પેદા થઈ ગઈ તો વેચનારની છૂટની શર્ત હજુ બાકી હોય તો પણ ખરીદનારને હક્ક છે કે તે ચીજ પૂરી કિંમત આપીને લે કે ન લે અને જો વેચનારે પોતે જ એમાં ખરાબી પેદા કરી હોય તો એ ખરાબી બરાબરની કિંમત ઓછી થઈ જશે. જે દિવસે ખરીદનાર કષજો મેળવે તે દિવસની વસ્તુની હાલતની કિંમત ચૂકવવી ખરીદનાર પર વાજિબ છે. (હર્ર મુખ્તાર, રદુલુ મુહાતાર)

મસ્થાલા : વેચનારને છૂટ રાખી હોય તો કિંમત ખરીદનારની માલિકીમાંથી ખારિજ થઈ જાય છે પરંતુ વેચનારની માલિકીમાં દાખલ થશે નહીં.

(આલમગીરી)

મસ્થાલા : ખરીદનારે પોતાના માટે છૂટ રાખી છે તો વેચેલી વસ્તુ વેચનારની માલિકીમાંથી નીકળી ગઈ એટલે કે આવી હાલતમાં જો વેચનારે વેચેલા માલમાં કોઈ ફેરફાર કર્યો તો એ ફેરફાર સહીહ ગણાશે નહીં. (દા.ત. ગુલામ છે તેને આજાદ કર્યો તો એ આજાદ થયો ગણાશે નહીં) અને જો એવા સંજોગોમાં (હાલતમાં) જો વેચેલી વસ્તુ ખરીદનારને

ત्यां હલાક થઈ ગઈ તો કિંમતના બદલામાં હલાક થઈ એટલે કે કિંમત આપવી પડશે. (હર્ર મુખ્તાર)

મસ્થાલા : વેચેલો માલ ખરીદનારના કણ્ઠામાં છે અને તેમાં કોઈ ખરાબી પેદા થઈ ગઈ. જો ખરીદનારે છૂટ રાખેલી હોય તો ખરીદનારને કિંમત આપવી પડશે અને જો છૂટ વેચનારે રાખી હોય તો ખરીદનાર પર કિંમત ચૂકવવી વાજિબ છે. (હર્ર મુખ્તાર)

મસ્થાલા : ખરીદનારની છૂટની હાલતમાં કિંમતની માલિકી ખરીદનાર પાસેથી ખારિજ થતી નથી અને વેચેલો માલ વેચનારની માલિકીમાં ખારિજ થઈ જાય છે પરંતુ ખરીદનારની માલિકીમાં આવતો નથી. છતાં પણ જો ખરીદનારે વેચેલી વસ્તુમાં કોઈ ફેરફાર કર્યો (દા.ત. ગુલામ હતો, આજાદ કરી દીધો) તો એ ફેરફાર સ્વીકૃત ગણાશે અને એ ફેરફારને વેચનારની સંમતિ ગણાશે.

(હિદાયા વગેરે)

મસ્થાલા : ખરીદનાર અને વેચનાર બન્ને તરફથી છૂટ રાખેલી હોય તો વેચેલા માલની માલિકી વેચનાર પાસેથી ખારિજ થતી (જતી) નથી તેમજ ખરીદનારની કિંમતની માલિકી પણ ખારિજ થશે નહીં. પછીથી જો વેચનારે માલમાં કોઈ ફેરફાર કર્યો તો વેચાણ રદ થઈ જશે અને જો ખરીદનારે કિંમતમાં કોઈ ફેરફાર કર્યો અને કિંમત બાકી હોય (અર્થાત રોકડી ન હોય) તો ખરીદનાર તરફથી વેચાણ (સોઢો) રદ ગણાશે. (હર્ર મુખ્તાર, રહુલ મુખ્તાર)

મસ્થાલા : ખરીદનારને છૂટ હતી અને માલ (વસ્તુ) પર કણ્ઠો મેળવી લીધેલો હતો. પછીથી એને પાછો આપી દીધો. વેચનાર કહે છે કે આ તે માલ (વસ્તુ) નથી. ખરીદનાર કહે છે કે આ તે જ માલ છે. તો સોગંદપૂર્વક ખરીદનારની વાત વિશ્વાસપાત્ર ગણાશે. જો વેચનારને ખાત્રી જ હોય કે આ માલ તે નથી છતાં પણ વેચનાર જ એનો

માલિક ગણાશે અને તે વેચનારના આધારે ફિક્સ કિંમતવાળો સોઢો ગણાશે. (આલમગીરી, હર્ર મુખ્તાર)

મસ્થાલા : જેને માટે છૂટ રાખવામાં આવી હોય ભલે તે વેચનાર હોય કે ખરીદનાર હોય કે અન્ય કોઈ અજનબી હોય જ્યારે પણ એણે સોઢો મંજૂર રાખ્યો તો વેચાણ પૂરું થયું ગણાય. બીજાને એની ખબર હોય કે ન હોય. અલબત્તા, જો બન્નેને છૂટ હતી તો ફક્ત એકના કહેવાથી એને જાઈજ (સોઢો મંજૂર) કરવાથી વેચાણ પૂરું થશે નહીં. કેમ કે બીજાને એ (સોઢો) રદ કરવાનો હક્ક પ્રાપ્ત છે. જો તે રદ કરી આપે તો એના જાઈજ કરવાથી (સોઢો મંજૂર રાખવાથી) કોઈ ફાયદો થશે નહીં.

(હર્ર મુખ્તાર)

મસ્થાલા : છૂટ ધરાવનાર જો સોઢો રદ કરે તો એમાં બે પ્રકારની વાત હોવી જોઈએ. મૌખિક કહીને સોઢો રદ કરે તો મુદ્દતની અંદર બીજાને એ વાતની જાણ થઈ જવી જરૂરી છે અને જો બીજાને ખબર જ ન હોય અથવા મુદ્દત પૂરી થયા પછી એને ખબર પડે તો (સોઢો) રદ કરવો સહીહ ગણાશે નહીં, વેચાણ થયું ગણાશે. અને બીજી વાત જો પોતાના કોઈ કાર્યથી સોઢો રદ કર્યો તો બીજાને (સામાવાળાને) એની ખબર ન હોય તો પણ સોઢો રદ થઈ જશે.) દા.ત. માલમાં એવા પ્રકારનો કોઈ ફેરફાર કર્યો કે જે માલિકો કરતા હોય છે જેમ કે વેચેલો માલ ગુલામ છે. (ગુલામને વેચ્યો છે) એને આજાદ કરી દીધો અથવા વેચી દીધો અથવા તો બાંધી હતી તેની સાથે સંભોગ કર્યો અથવા એને ચુંબન કર્યું અથવા તો વેચેલા માલને જૈરાત કરીને કે ગીરવી મૂકીને બીજાને હવાલે કર્યો, અથવા ઈજારા પર આપ્યો અથવા ખરીદનારને કિંમત માફ કરી આપી, અથવા મકાન હતું જે બીજાને રહેવા આપી દીધું ભલે ભાડું

લીધા વગર અથવા એમાં નવું બાંધકામ કર્યું, અથવા મરામત કરાવી, કેહગલ કરાવી અથવા પાડી નાખ્યું અથવા તો કિંમતમાં ફેરફાર કર્યો (રોકી કિંમત ન હતી) આવા સંજોગોમાં (આવા તમામ પ્રકારમાં) સોઢો રદ થઈ ગયો (વેચાણ રદ ગણાશે) ભલે ને મુદ્દતની અંદર બીજાને (સામાવાળાને) ખબર ન પડી હોય તો. (આલમગીરી, હુર્રુ મુખ્તાર, રહુલ મુખ્તાર)

મસ્થાલા : જેને માટે છૂટ રાખવામાં આવી હોય તેણે કહું કે મને સોઢો મંજૂર છે, અથવા વેચાણ પર (સોઢામાં રાજ છું) અથવા મને આપેલી છૂટ હું રદ કરું છું અથવા એવા પ્રકારની કોઈ એવી વાત કરી તો છૂટ રદ થશે અને સોઢો મંજૂર રહેશે (વેચાણ લાખિમ થયું) અને જો એવું કહે (બોલે) કે મારો ઈરાદો લેવાનો છે અથવા મને આ ચીજ પસંદ છે અથવા મને એની (લેવાની) ઈરછા છે તો છૂટ બાતિલ થશે નહીં. (આલમગીરી, રહુલ મુખ્તાર)

મસ્થાલા : જેના પક્ષમાં છૂટ રાખવામાં આવી હતી તે મુદ્દતની અંદર ગુજરી ગયો તો છૂટ રદ થઈ. એવું બની શકશે નહીં કે એના મૃત્યુ પામવાથી એના વારસદાર માટે છૂટ બાકી રહેશે. એટલા માટે કે છૂટમાં વારસાઈ લાગુ પડતી નથી. એ રીતે જો બેહોશ થઈ ગયો, અથવા ગાંડો બની ગયો, અથવા સૂતો જ રહી ગયો અને મુદ્દત પૂરી થઈ ગઈ તો છૂટ રદ થઈ ગઈ. જો ખરીદનારને માલિક બનાવીને કણ્ણો આપી દીધો તો વેચનારની છૂટ રદ થઈ ગઈ અને માલિક બનાવ્યા વગર પોતાના તરફથી છૂટ રાખીને કણ્ણો આપ્યો તો (પોતાનો) અધિકાર બાતિલ થશે નહીં. (આલમગીરી, હુર્રુ મુખ્તાર)

મસ્થાલા : ખરીદનારને છૂટ આપેલી છે તો જ્યાં સુધી આપેલી મુદ્દત પૂરી ન થાય ત્યાં સુધી કિંમતની માગણી કરી શકતો નથી તેમજ કણ્ણો સુપરત કરવાનો આગ્રહ વેચનારને કરી શકાશે

નહીં. અલબત્ત, જો ખરીદનારને કિંમત ચૂકવી આપી હોય તો વેચનારે માલ આપી દેવો પડશે. એ રીતે જો વેચનારે માલ સુપરત કરી દીધો તો ખરીદનારે પૈસા આપી દેવા પડશે પરંતુ સોઢો રદ કરવાનો અધિકાર રહેશે. જો વેચનારને અખત્યાર છે અને ખરીદનારે પૈસા આપી દીધા છે અને માલ મેળવવા ઈરછે છે તો વેચનાર કણ્ણાથી રોકી શકે છે પરંતુ જો એવું કરશે તો કિંમત પાછી આપવી પડશે.

(આલમગીરી)

મસ્થાલા : ખરીદનાર માટે છૂટ નક્કી કરેલી છે અને તેણે માલમાં ચકાસણીના કારણે કોઈ ફેરફાર કર્યો અને એણે જે કર્યું તે પોતાની માલિકીમાં ન હોય તો પણ કરી શકે છે તો એને કારણે છૂટ રદ થશે નહીં અને તે કામ (કાર્ય) એવું હોય કે જે માલની ચકાસણી માટે જરૂરી નથી અથવા તો તે કામ પોતાની માલિકીમાં ન હોય તેવા સંજોગોમાં કોઈ પણ રીતે જાઈજ નથી તો એમ કરવાથી છૂટ રદ થશે. દા.ત. ઘોડા પર એકવાર સવાર થઈ ગયો અથવા કપડાને એકવાર એટલા માટે પહેર્યું કે તે શરીર પર માપસાર (દીક રીતે) આવી રહે છે કે નહીં? અથવા તો નોકરાણી પાસે કામકાજ કરાવ્યું કે જોઈએ એ કામ કરવું જાણો છે કે કેમ? તો એમ કરવાથી શરત રદ થશે નહીં અને જો બે વખત સવારી કરી, બે વખત કપડું પહેર્યું કે બે વખત કામકાજ કરાવ્યું તો શરત રદ થઈ ગઈ. અને જો ઘોડા પર એક વખત સવાર થઈને એક પ્રકારની ચાલની પરીક્ષા કરી, બીજી વખત બીજા પ્રકારની ચાલ માટે સવાર થયો અથવા નોકરાણી પાસે બીજા વખત બીજું કામ કરાવ્યું તો અખત્યાર બાકી રહેશે. (આલમગીરી) (કમશઃ)

બરકાતે ખવાજા (મારિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

32. જગાનું કમ હોને કી સૂરત મેં કયા ઈસ
તરણ જમાઅત કાઈમ કર સકતે હું કે
પેહલી સફ્ટ ઈમામ સે ૧ ફિટ વા ઉસસે
કુષ્ઠ કમ પીછે ઈસ તોર પર લગાઈ જાએ
કે ઈમામ કે પીછે એક દો મુક્તાદી ન
ખલે હો ?

ऐसा करना अगरये जगह कम हो फिर भी
ये मक़ूर हे तेहरीमी हैं। बल्कि इस सूरत में सँझ क़ाइर म
करने का सहीह तरीक़ा वो है जिसे आ'ला हज़रत
علیٰ نے बयान इमर्गया है। युनांचे आप से पूछा
गया के :-

"अगर ईमाम को मुक्तही की सफ़ के आगे खणे होने की जगह नहीं है तो ईमाम सफ़े मुक्तही में किस सूरत से खणा हो, आया ईमाम मुक्तही से कुछ ईमियाज के वास्ते आगे खणा हो या मुक्तही ईमाम की दोनों जनिब या'नी दाहनी बाई ईमाम के पेर के भराभर खणे हों ?"

ਈਸ ਕੇ ਜਵਾਬ ਮੌ ਆਪਨੇ ਤੇਣੂਰੀਂ ਕੁਮਾਰ੍ਯਾ :—

"જબ સિઈ એક મુક્તદી હો તો સુન્ત યહી હે
કે વોહ ઈમામ કે બરાબર દાહની તરફ ખણ હો મગર
ઈસ કા લિંગાઝ ફર્જ હૈ કે ક્રિયામ, કુઉદ, રુક્ખા, સુજૂદ
કિસી હાલત મેં ઉસ કે પાઉં કે ગઢા (યા'ની પાઉં મેં

● અંગ : ઉત્તર મુફ્તિ સાલિર નજમી મિસિયાઈ (સદર મજલિસે કુઆ ઈંડારા શર્ટાયા-ભર્તય, C/o. દારુલ ઉદ્દૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ, જિ. ભર્તય)

જો બાહર નિકલી હૂઈ હડી હોતી હે વોહ) ઈમામ કે
ગડે યે આગે ન બણે. ઈસ એહિતયાત કે લિયે ઈમામ
મુહમ્મદ ﷺ યે ફર્માતે હેં કે યે અપના પંજા ઈમામ
કી એળી કે બરાબર રખે, ઔર અગર દો મુક્તદી હો
તો અગર યે સુન્નત યણી હે કે પીછે ખળો હોં, ફિર જી
અગર ઈમામ કે દાઢને બાંચે બરાબર ખળો હો જાઓંગે

ਹੁਣ ਨਈਂ ਮਗਰ ਦੋ ਸੇ ਝਾਂਡਾ
ਮੁਕਤਿਵਿਧੀ ਕਾ ਈਮਾਮ ਕੇ ਭਰਾਬਰ
ਖਣਾ ਛੋਨਾ ਯਾ ਈਮਾਮ ਕਾ
ਸਫ਼ ਸੇ ਕੁਛ ਆਗੇ ਬਣਹਾ
ਛੋਨਾ ਕੇ ਸਫ਼ ਕੀ ਫੁੜ ਜਗਾਉ
ਨ ਛੂਟੇ (ਜੇਸਾ ਕੇ ਸਵਾਲ ਮੌਜੂਦਾ
ਬਤਾਈ ਗਈ.) ਯੇ ਨਾਭਾਈਂ ਵ ਗੁਨਾਹ

ਹੈ ਨਮਾਜ ਮਕਵਿਲੇ ਤਹਵੀਮੀ ਵਾਖਿਭੁਲ ਈਆਦਾ
 ਛੋਗੀ, ਅਗਰ ਮੁਕਤਾਹਿਯੋਂ ਕੀ ਕਥਰਤ ਔਰ ੪੦ਾਹ ਕੀ
 ਕਿਲਲਤ ਹੈ ਤੋ ਬਾਹਮ ਸਫ਼ੋਂ ਮੌਂ ਝਾਸਲਾ ਕਮ ਛੋਣੋਂ,
 ਪਿਛਲੀ ਸੱਫ ਅਗਲੀ ਸੱਫ ਕੀ ਪੁਥਰ ਪਰ ਸਜ਼ਦਾ ਕਰੇ ਔਰ
 ਈਮਾਮ ਕੇ ਲਿਧੇ ਜਗਾਹ ਬਕੂਦ੍ਰੇ ਜ਼ੂਰਤ ਪੂਰੀ ਛੋਣੋਂ।"
 (ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਦਿਯਲ, ਜਿਲ੍ਹ : ੭, ਸਫ਼ਾ : ੨੦੨)

33. નાભાલિગ બરચા અગાર ભાલિગ કી સફ
મેં ખળે હો કર નમાઝ શુરૂઆ કર દે તો
કચા અબ ઉસ કે ખીંચ કર પીછે હટા
દેને મેં કોઈ હરજ નહીં ?

ਬਾ'ਝ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਫੇਖਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕੇ ਅਗਰ ਕੋਈ
ਨਾਭਾਲਿਗ ਬਚਚਾ ਬਾਲਿਗ ਕੀ ਸੱਝ ਮੌ ਆਕਰ ਖਣਾ ਹੋ
ਗਿਆ ਔਰ ਨਮਾਝ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕਰ ਦੀ ਤੋ ਵੋਹ ਉਸੇ ਪੀਛੇ
ਹਟਾ ਕਰ ਉਸ ਕੀ ਜਗਣ ਪਰ ਖਣੇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਈਸ ਕੇ
ਛਵਾਲੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਅਤ ਕਾ ਛੁੱਕਮ ਧੋ ਹੈ ਕੇ;

અગર વોહ નાખાલિગ સમજદાર નહીં, નમાજ કો સહીહ તરીકે સે પણ ના નહીં જાનતા તથ તો ઉસે પીછે હટા દિયા જાએ. લોકિન અગર વોહ સમજદાર

ਹੈ, ਨਮਾਜ ਸਹੀਂ ਤਰਣ ਪਣਨਾ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸੇ ਨਾਬਾਲਿਗ ਭਰਦੇ ਕੋ ਨਮਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਪੀਛੇ ਹਟਾਨਾ ਜਈਂ ਨਹੀਂ। ਜੈਸਾ ਕੇ "ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧੁ" ਮੌਹੈ :-

"ਬਾਅਜ ਬੇ ਇੱਲਮ ਜੋ ਧੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤੇ ਹੋਂ ਕੇ ਲਾਗਕਾ ਪਹਲੇ ਸੇ ਢਾਬਿਲੇ ਨਮਾਜ ਹੈ ਅਥ ਧੇ ਆਏ ਤੋ ਉਸੇ ਨਿਧਿਤ ਬੰਧਾ ਹੁਵਾ ਹਟਾ ਕਰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੋਂ ਔਰ ਖੂਦ ਬੀਚ ਮੌ ਖਣੇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੋਂ ਧੇ ਮਹਾਜ ਜਹਾਲਤ ਹੈ।" (ਫਿਤਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧੁ, ਜਿਲ੍ਹ : ੭, ਸਫ਼ਾ : ੫੨)

੩੪. ਕਥਾ ਸਫ਼ ਮੌ ਹਰ ਨਮਾਜ ਕਾ ਕੰਧੇ ਸੇ ਕੰਧਾ ਮਿਲਨਾ ਗੜ੍ਹੀ ਹੈ ?

"ਬਾਅਜ ਅਵਾਮ ਮੌ ਧੇ ਖਧਾਲ ਪਾਧਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕੇ ਨਮਾਜ ਕੀ ਸਫ਼ੇ ਲਗਾਨੇ ਮੌ ਹਰ ਨਮਾਜ ਕਾ ਕੰਧੇ ਸੇ ਕੰਧਾ ਮਿਲਨਾ ਜੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਧਣੀ ਵਜ਼ਹ ਹੈ ਕੇ ਐਸੇ ਲੋਗ ਛਾਟੇ ਕੁਝ (ਹਾਈਟ) ਵਾਲੇ ਬਾਲਿਗ ਬਚੋਂ ਕੋ ਸਫ਼ ਸੇ ਪੀਛੇ ਧਾ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੋਂ ਔਰ ਉਸ ਕੀ ਵਜ਼ਹ ਬਤਾਤੇ ਹੋਂ ਅਗਰ ਵੋਹ ਬੀਚ ਮੌ ਖਣੇ ਰਹੇਂਗੇ ਤੋ ਕੰਧੇ ਸੇ ਕੰਧਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਪਾਏਗਾ। ਹਾਲਾਂ ਕੇ ਸਫ਼ੇ ਲਗਾਨੇ ਮੌ ਸ਼ਰਅਨ੍ ਧੇ ਜੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੇ ਹਰ ਨਮਾਜੀ ਕਾ ਕੰਧਾ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਕੰਧੇ ਸੇ ਮਿਲਾ ਹੁਵਾ ਹੋ ਬਲਕੇ ਸਿੱਫ ਧੇ ਜੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕੇ ਸਥ ਕੇ ਕੰਧੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਔਰ ਬੀਚ ਮੌ ਜਗਹ ਨ ਛੂਟੀ ਹੋ।"

ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤਮੌ ਹੈ : "ਸਫ਼ੇ ਮਿਲ ਕਰ ਖਣੀ ਹੋਂ ਕੇ ਬੀਚ ਮੌ ਕੁਸ਼ਾਹਗੀ ਨ ਰੇਹ ਜਾਏ ਔਰ ਸਥ ਕੇ ਮੁੰਧੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਂ।" (ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿਲ੍ਹ : ੧, ਹਿੱਸਾ : ੩, ਸਫ਼ਾ : ੫੮੬)

੩੫. ਅਗਰ ਝੋਹਰ ਕੀ ਧਾਰ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਫ਼ਰਜ ਸੇ ਪਹਲੇ ਨ ਪਣਵ ਪਾਏ ਤੋ ਕਥਾ ਉਸੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਮੌ ਨਹੀਂ ਪਣਵਨਾ ਹੈ ?

ਅਕਥਰ ਅਵਾਮ ਧਣੀ ਸਮਯਤੀ ਹੈ ਕੇ ਅਗਰ ਝੋਹਰ ਕੀ ਧਾਰ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਫ਼ਰਜ ਸੇ ਪਹਲੇ ਨ ਪਣਵ ਪਾਏ ਔਰ ਫ਼ਰਜ ਪਣਵਲੀ ਤੋ ਅਥ ਉਸ ਸੁਨਨਾ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪਣਵਨਾ ਹੈ ਔਰ ਉਸੇ ਫ਼ਰਜ ਕੇ ਬਾਅਦ ਪਣਵਨੇ ਕੀ ਇੱਜਾਜਤ ਨਹੀਂ।

ਜਬ ਕੇ ਹੁਕਮੇ ਸ਼ਰਅ ਧੇ ਹੈ ਕੇ ਛੂਟੀ ਹੂਈ ਧਾਰ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਕੋ ਫ਼ਰਜ ਕੇ ਬਾਅਦ ਪਣਵੇ ਔਰ ਬੇਹਤਰ ਧੇ ਹੈ ਕੇ ਦੋ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਕੇ ਬਾਅਦ ਉਨ ਕੋ ਪਣਵੇ। ਜੈਸਾ ਕੇ "ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ" ਮੌ ਹੈ :-

"ਝੋਹਰ ਧਾ ਜੁਭਾਕਾ ਕੇ ਪੇਹਲੇ ਕੀ ਸੁਨਨਾ ਫ਼ੋਤ ਹੋ ਗਈ ਔਰ ਫ਼ਰਜ ਪਣਵ ਲਿਧੇ ਤੋ ਅਗਰ ਵਕਤ ਬਾਕੀ ਹੈ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਜ ਕੇ ਪਣਵੇ ਔਰ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਧੇ ਹੈ ਕੀ ਪਿਛਲੀ ਸੁਨਨਾ ਪਣਵਕਰ ਉਨ ਕੋ ਪਣਵੇ।" (ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿਲ੍ਹ : ੧, ਹਿੱਸਾ : ੪, ਸਫ਼ਾ : ੬੫੪)

੩੬. ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਜ ਸੇ ਪੇਹਲੇ ਝੋਹਰ ਕੀ ਧਾਰ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਨਹੀਂ ਪਣਵੀ ਕਥਾ ਵੋਹ ਝੋਹਰ ਕੀ ਨਮਾਜ ਪਣਵਾ ਸਕਤਾ ਹੈ ?

ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਜ ਸੇ ਪੇਹਲੇ ਝੋਹਰ ਕੀ ਧਾਰ ਰਕਾਤ ਸੁਨਨਾ ਨਹੀਂ ਪਣਵੀ ਔਰ ਅਭੀ ਇਤਨਾ ਵਕਤ ਹੈ ਕੇ ਸੁਨਨਾ ਔਰ ਫ਼ਰਜ ਪਣਵੀ ਜਾ ਸਕਤੀ ਹੈ ਤੋ ਐਸੇ ਸ਼ਖਸ ਕਾ ਬਗੋਰ ਸੁਨਨਾ ਪਣਵੇ ਝੋਹਰ ਕੀ ਨਮਾਜ ਪਣਵਾਨਾ ਮਕਵਾਵ ਵ ਨਾਜਈਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਖ਼ਾਲੇ ਸੇ ਕੁਝ ਅਈਮਾਨੇ ਮਸਾਜਿਦ ਵ ਅਹੱਲੇ ਇੱਲਮ ਨਾਵਾਕਿੱਫ ਹੈਂ। ਲਿਹਾਅ ਵੋਹ ਅਪਨੀ ਇੱਤਲਾਹ ਫ਼ਮਾਓਂ।

"ਆਵਾ ਹਤਾਰਤ ਇਮਾਮ ਅਹਮਦ ਰਾਜਾ ਖਾਨ
سے ਸਵਾਲ ਕਿਯਾ ਗਿਆ ਕੇ :-

"ਵੋਹ ਸ਼ਖਸ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਜ਼ਰ ਕੀ ਸੁਨਨਾ ਨ ਪਣਵੀ ਹੋਂ ਔਰ ਦਸ ਬਾਰਾਹ ਮਿਨਾਟ ਤੁਲੂਅ ਮੌ ਬਾਕੀ ਹੋ ਨਮਾਜ ਪਣਵਾ ਸਕਤਾ ਹੈ ਧਾ ਨਹੀਂ? ਇਸੀ ਤਰਣ ਝੋਹਰ ਕੀ ਸੁਨਨਾ ਬੇ ਪਣਵੇ ਇਮਾਮਤ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੈ ਧਾ ਨਹੀਂ?"

ਇਸ ਕੇ ਜਵਾਬ ਮੌ ਆਪਨੇ ਤੇਹਰੀਰ ਫ਼ਮਾਇਆ :-

"ਦਸ ਬਾਰਾਹ ਮਿਨਾਟ ਮੌ ਸੁਨਨਾ ਔਰ ਫ਼ਰਜ ਦੀਨੋਂ ਹੋ ਸਕਤੇ ਹੈਂ, ਸੁਨਨਾ ਪਣਵਰ ਨਮਾਜ ਪਣਵਾਏ, ਅਗਰ ਵਕਤ ਬਕੁਦ੍ਰ ਫ਼ਰਜ ਹੀ ਕੇ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤੋ ਆਪਣੀ ਸੁਨਨਾ ਛਾਣੇਗਾ ਫਿਰ ਅਗਰ ਜਮਾਅਤ ਮੌ ਕਿਸੀਨੇ ਅਭੀ ਸੁਨਨਾ ਨ ਪਣਵੀ ਧਾ ਜਿਸਨੇ ਪਣਵੀ ਵੋਹ ਕੁਭਿਲੇ ਇਮਾਮਤ ਨਹੀਂ ਤੋ ਜਿਸਨੇ ਨ ਪਣਵੀ ਵਹੀ ਇਮਾਮਤ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਅਗਰ

وکٹ میں وعسات (گونجائش) ہے تو سُونتے کلیلیا
(پہلے کی سُونتوں) کا ترک (چوٹنا) گوناہ ہے اور
وس کی یہ مامات مکرہ ہے۔"

(فتویٰ راجحیہ، جیل: ۵، سکھا: ۷۲۴، ۷۲۶)

**۳۷. اگر اُوہر کی کنجما پاہنی ہے تو کیا
اُوہر ہی کے وکٹ میں پاہ سکتے ہیں؟**

اوام میں یہ گلتابہمی پاری آتی ہے کہ جس
وکٹ (کنجما) کی نماز پاہنی ہے وسی وکٹ میں
پاہ سکتے ہیں۔ جسے اُوہر کی کنجما پاہنی ہے تو وسی^۱
اُوہر ہی کے وکٹ میں پاہ سکتے ہیں۔ اسرا کی پاہنی
ہے تو اسرا ہی کے وکٹ پاہ سکتے ہیں۔ ہالانکے یہ
بیکھل گلتاب ہے۔ کنجما نماز کے بارے میں شریعت کا
ہلکم یہ ہے کہ ۲۸ دن میں سیکھ تین اولکات اسے ہے
جیں میں کوئی بھی کنجما نماز پاہنے کی یہاںت نہیں:

(۱) **سُبھ تُلُوَّهُ آفَتَابُ:** یاً نِی سُوۡ۲۷
نیکلنے کے وکٹ جو کہ تکریبیاں ۲۰ مینٹ رہتا
ہے۔ (۲) **دُوپَھَر** میں نیسُنْدَار کے وکٹ، جب سُو۲۷
بیچ آسماں میں پہنچتا ہے، جو کہ جواب کے وکٹ
سے بہتر ہے۔ یہ مکرہ وکٹ ۲۸ سے ۴۵ مینٹ کے
بیچ میں رہتا ہے۔ جو کہ موسیم کے اتنے بارے سے بہتر ہے۔
(۳) **شام کو گُرُبَهُ آفَتَابُ:** یاً نِی سُو۲۷ ڈوبنے کے وکٹ، میں جو تکریبیاں ۲۰
مینٹ رہتا ہے۔

این تین مکرہ اولکات یاً نِی تکریبیاں ۱
دھنٹا اور ۴۵ مینٹ کے اعلیٰ کیسی بھی وکٹ کوئی
بھی کنجما نماز پاہنے کی یہاںت ہے۔ یا اسرا
کی کنجما اسرا میں پاہی جائے یا اسرا کی اُوہر میں۔
جسے کہ "بہارے شریعت" میں ہے:-

"کنجما کے لیے کوئی وکٹ مُعَرِّی نہیں۔ یہ
میں جب پاہنے گا باری یعنی جنمہا ہو جائے گا (یاً نِی
وس کی لیمیدا ری پوری ہو جائے گا) مگر تُلُوَّہ و

گُرُبَہ اور جواب کے وکٹوں میں نماز
جاء ہے۔"

(بہارے شریعت، جیل: ۱، ہیسس: ۴، سکھا: ۷۰۲)

**۳۸. رمزاں کے آبھری جُمما میں چار رکعت
پاہنے سے کیا پوری لینڈگی کی کنجما
نمازیں معاہد ہو جاتی ہیں؟**

جسے ہی رمزاں کا مہینا بتم ہونے والा^۲
ہوتا ہے یہ گلتاب بات کوچ لوگ فلانا شُرُبَہ کر
دے ہے کہ جس نے رمزاں کے آبھری جُمما میں چار
رکعت کنجما اے یہی کے توار پر پاہ لی وس کی
لینڈگی بار کی کنجما نمازیں معاہد ہو گئیں، اب وسے
وہ کنجما نمازیں پاہنے کی یہ رہت نہیں۔ اور
معاذ اللہ یہ سے ہلکہ عَلَيْهِ السَّلَامُ کی ترک مانسوہ کیا جاتا
ہے۔ جب کہ یہ بیکھل گلتاب ہے اور یہ سے ترک کی
کوئی ہدیہ نہیں، بلکہ ہدیہ پاک میں یہ سے بیلاد
لیک کیا گیا ہے، یعنی آپ لہ ہر رہت یہ ماما
اہماد رجاء بھان عَلَيْهِ السَّلَامُ سے یہی ترک کی نماز
کے بارے میں سوال کیا گیا، جس کے جواب میں آپ نے
تھریک فرمایا :-

"شُوَدَا (حُدوٰہ ہوئی) نمازوں کے کلکشرا کے
توار پر یہ جو تریکا (کنجما اے یہی) یہاں کر دیا
گیا ہے یہ بہترین بیکھل ہے، یہ سے بارے میں جو
ریوایت ہے وہ مُؤْجُوَّہ (حُدوٰہ) ہے۔ یہ املا
سچ مانسوہ ہے، اسے نیت و اے اتکا دیا
و مہری۔ یہ سے جہاں تک کلبیا اور واجہ گُرم راہی
کے بُلْتَلَان پر تماام مُسَلَّمَانوں کا یہ تیکا ہے،
ہلکہ پُورنُور سے یہ لعل مُسَلَّمَان عَلَيْهِ السَّلَامُ کا یہ شرمند
گیرا بھی ہے : "جو شام نماز بُل گیا تو جب
وسے یاد آئے وس کی آدما کر لے، وس کا کلکشرا
سیوا اے وس کی آدما یعنی کوچ نہیں۔" اعلیٰ ماما
کاری عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ "مُؤْجُوَّہ اتے کلبیا" میں
کہتے ہے؛ "ہدیہ جس نے رمزاں کے آبھری جُمما

में एक फर्ज नमाज अदा कर ली उस से उस की सतर साल की शोत थूा नमाजों का ईजाला हो जाता है।" ये हीष यकीनी तोर पर बातिल है क्युं के इस ईजामाय् के मुखालिफ है के ईबादत में से कोई चीज पेहले सालों की शोत थुा ईबादत के फ़ाઈम म़काम नहीं हो सकती।

(कतावा रजविय्यह, जिल्हा : ८, सफ्हा : १५५, १५६)

३६. क्या सज्दये सहव करने से हर गलती मआइ हो जाती है और नमाज सहीह हो जाती है ?

बहोत सारे लोगों में एक गलत फहमी ये पाई जाती है के नमाज में याहे केसी ही गलती हो वोह सज्दये सहव करने से मआइ हो जाती है और नमाज सहीह हो जाती है। जब के ये शरअत गलत है। आ'ज गलतियां ऐसी हैं के सज्दये सहव करने से भी वोह मआइ नहीं होती और नमाज को दोबारा पछना ज़रूरी होता है। जैसे किसीने वाजिबाते नमाज में से कोई वाजिब ज्ञानभूज कर छोण दिया या कोई फर्ज छूट गया या छोण दिया तो ईन सूरतों में सज्दये सहव करना काफ़ी न होगा, बल्के नमाज को दोबारा पछना ज़रूरी होगा।

"मो'मिन की नमाज" किताब में है :-

"जिन गलतियों की वजहसे सज्दये सहव वाजिब होता है वोह हस्बे जैल है :-

०१. नमाज में जो काम वाजिब हैं उन में से कोई एक या एक से ज्यादा वाजिब छूट जाएँ।

०२. किसी वाजिब के अदा करने में (तीन मर्तबा سبْخَانَ اللَّهِ के हने की भिक़दार) ताखीर हो।

०३. किसी वाजिब में कोई फर्ज वाकेअ हो। या'नी बितरतीब तय शुद्धा अङ्गाले नमाज को (नमाज के कामों को) भिलाई तरतीब अदा करना।

०४. किसी फर्ज/रुक्न के अदा करने में (तीन मर्तबा سبْخَانَ اللَّهِ के हने की भिक़दार) ताखीर हो।

०५. किसी फर्ज/रुक्न को वक्त से पेहले अदा कर लेने से।

०६. किसी फर्ज/रुक्न को दोबारा या जार्द अदा करने में मध्यलन दो मर्तबा रुक्ख या तीन सज्दे कर दिये।

★ उपर जिक की गई गलतियां अगर भूल कर हूई हैं, तो ही सज्दये सहव से उस गलती की तलाशी हो सकती है। अगर किसीने अमदन या'नी ज्ञानभूज कर गलती की है तो अब सज्दये सहव से उसकी तलाशी नहीं हो सकती। नमाज को हो बारा पछना होगा।

★ अगर नमाज का कोई फर्ज छूटा हो, याहे भूल कर याहे ज्ञानभूज कर। सज्दये सहव से हरगिज उसकी तलाशी नहीं हो सकती, नमाज हर हाल में फ़ासिद होगी। उसे अज सरे नव (यानी शुरूआ से) पछना होगा।

(मो'मिन की नमाज, सफ्हा : २२७/२२८)

★ अगर तीन आयत पछेने से पेहले कोई गलती हो जाए तो क्या सज्दये सहव करना या नमाज को दोबारा पछना ज़रूरी है। (कमशः)

मांगरोल (ता. आमोद) खाते मेहफिले नअतनुं आयोजन

मांगरोल : ता. १०-१०-२०२१ रविवारे ईशा बाद "मेहफिले नअत"नुं आयोजन करवामां आव्युं हत्तुं। जेमां क़ारीऐ खुश ईल्हान जनाब क़ारी रियाजुदीन अशरफी (मुबलिगे सुन्नी दा'वते ईस्लामी) ए मुंबर्ठी तशरीफ लावी नअतो मन्क़बतना शानदार गुलदस्ता पेश करी हाजरजनोननां ईश्के मुस्तक्षमां और चासाणी भरी हती। ए ज प्रमाणे आपे ता. १०-१०-२०२१ना सोमवारे ईशा बाद बोडली मेहफिल नअत सजावी हती।

نمازے کرم : آپے کوئی دیوارا نے
اوے کھہتام سامنے بھی کے ہے اخلاقیا !
ماڑی ترک نچر فرمائی ! آپے
پूछیا کے تے اےوا کیا نے ک امبلو
کریا چ کے چھٹی تینی نچر تاری
ترک ٹھے ? تے شو جواب آایا کے
اے نی نچر مارا پر پڑی جسے تو
امبلو آپو آپ سارا ٹھی
جسے. آپے فرمائی، تون سا یو چے.
اے کوار م ارے ٹھت تھا ہکھی کت نا
ویسیے آپ کانڈی فرمائی رکھا ہتا تو
پوتا نا ہو ٹھا تا جتا انے کھے تا
جتا کے مارا ٹھی ادھیک بھوشن سیب کوئی نہی کے ہن
پوتے ج میں (شرا ب) پاشا چھے انے میں بھوشن پاشا.

دشمنی : آپ فرمائیا کرتا کے سیتے ر جنوری اور
بھوشنوا چتام اے ک جنوری مارا کمر مامن رہی گئی انے
جیا رے کوئی ریتے ن بھوشنی شکی تو میں بھوشنی ارج کری کے
انے کے وی ریتے بھوشنوا مامن آوے. نیدا آوی کے اے تمارا
وشنی وات نہی، جیا سو یہی امے ن یا ہی اے. آپے
فرمائی کے مارا ایسا گو شیشی چتام پاشا ہکھنے دار
ن بھوشنی شکی، انے جیا رے بھوشنی تو میں بھوشنی ارج کری
جیا یا بھوشنی. انے یو ترکیتی میں تینی راہ پر
یا لوانی گو شیشی کری پرست سرپ نیرتھک سا بیت ٹھی.
انے جیا رے دلی لگا ونی سا ایسی یا لیو تو میں بھوشنی سو یہی
پھوئی گیو. فرمائی کے میں سانپوری گریس ورس اخلاقیا
تامالا ٹھی پوتا نا جریتیا تنا پرمائیو تلبا کریا،
پرست تینی راہ مامن دگ مانڈتام سرپ کانڈی بھوشنی گیو
انے تمانا کریا لایا کے یا اخلاقیا ! تون مارو ٹھی
جیا ! انے جے تاری مارچ ہو یہ تے ٹھے کر.

فرمائی، جیا رے میں اخلاقیا تامالا ٹھی سو
کیوں کے تارا سو یہی پھوئی یو کیوں چے ؟

□ امک : ہجرت شیعہ فریہ دین اتار علیہ السلام □ انواع : پتلہ شعبیہ ایلی رجیہ-دیوالی

فرمائیا مامن آیا کے تارا نہیں نے ایسا
تلاؤ کا آپی د. فرمائی، جو مانے
میہش رم مامن دیا رے بھوشنی دی ٹھی
میہش رم کری دے واما مامن آیا تو
اے تلہا پرمائی مامن دو دن آکنڈ
کریش کے جہن نم واسی اے پاشا
پوتا نی تکلیف کو بھوشنی جسے.
فرمائی، جو پوری ہنی یا دینی ایسا
سالنات پاشا مانے آپی دے واما
آوے تو پاشا ماری تے آڈنے ایک جل
سماں جے میں گئی رات مامن کری چے.
فرمائی کے پاٹلہ بھوشنی ماموں بھوشنی ساربھی

چیا جے پر ج بھوشنی راجھ ٹھی گیا، پرست تون میں راجھ
ویانے بھلے بھوشنے ائنا پر کوئی بارن کری آپے لے چے.
انے مانے تے بھوشنی اے ہم سال ٹھی کے جو ائنامانی اے ک
ہنی یا بھا نا بھار (رتمی بھار) پاشا سامے آوی جیس تو
جگاتنی وی وسیعہ وے رے وی بھر ٹھی جیس.

فرمائی کے بھوشنی پوتا نی بھوشنی پوتا نا
دیا ریتی میہش رم کیوں اے تلہا ماتے کے ہن بندو ہو وانی
ہے سیتھی کے وی ریتے تینا دیا ریتی تمانا کری شکن
چھے ؟! فرمائی کے یا لیس ورپو میں لوکو نے نسیہت
کریا مامن پس ار کریا، پرست تون سو بھوشن (بھکار) سا بیت
ٹھی. انے جیا رے رجیا اے بھوشنی ٹھی تو ماری نسیہت
وگر ج لوکو سی دیا رستا پر آوی گیا. فرمائی کے
دیا بھوشنی پردا ایو ٹھی پس ار ٹھی نے جیا رے میں وی یا دیا
کری تو پوتا نے مکا میہی بھوشن بھر مامن پا یو. اے تلہے
کے جاتے بھاری مامن گوم ٹھی گیو جیا سو یہی کوئی ایسی
پھوئی یو شکی نہی.

فرمائی کے گریس ورس سو یہی تو اخلاقیا تامالا
مارو آئی نو بھنے لے رکھو، پاشا ہو ہن بھوشن آئی نو
بنی گیو چھے. اے تلہا ماتے کے میں ائنی یا دیا مامن بھوشنے

પણ એવી રીતે ભૂલાવી દીધો કે હવે અલ્લાહ તાલા મારી જબાન બની ચૂક્યો છે. એટલે કે મારી જીબેથી નીકળનારા શબ્દો જાણો કે જબાને ખુદાવંદીથી અદા થાય છે, અને મારુ અસ્તિત્વ દરમિયાનથી ખત્મ થઈ જાય છે.

ફર્માવ્યું કે મને ખુદાની બારગાહથી હેરત તથા હૃદયત સિવાય કાંઈ ન મળી શક્યું. ફર્માવ્યું કે એક રાતે સવાર સુધી મારા દિલની શોધ કરતો રહ્યો, પરંતુ ન મળ્યું. અને સવારે એ ગયબી નિદા આવી કે તારે દિલથી શું ગારજ ! તું અમારા સિવાય કોઈને તલાશ ન કર. ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તાલાલાએ મને એ મફામ અતા કર્યો કે કુલ કાઈનાતને મારી આંગળીઓની વચ્ચે જોઉ છું. ફર્માવ્યું કે આરિફનો અદના મફામ એ છે કે સિફાતે ખુદાવંદીનો મજહર હોય. ફર્માવ્યું કે જો અલ્લાહ તાલા મને જહનમમાં ફેકી હે અને હું સબ્ર પણ કરી લઈ તો પણ તેની મહોષ્ટતનો હક્ક અદા નથી થતો. અને જો અલ્લાહ તાલા મને પૂરી કાઈનાત બખ્શી આપે તો પણ તેની રહમતની સરખામણીમાં થોડુ છે. ફર્માવ્યું કે આરિફ કામિલ તે જ છે જે મહોષ્ટતની આગમાં સળગતો રહે. ફર્માવ્યું કે જ્યારે તર્ક હુનિયા પછી હુષ્ટે ઈલાહી અખત્યાર કરી તો પોતાની જાતને પણ દુશ્મન સમજવા લાગ્યો, અને જ્યારે મેં એ પર્દાઓને ઉઠાવી દીધા જે મારા અને ખુદાની વચ્ચે હતા તો તેણો મને પોતાના કરમથી નવાજી આપ્યો.

ફર્માવ્યું કે ખુદાના ઘણા બધા બંદાઓ એવા પણ છે જેઓ દીદારે ઈલાહીની સરખામણીમાં જહનતને પણ સારી નથી સમજતા. ફર્માવ્યું કે સાચો આરિફ તે જ છે જે મનેચ્છાઓને વ્યજીને ખુદાની પસંદને જગવી રાખે : અમુક લોકોએ પૂછ્યું કે શું અલ્લાહ તાલા બંદાઓને પોતાની મરજીથી જહનતમાં દાખલ નથી કરતો ? ફર્માવ્યું, યક્ફિનન ! પોતાની મરજીથી જ દાખલ કરે છે પરંતુ જેને પોતાની મરજીથી આ'લા તથા ઉચ્ચ

બનાવી દે તેને જહનતની શું ખ્વાહિશ ?! ફર્માવ્યું કે એક હુષ્ટા (રતીભર) મઅરેફતમાં જે લિજજત છે તે જહનતની નેમતોમાં ક્યાં ?! ફર્માવ્યું કે, ખુદાની યાદમાં ફના થઈ જવું જિંદા જાવેદ (અમર) થઈ જવું છે. ફર્માવ્યું કે જાહેર તથા સાલેહને એવી હવાની જેમ જાણો જે તમારા ઉપર ચાલી રહી છે. ફર્માવ્યું કે જહનતની શોભા જાણો કે ખુદા સુધી પહોંચેલા લોકોથી જ છે. ફર્માવ્યું કે હુનિયા હુનિયાવાળાઓ માટે ઘમંડ જ ઘમંડ છે અને આખેરત, આખેરતવાળાઓ માટે ખુશી જ ખુશી છે. અને હુષ્ટે ખુદાવંદી (રબની મહોષ્ટત) આરિફના માટે નૂર જ નૂર છે. અને આરિફની રિયાજત એ છે કે તે પોતાના નફ્સનો નિગરાં રહે છે. અને આરિફની ઓળખ એ છે કે જે ખામોશીની સાથે મખ્લૂકથી આલિન રહે. ફર્માવ્યું કે ખુદાનો તાલિબ આખેરતની તરફ પણ ધ્યાનિત નથી થતો અને ખુદાથી મહોષ્ટત કરનાર પોતાની મહોષ્ટતના સબબે ખુદાની જ તરફ એકાગ્ર થઈ જાય છે.

ફર્માવ્યું કે મેહશરમાં જહનતવાળાઓ સામે કેટલીક રીતો રજૂ કરવામાં આવશે, અને જે કોઈ રીત અપનાવી લેશો તે દીદારે ઈલાહીથી મેહરૂમ થઈ જશે. એ જ મુનાસિબ છે કે બંદો પોતાને તુચ્છ સમજને કઢી પોતાના ઈલમ તથા અમલની અવિકતા પર નાખાં (અભિમાની) ન બને. કેમ કે જ્યાં સુધી બંદો પોતાને તુચ્છ ન ધારે ત્યાં સુધી રબ તાલા સુધી પહોંચ્યો નથી શકતો. કેમ કે ખુદાની સિફતનું તે જ વખતે પ્રદર્શન થઈ શકે છે જ્યારે એ મફામ તેને હાંસલ થઈ જાય. ફર્માવ્યું કે ઈલમ તથા ખબર એવી વ્યક્તિથી શીખો અને સાંભળો જે ઈલમથી મઅલૂમ સુધી અને ખબર મુખ્યિર સુધી પહોંચ હાંસલ કરી ચૂક્યો હોય. અને હુનિયવી ઈજજતના માટે ઈલમ હાંસલ કરે તેની સોહબતથી દૂર રહો, એટલા માટે કે તેનો ઈલમ ખુદ તેના માટે જ ફાયદાકારક નથી. ફર્માવ્યું કે ખુદા શનાસ (ખુદાને ઓળખનાર) ખુદાને જરૂર દોસ્ત

રાખે છે કેમ કે મહોષ્યતના વિના મઅરેફત નિરર્થક છે. ફર્માવ્યું કે આ એક કુલિયા (કાયદો) છે કે જ્યાં સુધી નદી નાંઓ વહેતાં રહે છે ત્યાં સુધી તેમનામાં શોર થાય છે અને જ્યારે દરિયાથી મળી જાય છે તો સર્વ શોર ખટમ થઈ જાય છે.

પછી ફર્માવ્યું કે ખુદાના કેટલાક બંદા એવા પણ છે કે જો એક પણના માટે પણ પર્દામાં થઈ જાય તો પરસ્તિશ ત્યજ દે છે. એટલે કે પર્દામાં થઈ જવાના કારણો તે કૃત્યાન નાભૂદ થઈ જાય છે અને નાભૂદ થઈ ગયા બાદ ઈબાદત નથી કરી શકતા. ફર્માવ્યું કે આરિફ તે છે જે મુલ્ક તથા હૌલતને મઅભૂદ ખયાલ કરતો હોય પણ તેની ઈબાદતનો બદલો ખુદા સિવાય કોઈને માલૂમ નથી. ફર્માવ્યું કે ખુદા દોસ્ત લોકોની નજરમાં જન્નત પણ કોઈ હક્કીકૃત નથી ધરાવતી જેમ કે અહલે મહોષ્યત વિરહમાં સપદાયેલા રહે છે. પરંતુ તેમની હાલત એ બંદાઓ જેવી હોય છે જેઓ હર હાલમાં મત્લુબ (હેતુ)ના તાલિબ રહે છે. જેવી રીતે આશિકને ઈશ્કના સિવાય અને તાલિબને મત્લુબના સિવાય અન્ય કાંઈ તલબ કરવું મુનાસિબ નથી. ફર્માવ્યું કે ખુદાએ જેમનાં દિલોને મહોષ્યતનો બોજ ઉઠાવવાના પાત્ર તસવુર નથી કર્યા તેમને ઈબાદતની તરફ લગાડી આપ્યાં. કેમ કે મઅરેફત ઈલાહીનો બોજ આરિફ સિવાય અન્ય કોઈ સહન નથી કરી શકતુ. અને જો મખૂફ પોતાની હસ્તીને પહેચાની લે તો ખુદાની મઅરેફત આપોઆપ હાંસલ થઈ જાય છે. પછી ફર્માવ્યું કે બંદાએ એવો સમય જરૂર કાઠવો જોઈએ જેમાં પોતાના માલિકના સિવાય કોઈના પર નજર ન છે. પછી ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તાદાલા પોતાના મહભૂબ બંદાઓને ત્રણ ચીજો અતા કરે છે. ૧. દરિયા જેવી સખાવત, ૨. સૂર્ય જેમ રોશની, ૩. જમીનની જેમ આજીજી. ફર્માવ્યું કે ઈલમોમાં એક એવો ઈલમ પણ છે જેનાથી દુનિયા વાકેફ નથી, અને જુહદમાં એક એવો જુહદ છે જેને જાહેર પણ નથી

જાણતો. અને અલ્લાહ તાદાલા જેને મહુલ્લિયત અતા કરે છે તેના પર એક એવો ફિરાઓન નિયુક્ત કરી દે છે જે સતત તકલીફ પહોંચાડતો રહે છે. ફર્માવ્યું કે ચર્ચા, અવાજ તથા હરકત સૌ પદ્ધાની બહારની ચીજો છે, પરંતુ પર્દામાં સિવાય હયબત તથા રોઅબ અને ખામોશીના કાંઈ પણ નથી. અને બંદાને જે સમય સુધી કુર્બે ઈલાહી હાંસલ નથી થતો તે સમય સુધી વાતો બનાવે છે પરંતુ જ્યારે હુઝૂરી હાંસલ થાય છે તો અચંબો છવાય જાય છે. ફર્માવ્યું કે આરિફ તે છે જેની નજરમાં દરેક બુરાઈ અચાઈમાં ફેરવાય જાય, અને ખુદાશનાસ જહન્નમના માટે અજાબ છે, પરંતુ ખુદાશનાસીની (ખુદાની પહેચાન)ની રાહોમાં ઘણા બધા તે લોકો આવે છે જેઓ રાતે ઈમાનની ખાલી થઈને પલટી જાય છે. ફર્માવ્યું કે નફસાની ખવાહિશાત છોડી દેવી એ હકીકૃતમાં અલ્લાહથી મળી જવું છે, અને જે અલ્લાહથી મળી જાય છે મખૂફ તેની આજાંકિત બની જાય છે.

ફર્માવ્યું, હજરત મૂસા તથા ઈસા صلوات الله علیہ و آله و سلم એ એ મેહસૂસ કરી લીધું કે ઉમ્મતે મુહમ્મદીમાં એવા ખુદારશીદા બંદા પણ હોય છે જેઓ તહતુખ્રાથી લઈને આ'લા ઈલ્હીયીન સુધી છવાયેલા છે. તો તેમણે પણ હુઝૂરે અકરમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ઉમ્મતમાં સામેલ થવાની હુા કરી. પરંતુ આ ક્રોલથી મને મારી બદાઈનો હેતુ નથી. ફર્માવ્યું કે જો તમારી સામે પૂરી દુનિયાની નેઅમતો પણ રજૂ કરી દેવામાં આવે તો પણ ખુશ ન થશો, અને જો તકલીફો પહોંચે તો નિરાશ ન થયો. કેમ કે જેણે 'કુન' શાદ વડે તમામ આલમ જનાવી દીધો તેની કુદરતના કબજાથી કોઈ ચીજ બહાર નથી. ફર્માવ્યું કે જે શખ્સ ખુદને બેહતર અને ઈબાદતને મહુલ સમજે છે અને પોતાના નફસને બદતરીન નફસોમાં નથી ગણાતો તેની ગણાના કોઈ પણ જમાઅતમાં નથી થતી. (કમશ:)

ગોપે રા' અમનો માર્તિબો

મહાન બુઝુગોંની જનાની

રજૂકર્તા : પટેલ શાલ્ભીર અલી રખવી દયાદરવી

ગોપે પાક ﷺ ના ખુદાદાદ કમાલો તથા અખત્યારો વિશે ઈસ્લામના માન્યવર બુઝુગોંનો અફીછો તથા ગોપે પાક ﷺ પ્રતિ તેમની અડીંઠમંદી દર્શાવતો આ ટૂંકો લેખ વાંચો અને જે બદ્દાઅફીદા વહાબી, દેવબંધી, મૌદૂદી વગેરે વલીઓના અખત્યારોનો ઈન્કાર કરે છે અને એને માનવાને શિક્ક કહે છે, તેમને પૃથ્વામાં આવે કે શું આ મહાન બુઝુગોંને શિક્કનો ઈલમ ન હતો કે તેમણે ગોપે પાક ﷺ ની આ શાન જાહેર કરી અને તેમના અખત્યારોને પ્રદર્શિત કર્યા?! શું તેઓ સૌને મુશ્રેક કહેશો ??!

સુનીઓ ! પોતાના ઈમાનની રક્ષા કાજે એવા બદ્દાઅફીદાઓથી સંબંધ કરો અને તેમનાથી દોસ્તી, સગાઈ, ઉઠક બેઠક બંધ કરો એમાં જ તમારી દુનિયા આખેરતની ભલાઈ છે.

-તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

કુલ્યુલ અફીતાબ ગોપે આ'ઝમ, મહિલાબે સુષ્ણાની, મુહુયુદીન સૈયદ અબ્દુલ કાદિર જીલાની ﷺ (ઇ.સ. ૧૦૭૭-૧૧૬૬, હિ.સ. ૪૭૦-૫૬૧) હસની હુસૈની સૈયદ તથા માદરજાદ વલી હતા. શયખ અબ્દુલ હક્ક મુહદિષ દહેલ્વી ﷺ ફર્માવે છે :

અલ્લાહ તાલાલાએ આપને કુન્ભિયતે કુબ્રા તથા વિલાયતે અજીમાનો મર્તબો અતા કર્યો, ત્યાં સુધી કે આખા જગતના ફકીહો, ઉલમા, તલબા તથા ફકીરોનું ધ્યાન આપના આસ્તાના મુખારક તરફ હશે. હિકમત તથા દાનાઈનાં જરણાં આપની જબાનથી જારી થશે અને આલમે મલકૂતથી આલમે દુનિયા સુધી આપના કમાલ તથા જમાલની ખ્યાતિ હશે. અને અલ્લાહ તાલાલાએ આપના થકી કુદરત તથા અમારતની નિશાનીઓ અને કરામતોની દલીલો તથા બુરહાનો બપોરના ચમકતા સૂરજથી અધિક સ્પષ્ટ કરી આપી. અને સખાવત તથા અતાના ખજાનાઓની કુંચીઓ અને કુદરત તથા તસરૂફાત (અખત્યારો)ની લગામો આપની કુદરતના તાબામાં તથા અખત્યારના હેઠળ સુપ્રત કરી આપી. સર્વ મખ્લૂકનાં દિલોને આપની અજમત સમક્ષ જુકાવી દીધાં અને સર્વ અવલિયાને આપના કંદમ મુખારકના સાયામાં આપી દીધા, કેમ કે અલ્લાહ તાલાલાના તરફથી આ હોદા પર બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા હતા. જેવો કે આપનો ઈર્શાદ છે. "મારો આ કંદમ વલીઓની ગરદનો પર" (અખબારુલ અખ્યાર, પેજ-૧૦, લાહોર)

આ'લા હજરત ફાਜિલે બરેલ્વી ﷺ ફર્માવે છે :
વાહ કયા મર્તબા અય ગોપે હૈ બાલા તેરા
ઉંચો ઉંચો કે સરોંસે હૈ કંદમ આ'લા તેરા
સર બલા કયા કોઈ જાને કે હૈ કેસા તેરા
અવલિયા મલતે હું આંખે વો હૈ તલ્વા તેરા

★ આપના વઅજની શરૂઆત અને
તેના પ્રત્યાધાતો ★

હજરત ગોપે આ'ઝમ ﷺ ફર્માવે છે કે મેં ખ્વાબમાં નબી કરીમ ﷺ ની જિયારત કરી. આપે ફર્માવ્યું, હે અબ્દુલ કાદિર ! તમે લોકોને ગુમરાહીથી બચાવવાના માટે વઅજ કેમ નથી કહેતા ? અર્જ કરી,

યા રસૂલલખાહ ! ﷺ હું અજમી છું એટલા માટે
અરબના ફુસહા (ઉમદા સ્પીચવાળાઓ) સામે વઅઝ
કેવી રીતે કરું ? ફર્માવ્યું, તમારું મોં ખોલો ! પછી
હુઝૂર ﷺ એ મારા મોંમાં સાતવાર પોતાનું લુઆબે
દધન (થૂક મુખારક) નાખ્યું અને ફર્માવ્યું, "જાવ અને
લોકોને અલ્લાહ તાલાના રસ્તાની તરફ બોલાવો !"
ઓહર બાદ જ્યારે આપે વઅજનો ઈરાદો કર્યો તો
કાંઈક સંકોચ જણાયો. કશફીની હાલતમાં જોયું તો બાબે
ઈલ્મો હિકમતે (હજરત અલી (કુર્બાની અને)) પોતાનું
લુઆબ છ વાર આપના મોંમાં નાખ્યું. અર્જ કરી, આ
નેઅમત સાતવાર કેમ અતા ન કરી ? ઈશ્રાદ થયો,
"રસૂલલખાહ ﷺ નો અદબ જાળવવા માટે." આમ
કહીને હજરત અલી (કુર્બાની અને) ગાયબ થઈ ગયા અને
જ્યારે સરકાર ગૌષે આ'જમે ખિતાબ કર્યો તો
અરબની ફસીહ જબાનવાળાઓ આપના ફસાહત તથા
બલાગત (ઉમદા પુખ્તા વાણી)ને જોઈને આશ્રયમાં
પડી ગયા. (બેહજતુલ અસરાર)

આપના વઅજમાં સિતેર હજારથી અધિક લોકો શિર્કત કરતા હતા જેમનામાં ઉલમા તથા ફક્તિઓ અને અગ્રગણ્ય અવલિયાએ કિરામના ઉપરાંત ફરિશતા, જિન્નાત તથા રિજાલુલ ગયબ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં શરીક થતા. "અખ્યારુલ અખ્યાર"માં છે કે જેટલા લોકો આપની મજલિસમાં નજર આવતા તેના કેટલાય અંશે અધિક એવા હાજરજનો હોતા જેઓ નજર આવતા ન હતા. આપનો અવાજ દૂર તથા નજીક શ્રોતાને એક સમાન સંભળાઈ દેતો. કદ્દી આપ વઅજના દરમિયાન ફર્માવતા કે "કાલ" (કથનો) ખતમ થયાં હવે આપણે "હાલ"ની તરફ આવીએ છીએ. આ કહેતાં જ લોકોમાં બેકરારી તથા વજદની કેફિયત છવાય જતી. કેટલાય લોકો જિર્યાઓજારી (રૂદન આજુજુ) કરતા કરતા કપડાં ફાડીને જંગલની તરફ નીકળી જતા. આપના તસરૂફ તથા હયબત અને અજમત તથા જલાલના સબબે કેટ કેટલાય જનાઓ

ઉઠાવવામાં આવતા અને સેંકડો લોકો બેહોશ થઈ જતા. આપની મજલિસમાં જે કરામતો તથા તજદ્દીઓ અને અજાઈબ તથા ગરાઈબ (અજાબ ચીજો) જાહેર થઈ તેની ગણત્રી નથી કરી શકાતી. (પેજ-૧૩, નૂરીયા રાજવિષ્યક પદ્ધતિશિંગ કુ. લાહોર)

★ ફુલાએ મુખરમ પણ આપના
વસીલાથી બદલાઈ ગઈ ! ★

શયખ શહાબુદીન સુહરવાઈ ﷺ ફર્માવે
 છે કે, શયખ અખૂલ કાઢિર જીલાની તરીકૃતના
 બાદશાહ અને મૌજૂદાતના તસરુફ કરનારા હતા. અને
 અલ્લાહ તથા લાલાની તરફથી આપને કરામતોનો
 તસરુફ તથા અખત્યાર હમેશાં હાંસલ રહ્યો.
 (પે-૧૩, નૂરીયા રજવિયા પબ્લિશિંગ કુ. લાણોર)

ઈમામ અદ્વુલ્લાહ યાકૃફ ઈલી^ع ફર્માવે છે
 કે, આપની કરામતો તવાતુરની હું પહોંચી ગયેલી
 છે, અને એકમતિએ સૌને ઈલમ છે કે દુનિયાના કોઈ
 શયખમાં આવી કરામતો નથી જોવામાં આવી.

(પેજ-૧૩, નૂરીયા રાજવિદ્યા પબ્લિક્શિંગ કૂ. લાહોર)

ਭਾਰਤ ਮੁਜਹਿਦ ਅਲਕੇਖਾਨੀ : رحمة اللہ علیہ

ફર્માવે છે : "કુર્બ તથા વિલાયતનો મર્ક્ઝી મન્સબ,
અહલે બયતના ઈમામોથી મુન્તક્લિલ થઈને હજરત
ગૌષે આ'ઝમ عَزَّوَجَلَّ ને અતા થયો અને આપના માટે
જ ખાસ કરી દેવામાં આવ્યો. અહલે બયતના ઈમામો
અને આપની વચ્ચે કોઈ અન્ય આ મફાન પર બિરાજમાન
ન થયું. જેથી રાહે વિલાયતમાં અકૃતાબ (કુતુખો) તથા
નુજબા (શરીફ લોકો) સૌ આપના થકી ફેઝ પામે છે, કેમ કે
આ મફાન આપના સિવાય કોઈને હાંસલ નથી. એટલા
માટે આપે ફર્માવ્યું : (અર્જ) "આગલા લોકોના સૂરજ દૂધી
ગયા પણ મારો સૂરજ હમેશાં બુલંદ આસમાન પર ચમકતો
રહેશે અને કદી દૂધશે નહીં."

(મકટુબાતે ઈમામે રફબાની, પેજ-૧૬૨૪, દિલ્હી)

સૂરજ અગલો કે ચમકતે થે ચમક કર દૂબે
ઉફકે નૂર પે હે મહર હમેશા તેરા
સારે અકૃતાબે જહાં કરતે હેં કા'બેકા તવાફ
કા'બા કરતા હે તવાફે દરેવાલા તેરા
-(આ'લા હિત)

'તફસીરે મજાહરી'માં સૂરએ રાદની આયતના હેઠળ છે કે, "હજરત મુજદિદ અલ્ફેથાની બંનેવ સાહબજાહાઓ એક આલિમ મુલ્લા તાહિર લાહોરીથી દર્સ લેતા હતા. હજરત મુજદિદ અલ્ફેથાનીએ કશ્ફથી જોયું કે આ આલિમની પેશાની પર શક્કી (બદબખ્ત) લખેલું છે. આપે પોતાના પુત્રોને એ વાતનો ઉલ્લેખ કરી આપો હતો તો પુત્રો ઉસ્તાદની મહોભબતમાં જીદે ચઢ્યા કે હજરત મુજદિદ તેમના માટે હુઅ કરે કે તેમની બદબખ્તી નેકબખ્તીમાં બદલાય જાય. હજરતે ફર્માવ્યું, મેં લોહે મેહફૂજમાં લખેલું જોયું છે કે એ "કૃજાએ મુખરમ" છે જેને બદલવામાં નથી આવતી. પુત્રોએ અતિ આગ્રહ કર્યો તો ફર્માવ્યું, મને યાદ આવ્યું કે હુઝૂર ગૌધે આ'જમ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ એ ફર્માવ્યું હતું કે મારી હુઅથી "કૃજાએ મુખરમ" પણ બદલી નાખવામાં આવે છે, એટલા માટે હુઅ કરું છું, "હે અલ્લાહ ! તારી રહમત વિશાળ છે. તારો ફજૂલ કોઈ એકના પર ખત્મ નથી થઈ જતો. પુર ઉમ્મીદ થઈને તારા ફજૂલો કરમનો તાલિબ છું કે તું મુલ્લા તાહિરની પેશાનીથી બદબખ્તી મિટાવીને તેના સ્થાને નેકબખ્તી લખી આપ. જેવી રીતે તે મારા આકા હુઝૂર ગૌધે આ'જમ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ની હુઅ કબૂલ કરી હતી." સુખ્ષ્માનલ્લાહ ! હજરત મુજદિદ અલ્ફેથાની رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ફર્માવે છે કે એની બદબખ્તી નેકબખ્તીથી બદલી નાખવામાં આવી (તકચીરે મજાહરી સરાયે રાદ આ રહે)

સર્વજ્ઞાનલ્લાહ ! મુજદિદ અલ્ફેથાનીએ હુઝર

ગૌષે આ'જમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ને આક્રા કહીને તેમના વસીલાથી દુઆ કરી તો કંબૂલ થઈ. આ શાન છે હજરત પીરાને પીર દસ્તગીર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ની ! આ'લા હજરત ફર્માવે છે :

किस गुलिस्तां को नहीं फ़सले बहारीसे नियाज
कौनसे सिलसिले में फ़ैज न आया तेरा

રાજ કિસ શહરમે કરતે નહીં તેરે ખુદામ
બાજ કિસ નહરસે લેતા નહીં દરયા તેરા

સરકાર ગૌષે આ'જમ ને રબ તઆલાએ
ગૌષિયતે કુખ્યાનો મન્સબ અને મકામે તકવીન અતા
ફર્માવ્યો. એટલા માટે ફર્માવે છે : "જો મારો મુરીદ
પૂર્વમાં ક્યાંક બેપર્દા થઈ જાય અને હું પણ્યિમમાં હોઉં
તો પણ હું તેની સતરપોશી કરું છું."

(બેણજતુલ અસરાર)

બીજુ જગાએ ફર્માવ્યું : "હે મારા મુરીએ ! મારો
દામન મજબૂતીથી પકડી લે અને મારા પર પૂરો
વિશ્વસ રાખ. હું તારી છિમાયત દુનિયામાં પણ કરીશ
અને કૃયામતના દિવસે પણ."

ઈમામુલ મુહદિધીન શાયાખ અભુલહક્ક મુહદિધ દહેલ્વી عَلَيْهِ السَّلَامُ ફરજિ છે : "જો અન્ય લોકો કુતુબ છે તો આ ખલફે સાઢિક તથા કુતુખલ અકૃતાબ છે. જો અન્ય લોકો સુલ્તાન છે તો આ ખલફે સાઢિક સુલ્તાનોના શહેનશાહ છે અને આપનું નામ મુખારક શયખ સૈયદ સુલ્તાન મુહયુદીન અભુલહકાહિર જીલાની છે જેમણે દીને ઈસ્લામને બીજીવાર જીવંત કર્યો અને કાફિરોના તરીકાને ખત્મ કરી આપ્યો. અને નબી કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ નો પણ એ જ ઈશ્રાદ છે કે "શયખે કામિલ જિંદા કરે તથા મારે છે." (શિયાહી વિસ્તિત અધ્યાત્રા)

ਹੁਕਮ ਨਾਫਿਲ ਹੈ ਤੇਰਾ ਖਾਮਾ ਤੇਰਾ ਸੈਫ ਤੇਰੀ
ਦਮ ਮੌ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰੇ ਛੂਰ ਹੈ ਸ਼ਾਹਾ ਤੇਰਾ

અર્જે અહવાલ કી ખ્યાસો મેં કહાં તાબ મગર
આંખો અય અથ્રે કરમ તકી હૈ રસ્તા તેરા
(આ'લા હજરત ગૌપે શિલ્પાદ્ય)

ઈમામુલ મુહુદ્વિધીન આગળ ફર્માવે છે :

"શયખના મફકામનો એના પરથી અંદર્ઓ કરવામાં આવે કે અલ્લાહ તાબાલા જે હૈન્દ્યૂ કેન્દ્ર્યૂમ છે તેણે આપણને ઈસ્લામ અતા કર્યો અને ગૌપુષ્ટકલૈને તેને બીજાવાર જીવંત કર્યો. ગૌપુષ્ટકલૈનનો અર્થ જ છે કે જિન્નાત તથા ઈન્સાન તેની પનાહ લે. જેથી હું બેકસ તથા મોહતાજ પણ તેમની જ પનાહનો તલબગાર અને તેમના જ દરબારનો ગુલામ છું. મારા પર તેમનો કરમ તથા ઈનાયત છે અને તેમની મહેરબાનીઓના વિના કોઈ ફરિયાદ સાંભળનાર નથી.

પછી ફર્માવે છે : "હજરત ગૌપે આ'જમ યક્ફીનના માર્ગની દલીલ છે. આમ વિના શંકાએ દીની અકાબિર (અગ્રેસર બુગ્ગો)ના રેહબર તથા રહનુમા છે. આપ તમામ અવલિયા અલ્લાહમાં એ રીતે અજોડ છે જેવી રીતે નબી અકરમ અલ્લાહ તમામ અંબિયાએ કિરમમાં અનોખી વિશિષ્ટતા ધરાવે છે. બંને જહાનમાં મારી ઉમ્મીદો આપની જાતથી લાગેલી છે. આપ મારી હમેશાંની ઉમ્મીદોની ધરી છે."

આગળ ફર્માવે છે : "ઉમ્મીદ છે કે જો કદી રાહથી ભટકી જઉં તો તે રાહબરી કરે, અને જો ઠોકર ખાઉં તો તે મને સંભાળી લે. કેમ કે તેમણે જ પોતાના દોસ્તોને એ ખુશાખબરી આપી છે કે અલ્લાહ તાબાલાએ મારા માટે એક રજીસ્ટર બનાવી આપ્યું છે જેમાં મારા ક્યામત સુધી થનારા મુરીદોનાં નામો લખેલાં છે. હુકમે ઈલાહી થઈ ચૂક્યો છે કે મેં એ સૌની મગફિરત ફર્માવી આપી છે. કાશ ! મારું (શયખ અભૃતલહક્કનું) નામ પણ આપના મુરીદોના રજીસ્ટરમાં લખેલું હોય. પછી મને કોઈ ગમ ન થશે, કેમ કે મારી ઈચ્છાના પ્રમાણો મારું કામ પૂર્ણ થઈ

ગયું છે. હું નામુરાદ પણ હજરત ગૌપે પકલૈનનો મુરીદ બની ગયો છું. કખૂલ કરવું કે ઈન્કાર કરી હેવો એ એમના હાથમાં છે. એમના તલબગારોમાં છું અને તેમનું ચાહવું તેમના અખ્તયારમાં છે." (અખ્બારુલ અખ્યાર)

વિચાર કરો કે આટલા મહાન મુહુદ્વિધ, ઈસ્લામી જગતના જલીલુલ કંદર (મહાન શાનવાળા) ઈમામ શયખ અભૃતલહક્ક મુહુદ્વિધ દહેલ્વી જ્યારે બારગાહે ગૌપિયતમાં આ પ્રમાણો આજીજ કરે, ઈમામે રખ્બાની હજરત મુજદ્દિદ અલ્ફેપાની જ્યારે ગૌપે પાકનો પોતાના આડા કહીને બારગાહે ઈલાહીમાં વસીલો બનાવે, સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા મોઈનુદીન ચિશ્તી અજમેરી તથા સર્વ અવલિયા ગૌપે પાકના આદેશ પર પોતાનાં માથાં જુકાવી દે, હજરત કુત્બુદીન બખ્તિયાર કાકી, હજરત ખ્વાજા બહાઉદીન નફ્શબંદ, હજરત બહાઉદીન ઝકરિયા મુલ્તાની, હજરત મખ્દૂમ અલી અહમદ સાબિર કલીયરી, હજરત સુલ્તાન બાહુ, હજરત અભૃતરહમાન જામી, ઈમામ અહમદ રાજા મુહુદ્વિધે બરેલ્વી મુહુદ્વિધ, તેમની બારગાહમાં પ્રશંસા કરતાં તેમને ગૌપુષ્ટકલૈન, ગૌપે અ'જીમ, મહ્બૂબે સુખ્ફાની, પીરે પીરાં અને દસ્તગીરના લક્ખોથી યાદ કરે તો તેમના હડીકી મફકામને હું અને તમે કેવી રીતે સમજ શકીએ છીએ ?! આ તેમની દિલો પર હુકમરાની છે કે પૂરી દુનિયામાં તેમનો ઉર્સ એટલે જ્યારવીં ઘણા જ જોશો ખરોશથી મનાવવામાં આવે છે ભલે લોકો તેમની અજમત ન પણ સ્વીકારે તો શું ફરક પડે છે ?! આ'લા હજરતે શું સરસ કહ્યું છે :

વરફાના લક્ષ જિક્ક કા હૈ સાયા તુઝ પર
બોલ બાલા હૈ તેરા જિક ઉંચા હૈ તેરા
મિટ ગયે, મિટતે હેં, મિટ જાયેંગે આ'દા તેરે
ન મિટા હૈ ન મિટેગા કભી ચર્ચા તેરા
(સરકાર ગૌપે આ'જમ ના કિતાબ,
અઝ : શાહ તુરાબુલ હક્કના સૌજન્યથી)

કુયાણી

વિશે શું જણું છું ?!

64
ou

ਲੇਖਕ : ਡਾਕਟਰ ਮੁਹਮਦ ਅਈਮਨ ਨਈਮੀ
 (ਆਮਿਆ ਹਮਦਰ ਪੁਨਿਵਾਰਿੰਦੀ-ਨ੍ਯੂ ਇਲਾਹੀ)

ਅਨੁਪਾਦਕ : ਪਟੇਲ ਸ਼ਾਲਬੀਰ ਅਤੀ ਰਾਮਵੀ
 (ਤੰਤੀ : ਬੱਕਾਤੇ ਘਵਾਜ਼ ਮਾਸਿਕ)

કુઅર્નના વિષયો

કુર્ચાને હકીમ ઈલ્મો વિદ્યાઓની જેમ પૃથ્વી
તથા આકાશનો અસંખ્ય વિષયોનો પણ એક અસીમ
સમુદ્ર છે. ઈન્સાનને હૃન્યવી તથા ઉખરવી
(આખેરતની) કિંદગીમાં ઉપસ્થિત થનારા મસાઈલ
(સમસ્યાઓ) અને તેનો બેહતરીન હલ અને માનવ
જતને ઈલ્મી, વૈચારિક તથા અમલી રીતે કર્દ ચીજો
તથા અમલો ફાયદાકારક છે અને કર્દ નુકસાનકર્તા
એ સર્વ વિષયો કુર્ચાને પાકમાં મૌજૂદ છે. ટૂંકમાં એ
કે માણસના મામલાઓ હોય કે ઈભાદતો, બશારતો
હોય કે સજાઓ, સવાલ હોય કે અગાધ, જાણ
(બદલો) હોય કે સજા, દીન હોય કે દુનિયા, દુનિયા
હોય કે આખેરત, કૃષ હોય કે હશર, અમલો હોય કે
અક્રીદા, આર્થિક બાબતની હોય કે ઈમાન વિશે, જાહેર
હોય કે બાતિન, રૂહ હોય કે દિલ અને તા'લીમો
તરિયત હોય કે તક્કો તથા પાકીજગી, સર્વ પ્રકારના
વિષયો કુર્ચાને પાકમાં મૌજૂદ છે. કોઈ વિષયને
વિસ્તારપૂર્વક વર્ણવવામાં આવેલો છે તો કોઈ વિષયને
સંક્ષિપ્તપણે. અમારા અપૂર્ણ અભ્યાસમાં કુર્ચાને
પાકના જે વિષયો આવ્યા છે તેની યાદી નીચે પ્રમાણે
છે :—

- (१) વજૂદે અલ્લાહ તઆલા (૨) તૌહીદ (૩)
અલ્લાહની પાકી તથા પવિત્રતા (૪) ઈલ્મે ગયબ
(૫) કુઝ તથા શિર્ક (૬) તક્વા તથા પાકીજગી (૭)
નખુંવત તથા રિસાલત (૮) અલ્લાહ વ રસૂલનું
આજાપાલન (૯) આદાબે રસૂલ (૧૦) જેહાદ (૧૧)
કુર્અનનું અનુસરણ (૧૨) નમાઝ (૧૩) રોજા (૧૪)
જકાત (૧૫) હજ્જ (૧૬) અદ્વલો ઈન્સાફ (૧૭)
ઈતેફાક તથા ઈતેહાદ (એકતા) (૧૮) હલાલ તથા
હરામ (૧૯) વ્યાજ (૨૦) આખલાકો આદાબ (૨૧)
માપ તોલ (૨૨) હુસ્ને સુલૂક (સદ્વત્તવ) (૨૩)
આપસમાં મહોષ્યત તથા ભાઈચારાની ભાવના
(૨૪) સાચું બોલવું (૨૫) માનવતાનું સન્માન (૨૬)
હક્કાગોઈ (૨૭) દીનની તખ્લીગ (૨૮) ત્યાગવૃત્તિ
તથા કુર્બાની (૨૯) સખ તથા રઝામંદી તથા
સહનશક્તિ (૩૦) અલ્લાહ પર તવક્કુલ (ભરોસો)
(૩૧) આર્થિક બાબતો (૩૨) ઈબાદતો (૩૩)
બશારતો (ખુશખબરીઓ) (૩૪) મજલિસના આદાબ
(૩૫) ઈલ્મ પ્રાપ્તિ પ્રતિ પ્રોત્સાહન (૩૬) દીનમાં
બુદ્ધિનો મફામ (૩૭) કેસાસ (ખૂનના બદલે ખૂન)
તથા છિયત (ખૂનના બદલે માલ) (૩૮) લૂટફાટ તથા
ડાકુગીરીની સજા (૩૯) ચોરીની સજા (૪૦) ફુલફ
તથા તોહમત (ઝિનાના આક્ષેપની) સજા (૪૧) ઝિના
તથા લવાતત (સૃષ્ટિ વિરુદ્ધ કૃત્ય)ની સજા (૪૨) અમૃ
બિલમઅરુદ્ધ નહી અનિલ મુન્કર (સારી વાતનો હુકમ
આપવો અને બુરી વાતથી રોકવું) (૪૩) ફિઝઈલે
કુર્અન (૪૪) આદાબે કુર્અન (૪૫) એ'જારે કુર્અન
(૪૬) કસસુલ અંબિયા (૪૭) આગલી ઉમ્મતોના
બનાવો (૪૮) દુઆ તથા તરખીછ (૪૯) મીલાદુનભી
અલ્લાહ (૫૦) નેઅમત તથા ઈનામોનો ઈજહાર (૫૧)
દુરુદો સલામ (૫૨) જન્નત તથા દોઝખ (૫૩) ફુલ
તથા હશ (૫૪) શક્તાઅત તથા રહુમત (૫૫) મીજાન
તથા ફુલામત (૫૬) માનવ તથા ઈન્સાનના બિતાબ
(૫૭) ઈમાન તથા ઈસ્લામ (૫૮) સારા તથા બુરા

અમલો (પછ) રજાએ ઈલાહી (૬૦) ગરીબોનું ભરણપોષણ (૬૧) કીના હસદ પરવરીથી બચવું વગેરે.

કુર્�आનના વિષયોના સંબંધે જે યાદી અમે રજૂ કરી છે તે અધૂરી છે. હકીકત એ છે કે કુર્આનના વિષયોનો ધેરાવ કરવો માનવ બુદ્ધિ તથા માનવ ઈલમથી પર છે. અમે જે વિગત વર્ણવી છે તેમાંથી દરેક વિષયની સાબિતી તથા દલીલમાં કુર્આની આયતો રજૂ કરી શકાય છે પણ લખાડા ટૂંકાવવાની ગરજથી અહીં આટલેથી સંતોષ લીધો છે.

કુર્આનના આદાબ (નિયમો)

આ સાબિત તથા સિદ્ધ થયેલ હકીકત છે કે કુર્આન ખૂબ જ મહાન ગુણો તથા ખૂબીઓ ધરાવે છે. તેની એક મહત્વની વિશિષ્ટતા એ છે કે દુનિયાની કોઈ પણ અનમોલ કૃતિ કે મશાહૂર કિતાબથી આપ પૂછો કે હે સમયની મશાહૂર કિતાબ ! બતાવ કે તને પઢવા (વાંચવા) તથા અભ્યાસ કરવામાં નિયમો તથા ઉસ્કુલો શું છે ? તો તેના અનુસંધાનમાં તે ખામોશ જોવા મળશે. પરંતુ આ જ સવાલ જયારે આપ આસમાની કિતાબ કુર્આને પાકથી કરશો તો તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ તથા સાફ અંદરામાં પોતાના સર્વ આદાબ તથા ઉસ્કુલ પેશ કરતી જોવા મળશે.

અમે સવાલ કર્યો કે હે કુર્આન ! તું કોનું કલામ (વાણી) છે ? તું કોની કિતાબ છે ? તું કોની તરફથી નાજિલ થઈ (ઉત્તરી) ? તો કુર્આન જવાબ આપે છે : **هَذَا كَلَامُ اللَّهِ** (આ અલ્લાહનું કલામ છે.) (ત્યાં સુધી કે તે અલ્લાહનું કલામ સાંભળો.) (تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (નાજિલ કરેલું-ઉત્તરેલું સર્વ જહાનના રખનું).

(તોબા-૬, વાકીઓ-૮૦)

અમે સવાલ કર્યો કે, હે કુર્આન ! તું કોના જરીયો ઉત્તર્યું ? તો કુર્આને જવાબ આપ્યો : **نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ** (જિબ્રિલે અમીનના થકી

નાજિલ થયું. ઉત્તર્યું. - સૂરાએ શૂરા, ૨૬/૧૮૩) **قُلْ نَرَبُّكُمْ رُوحُ الْقُدُسٌ مِّنْ رَبِّكُمْ بِالْحَقِّ** (તમે ફર્માવો, એને પાકીજગીની રૂહે નાજિલ કર્યું તમારા રખની તરફથી હક્કની સાથે.) (સૂરાએ નહુલ-૧૦૨)

અમે સવાલ કર્યો, હે કુર્આન જિબ્રિલ થકી તું કોના પર નાજિલ થયું ? કુર્આને ઈશ્રાદ ફર્માવ્યું : **تَبَرُّكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَنُونَ لِلْعَلَمِينَ تَنْذِيرًا**

(ઘણી બરકતવાળો છે તે કે જેણો ઉતાર્યું કુર્આન પોતાના બંદા પર જે સર્વ જહાનોને ડર સંભળાવનાર હોય.) (સૂરાએ કુર્કન-૧)

(અને તેઓ જે ઈમાન લાવ્યા એના પર જે મુહમ્મદ ﷺ પર નાજિલ કરવામાં આવ્યું.) (સૂરાએ મુહમ્મદ-૨)

અમે સવાલ કર્યો, હે કુર્આન ! તું કઈ ભાષામાં નાજિલ થયું ? કુર્આને જવાબમાં ફર્માવ્યું : **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّلْعَلْكُمْ تَعْقِلُونَ** (બેશક ! અમે કુર્આન અરબી ભાષામાં ઉતાર્યું જેથી તમે સમજો.)

(સૂરાએ યુસુફ. આ. ૨૧૨)

અમે સવાલ કર્યો કે હે કુર્આન ! તને શા માટે નાજિલ કરવામાં આવ્યું ? તારા ઉત્તરાણનો હેતુ શું છે ? તો કુર્આને જવાબ આપ્યો :

وَهُذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبِّرٌكٌ فَأَتَبُوُهُ وَأَتَقُولُ الْعَلَكُمْ تُزَحِّمُونَ

"આ કિતાબ જે અમે નાજિલ કરી (ઉતારી) તે મુખારક છે, તમે એનું અનુસરણ કરો અને અલ્લાહથી કે જેથી તમારા પર રહેમ કરવામાં આવે."

(સૂરાએ અન-અમ, આ. ૧૫૫)

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكُمْ مُبِّرٌكٌ لَّيَدَبَّرُوا أُلْيَهُ وَلَيَتَنَذَّرُ كَوْلُوا الْأَلْبَابِ

"આ બરકતવાળી કિતાબ છે જેને અમે આપના પર એટલા માટે ઉતારી છે કે જેથી લોકો તેની

આયતોમાં ચિંતન વિચારણા કરે અને બુદ્ધિશાળીઓ
નસીહત હાંસલ કરે." (સ્વરથે ૪, ૩૮/૨૮)

અમે સવાલ કર્યો કે હે કુર્અન અમે તારી તિલાવત
કરવા (વાંચવા) ચાહીયે છીએ તો સૌ પ્રથમ અમે શું
કરીએ ? તો કુર્અન જવાબ આપે છે :
كُرْأَنَ سَبَرْسَهُ لَا يَسِّهُ إِلَّا الظَّهَرُونَ
(પવિત્ર) તથા વુજૂવાળો." (સ્વરથે વાડિઆ, આ. ૭૮)

એટલે કે કુર્અને આપણને સાવયેત કર્યા કે જો
મારી તિલાવત કરવા (પઢવા) ચાહો છો તો પ્રથમ
પાકી (પવિત્રતા) હાંસલ કરો, વુજૂબનાવો પછી મને
પઢવા હાથ લગાડો.

પછી સવાલ કર્યો કે વુજૂ અને પાકી પછી શું
કરીએ ? તો કુર્અને કહું,

فَإِذَا قَرَأْتُ الْقُرْآنَ فَاسْتَعْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطِنِ الرَّجِيمِ

"તમે જ્યારે કુર્અન પઠો તો
પછી બિસ્મિલ્હાહ પછી બિસ્મિલ્હાહના બારામાં
આદેશ આપ્યો :

إِنَّمَا مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّمَا يُسَمِّي اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّجِيمُ

"બેશક ! તે સુલૈમાનની તરફથી છે અને બેશક !
તે અલ્લાહના નામથી છે અતિશય મહેરબાન
રહમવાળો." (સ્વરથે નમ્લ, ૨૭/૩૦)

એટલે કે અલ્લાહના મહિબૂબ નબી તથા રસૂલ
પોતાના દરેક કાર્યની શરૂઆત બિસ્મિલ્હાહથી
કરતા હતા. જેવી રીતે કે સુલૈમાન આપીલામ એ મલિકા
સભાને પત્ર લખ્યો તો તેના શરૂમાં
إِنَّمَا مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّمَا يُسَمِّي اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّجِيمُ
આ આયતે કરીમાથી કુર્અને સ્પષ્ટ કરી આપ્યું કે
અલ્લાહના મહિબૂબ બંદા કોઈ પણ નેક અમલની
શરૂઆત બિસ્મિલ્હાહથી કરતા હતા. જેથી તમે પણ
તેમની પયરવી (અનુસરણ) કરીને બિસ્મિલ્હાહ થકી
જ શરૂઆત કરો.

કુર્અનની તિલાવત (વાંચન)ની શરૂઆતની
સ્પષ્ટતા પછી અમે સવાલ કર્યો કે કુર્અન અધિક એ
બતાવ કે તારી તિલાવત કેવી રીતે કરવામાં આવે ?
જલ્દી ઉતાવળથી કે ઈતિહાસ તથા સુકૂનની સાથે ?
કુર્અને કહું, "أَنَّمَا يُسَمِّي اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّجِيمُ"
"અને કુર્અન ખૂબ
અટકી અટકીને પઠો." (સ્વરથે મુજ્જ્મિલ, આ. ૪)

جَئِيَ ثُمَّ تَمَوَّلُ كَوَافِرَةً عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
સમક્ષ એને અટકી અટકીને પઠો."
(બની ઈસ્રાઈલ, આ. ૧૦૬)

ઉપરોક્ત નિયમો (આદાબ) તથા ઉસૂલ
ઉપરાંત અન્ય આદાબ વર્ણન કરતાં કુર્અને ફર્માવ્યું
કે જ્યારે મારી તિલાવત કરવામાં આવે તો સાંભળ
નારાઓ પર વાજિબ તથા જરૂરી છે કે ધ્યાનપૂર્વક
સાંભળો :

وَإِذَا قِرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَعْذُ بِاللَّهِ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرَدِّحُونَ

"અને જ્યારે કુર્અન પટવામાં આવે તો
તેને કાન લગાડીને સાંભળો અને ખામોશ રહો કે
તમારા પર રહ્યમ થાય." (સ્વરથે અભ્રાફ, આ. ૨૦૪)

મકરૂહ સમયોને છોડીને કોઈપણ સમયે કુર્અને
પાકની તિલાવત (વાંચન) કરવામાં આવે એ અત્યંત
યૌરો બરકતનો તથા રહ્યમતના ઉત્તરાણનો સબબ છે.
પરંતુ કુર્અને પાકે તિલાવતના ઉસૂલ તથા આદાબના
હેઠળ એક બેહતરીન અધબ એ આપ્યો કે કોઈપણ
સમયે કુર્અનની તિલાવત કરવામાં આવે. તેની
અગ્રમત (મહાનતા) તથા બરકત અને ફરીલત તેના
સ્થાને સિદ્ધ થયેલ છે, પણ ફજરની તિલાવતની એ
શાન છે કે તેને સાંભળવા માટે રહ્યમતના ફરિશતા
નાભિલ થાય (ઉતરે) છે.

فُزَانُ الْفَجْرِ إِنَّ فُزَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا
અને
સવારનું કુર્અન, બેશક ! સવારના કુર્અનમાં ફરિશતા
હાજર થાય છે." (સ્વરથે બની ઈસ્રાઈલ, આ. ૧૦/૭૮)

એ જ પ્રમાણે કુર્અન મજદુદ જોઈને પણ પઢી

શકે છે, બલ્કે જોઈને પઢવામાં બમણો સવાબ છે. એક જોવાનો અને બીજો પઢવાનો. અને તેને જ્બાની યાદ તથા હિફ્ઝ પણ કરી શકીએ છીએ. પરંતુ એના હિફ્ઝની અદબનું વર્ણન કરતાં કુર્અને પાક ઈશાદ ફર્માવે છે :

فَتَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ

"સૌથી મહાન છે અલ્લાહ, સાચો બાદશાહ. અને કુર્અનમાં જલ્દી ન કરો જ્યાં સુધી તેની વહી તમને પૂરી ન થઈ જાય." (સૂરાએ તાહા, આ. ١١٨)

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمِيعَهُ وَ قُرْآنَهُ

"તમે યાદ કરવાની જલ્દીમાં કુર્અનની સાથે પોતાની જ્બાનને હરકત ન આપો, બેશક! તેને મહેફુઝ કરવું તથા પઢવું અમારા જિમ્મે છે."

(સૂરાએ કિયામહ, આ. ١٦, ١٧)

કુર્અનની તિલાવત તથા કુર્અનની કિરાઅતના આ તે નિયમો હતા જે ખુદ કુર્અને કરીમમાં વર્ણવવામાં આવ્યા છે. તેમના સિવાય અમુક તે આદાબ છે જે હુઝૂરે અન્વર ઉદ્દીલીએ હદ્દીષ શરીફમાં ઈશાદ ફર્માવ્યા છે. કુર્અનની તિલાવતના સમયે આપણી શું કેફિયત તથા શું હાલત હોવી જોઈએ, એનું વર્ણન કરતાં હુઝૂર ઉદ્દીલી ફર્માવે છે કે :

فَإِذَا قَرَأْتُهُ فَابْكُو، فَإِنْ لَمْ تَبْكُ افْتَبِأْ كَوَا

"જ્યારે કુર્અન પઢો તો તિલાવત દરમિયાન ૨ ડયા કરો, અને જો રૂધન ન આવે તો રડવા જેવો ચાહેરો જ બનાવી લો."

(સુનને ઇબને માજહ, કિતાબુલ ઈફામહ, પેજ- ૧૭૬)

કુર્અનના વર્ણવેલ અદબની તર્જુમાની નીચે દર્શાવેલ આયતથી પણ થાય છે :
وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَئُنُونَ وَيَئِنِيدُهُمْ حُشُونَ " (જ્યારે કુર્અન પઢવામાં આવે છે) હડપચીભેર પછાતા રડતા અને આ કુર્અન તેમના દિલનો ખુશૂઅ તથા ખુઝૂઅમાં

વધારો કરે છે." (સૂરાએ બની ઈસ્રાઈલ, આ. ૧૦૮)

કુર્અનની કિરાઅતના સમયે અવાજની શું કેફિયત હોવી જોઈએ, અવાજનો શું અદબ છે ? તેને સ્પષ્ટ કરતાં હુઝૂરે અન્વર ઉદ્દીલી ઈશાદ ફર્માવે છે :
كُوْرْأَنْ نَزَّلَهُ عَلَيْهِ سُلَيْمَانُ زَيْنُ الْقَرْآنِ بِأَصْوَاتِكُمْ رَوَنَكَ بَحْشُوهُ. " (આખરી પયગામ, પેજ- ૧૬૧)

હાજરત અખ્ભૂ હુરૈરાબ્દ રિવાયત છે તે ફર્માવે છે કે, મેં રસૂલુલ્લાહ ઉદ્દીલી સાંભળ્યું આપ ફર્માવતા હતા :

مَادِنَ اللَّهُ لِشَئِ مَادِنَ لَنِبِيِّ حَسْنِ الصُّوتِ بِالْقُرْآنِ يَجْهَرْ بِهِ

"અલ્લાહને પોતાના નબીની જ્બાનથી જેટલા પ્રમાણમાં હુસ્ને સૂરત અને ઉમદા અવાજથી કુર્અન મજૂદ સાંભળવું પસંદ છે, અન્ય કોઈ ચીજ એટલી પસંદ નથી." (મિશકાતુલ મસાબીહ, કિતાબુલ ફાઈલુલ કુર્અન, બાબ આદાબે તિલાવત, પ્રથમ વિભાગ)

જાણવા મળ્યું કે કુર્અનને ઉમદા અવાજ અને બેહતરીન અંદાજમાં પઢવું જોઈએ કે એ પણ એનાં એક મહત્વનો અદબ છે.

અણમોલ કિતાબ મફત મંગાવો !

મસ્લકના ચાર ઈમામ (પેજસ : ૬૬)

સંપાદક : પીર સૈયદ હાજી દાદામિયાં શામ્સુદીન ફાદરી "મુહીબ" ઇપાલાવાલા

પ્રકાશક : સુણી મુદ્દિલમ જિદમત કમિટી,
 મુ. રૂપાલ, તા. બાવલા, જિ. અહમદાબાદ,
 પિન : ૩૮૨૨૨૦, મો. ૮૮૨૪૪ ૫૦૧૯૪
 આપણો ફિક્હના ચાર મસ્લકને માનીએ છીએ અને
 એમાંથી ઈમામે આ'જમ અખ્ભૂ હનીફા عَنْ شِرِّي ની પયરવી
 કરીએ છીએ જેથી આપણે હન્કી કહેવાઈએ છીએ. તો
 અન્ય શાફી, માલિકી, હંબલી પણ હોય છે. પણ આપણે
 આપણા ઈમામો વિશે, તેમનાં કમાલાત, ખૂબીઓ, ઈલમ,
 તક્ફો....વગેરે ખૂબીઓ વિશે અજ્ઞાત રહીએ છીએ તો
 આ વિશે માહિતી મેળવવા આ કિતાબ પ્રકાશકના સરનામે
 સંપર્ક કરી જરૂરથી મંગાવશો. -તંત્રી

ખલીફાએ રાશિદ

કુરૂત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ

● કાચાલથ ●

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

(ઉમવી દૌરનો તે ખુદાથી ડરનાર હુકમરાં જેણે હજરો વિરોધો તથા
નારાજુઓ છતાં સમાજને ઈસ્લામી અહકામનો પાંદ કરી આપ્યો.)

★ પચાવી પાડેલ માલનું પરત લેવું અને બનૂ ઉમૈયાનો વિરોધ ★

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ કેવળ ઈલાકા તથા જગીરો છીનવીને બનૂ ઉમૈયાને હાથે પગે નથી કરી આપ્યા, બલ્કે સર્વ વિશિષ્ટતાઓ મિટાવીને તેમના ગર્વ તથા ઘમંડને ઘૂળમાં મેળવી દીધો. આપના આ ડગલાથી ખાનદાનમાં તેમની વિરુદ્ધ સખત ગુસ્સો વ્યાપી ગયો અને તેમણે દરેક રીતે પૂરી કોશિશ કરી કે ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ જે સુધારણાની ચળવળ ચલાવી છે, આપે જે આ કુમ શરૂ કર્યો છે એના માટે અમે રાજુ નથી અને અમો કોઈ પણ સ્થિતિમાં અમારી જગીરો પરત કરીશું નહીં, અને ન માલ સંપત્તિ તમને પરત કરીશું. તેમના જવાબમાં હરરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે ફર્માવ્યું હતું : "આ આપની ફોગટની સોચ છે. હું તમારી પાસેથી સર્વ હડપ કરેલો માલ પરત લઈને તેમના અસલી હક્કદારોને પરત કરીને રહીશ."

બની ઉમૈયાના ખાનદાને કોશિશ ચાલુ રાખી કે ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે જે ચળવળ ઉપાડી છે તેનાથી દૂર થઈ જાય. જેમ કે ઉમર બિન અબ્દુલ વલીએ બિન અબ્દુલ મહિકે આપને એક પત્ર લખ્યો :

"તમે પાછલા ખલીફાઓ પર અયબ લગાડ્યો છે અને તેમની ઔલાદની દુશ્મનીથી તેમની વિરુદ્ધ રવિશ અપનાવી છે. તમે કુરૈશની દૌલત અને તેમના

વારસાને જુલ્મ તથા દુશ્મનીમાં બયતુલ માલમાં દાખલ કરીને કૃતાએ રહેમ (સગાંથી સંબંધ કર્ટ) કરેલ છે. ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ ! ખુદાથી ડરો અને એનો ખયાલ કરો કે તમે જુલ્મ કર્યો. તમે મિન્બર પર બેસતાંની સાથે જ પોતાના ખાનદાનને જુલ્મ તથા જોરના માટે ખાસ કરી લીધું. એ ખુદાની કસમ ! જેણે હજરત મુહમ્મદ ﷺ ને ઘડી બધી વિશિષ્ટતાઓ સાથે ખાસ કર્યા, તમે પોતાની આ હુકૂમતમાં જેને તમો મુસીબત કહો છો, ખુદાથી બેહદ દૂર થઈ ગયા છો. તમારી ઝવાહિશાતને રોકો અને યક્ષીન કરો કે તમને આ હાલતમાં છોડવામાં નથી આવી શકતા."

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ જો કે સરાપા સંયમવાળા સહનશીલ હતા, છતાંય આપે પણ તેનો સખત જવાબ લખ્યો :

"મને તમારો પત્ર મળ્યો અને જેવું તમે લખ્યું છે હું તેવો જ જવાબ આપીશ. તમે એક દુશ્મન તથા જાલિમ છો. તમારો ખયાલ છે કે હું જાલિમોમાંથી છું, મેં તમને તથા તમારા ખાનદાનને ખુદાના માલથી જે અહલે કુરબા, મિસ્કિનો તથા બેવાઓનો હક્ક છે તેનાથી વંચિત કરી દીધા, પરંતુ મારાથી અવિક જાલિમ અને મારાથી અવિક ખુદાના અહદને છોડનાર તે શખ્સ છે જેણે તમને બયપન તથા કમીનાપનની હાલતમાં મુસલમાનોની એક છાવણીના ઓફિસર નિયુક્ત કર્યા. અને તમે તમારી રાયના પ્રમાણે મામલાઓનો ફસલો કરતા રહ્યા. તો ફિટકાર થાય

તારા પર અને ફિટકાર થાય તારા બાપ પર જે પોતાના દાવેદારોથી કેવી રીતે છૂટકારો પામશે. મારાથી અધિક જાલિમ અને મારાથી અધિક અલ્લાહથી કરેલ અહંક (વાયદો) છોડનાર તે શખ્સ છે જેણો અરબના ખમ્સમાં આલિયા બરબરિયાનો હિસ્સો નક્કી કર્યો.

જો મને કુરસદ હોત તો તને તથા તારા ખાનદાનને રોશન રસ્તા પર લાવત. અમો મુદ્દતોથી હક્કને ત્યજી દીધો. જો તમને વેચવામાં આવે અને તમારી કિંમત યતીમો, ભિસ્કીનો તથા વિધવાઓ પર વહેંચણી કરવામાં આવે તો પૂરતી ન થશે કેમ કે તમારા પર સૌનો હક્ક છે. અમારા પર સલામ થાય અને ખુદાનો સલામ જાલિમો પર નથી પહોંચતો"

(સીરટે ઉમર ઈબ્ને અબ્દુલ અજીજ, પેજ-૧૧૨)

હજરત ઉમર ઈબ્ને અજીજે જે ચળવળ ચલાવી હતી તેના પર તે સખ્તીથી કાર્યરત હતા. મરવાને એકવાર હિશામ બિન અબ્દુલ મલિકને પોતાનો વકીલ બનાવીને હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ પ્રશ્નિ પાસે મોકલ્યો, અને તેમને કહું કે આપ ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજને કહો કે તેમણે જે કુમ શરૂ કરી રાખ્યો છે તેને બંધ કરે. જેથી હિશામ બિન અબ્દુલ મલિકે આપને આવીને કહું, "હે અમીરુલ મો'મિની ! હું આપની બિધમતમાં સર્વ ખાનદાનની તરફથી એલચી બનીને આવ્યો છું અને તેમની માગણી છે કે જે ચાહો તે કરો, પાછલા ખલીઝાઓ જે કરી ગયા છે તેને એ જ હાલતમાં રહેવા દો."

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે તેના જવાબમાં હિશામ બિન અબ્દુલ અજીજ મલિકને પૂછ્યું, "તમારી પાસે બે દસ્તાવેજ હોય એક સૈયદના મુઆવિયહ પ્રશ્નિનો અને બીજો અબ્દુલ મલિકનો તો તમે બનેવમાંથી કોના પર અમલ કરશો ? હિશામે કહું, જે અગ્ર સ્થાને હોય. હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ

અજીજે કહું, તો મેં કિતાબુલ્લાહને સૌથી અશ્રેસર દસ્તાવેજ પામ્યો છે, એટલા માટે દરેક તે ચીજમાં જે મારા અધિકારમાં છે, ચાહે તે મારા જમાનાની હોય કે પાછલા જમાનાથી સંબંધિત હોય, એના પ્રમાણે અમલ કરીશ.

(સીરટે ઉમર ઈબ્ને અબ્દુલ અજીજ, પેજ-૧૧૬)

જ્યારે બનૂ મરવાનની કોઈ તદભીર કામ ન લાગી તો તેમણે અંતિમ હથિયારનો ઉપયોગ કર્યો અને આપનાં ફોઈને આપની બિધમતમાં મોકલ્યાં. જેથી તે આવ્યાં અને હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ પ્રશ્નિ કહું કે, "ઉમર ! તમારાં સગા કુટુંબીઓ ફરિયાદ કરે છે અને કહે છે કે તમે તેમની પાસે ગૈરની આપેલી રોટી છીનવી લીધી !!"

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે કહું કે, મેં તેમનો કોઈ હક્ક છીનવ્યો નથી. ફોઈએ જવાબ આપ્યો, સર્વ લોકો એના વિશે વાતો કરે છે અને મને ૩૨ છે કે તમારી વિરુદ્ધ બગાવત ન કરી દે !

આપે ફર્માવ્યું, જો હું કૃયામતના સિવાય કોઈ દિવસથી ડરું તો અલ્લાહ મને તેની બુરાઈઓથી ન બચાવે.

ત્યારબાદ એક અશરફી, ગોશ્તનો એક ટુકડો અને એક સગડી મંગાવી અને અશરફીને આગમાં નાખી દીધી. જ્યારે ખૂબ લાલ થઈ ગઈ તો તેને ઉઠાવીને ગોશ્તના ટુકડા પર રાખી દીધી જેનાથી તે ભૂંજાઈ ગયો. પછી ફોઈની તરફ સંભોધીને ફર્માવ્યું, પોતાના ભત્રીજ માટે શું આ પ્રકારના અજાબથી પનાહ નથી માગતાં ?! ફોઈએ તેનો કોઈ જવાબ ન આપ્યો અને ચુપચાપ ઉઠીને ચાલ્યા ગયાં.

બની મરવાન, હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ પ્રશ્નિના આ અમલી ડગલાંથી સખત નારાજ હતા અને તેમણે આપના વિરોધમાં કોઈ કસર બાકી નથી રાખી. પરંતુ એ સૌ વિરોધોની અસર હજરત

ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે કૃબૂલ ન કરી અને તેમણે જે ચળવળ ઉપાડી તેને સંપૂર્ણ કરીને છોડી. તદું ઉપરાંત આપે વિવિધ અખ્લાકી તરીકાઓ વડે પોતાના ખાનદાનની નારાજગીને ઓછી કરી.

★ વ્યવસ્થા તંત્રમાં સુધારણા ★

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે બિલાફિતની ગાદી પર બેસતાં જ દેશમાં સુધારણાઓની પ્રતિધ્યાન કર્યું. આપે સૌ પ્રથમ રાજ્યો (સૂભાઓ)ના ગવર્નરોના નામે એક ફર્માન જારી કર્યું જેમાં આપે આપના ઈરાદાઓથી સૌને માહિતગાર કર્યા. આપનું ફર્માન આ હતું :

"સુલૈમાન બિન અબ્દુલ મલિક અલ્લાહના બંદાઓમાંથી એક બંદો હતો જેને તેણે બિલાફિતની નેઅમતથી સરફરાજ કર્યો હતો. હવે તેનો ઈન્ટેક્લાલ થઈ ગયો અને મને તેનો અનુગામી બનાવવામાં આવ્યો છે. અલ્લાહે જે જિમ્મેદારી મારા પર લાગુ કરી છે તે ઘણી જ સખત છે. જો બીવીઓ ભેગી કરવી અને દૌલત સમેટવાનું મને મંજૂર હોત તો મારાથી વધુ કોઈના માટે એના માધ્યમો ઉપલબ્ધ ન હતાં, પરંતુ મારો તો હાલ એ છે કે હું બિલાફિતની જિમ્મેદારીના બારામાં સખત પકડથી કાંપું છું. અલબત ! જો અલ્લાહે રહમ તથા દરગુજરથી કામ લીધું તો ઉમ્મીદ છે કે છૂટકારો થઈ જાય."

તે ઉપરાંત વિવિધ રાજ્યોના ગવર્નરોના નામે ખાસ પરિસ્થિતિઓને અનુલક્ષીને ખાસ હુકમો મોકલ્યા. સુલૈમાન ઈંઝે અભીલ સરાને લખ્યું :

"તમો મુસાફરખાનાં બનાવો. જે મુસલમાન એ તરફથી પસાર થાય તેને એક દિવસ અને એક રાત મહેમાન રાખો. તેને ખાવા પીવા, તેની સવારીના ચારાનો બંદોબસ્ત કરો. જો મુસાફિર બીમાર હોય તો તેના ઈલાજ તથા સારવારની તરફ ધ્યાન આપો અને

સરકારી ખર્ચ પર તેને તેના ઘરે પહોંચાડવાનો બંદોબસ્ત કરો."

કૂઝના ગવર્નર અબ્દુલ હમીદને આ હુકમ મોકલ્યો : "પ્રજાથી સારો વર્તાવ કરો મહેસૂલના મામલામાં નરમી અપનાવો. ઉજ્જવ જમીનથી મેહસૂલની માગણી ન કરો. જો ગૈર મુસ્લિમ વ્યક્તિ ઈસ્લામના વર્તુળમાં પ્રવેશી જાય તો તેનાથી જિઝિયો વસૂલ ન કરો."

★ અમીર ઉમરાવોની પૂછતાણ ★

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે સલ્તનતના ઉચ્ચ હક્કિમો અને અમીર ઉમરાવોની સખત હિસાબ, પૂછતાણ કરી. ખુરાસાનના ગવર્નર યજીદ બિન મહલબને કહું, જો તમે રકમ બયતુલ માલમાં જમા ન કરાવી તો તમને કેદ કરી દેવામાં આવશે. જે રકમ તમે દબાવી રાખી છે તે તમારે કોઈ પણ સંજોગોમાં અદા કરવી પડશે. અને આ મુસલમાનોનો હક્ક જે છે એને કોઈ કિંમતે પણ નથી છોડી શકતો.

જેથી ટાળ મટોળ કરવા પર યજીદ બિન મહલબને જેલખાનામાં મોકલી આપ્યો. યજીદ મહલબના પુત્ર મુખલદને જ્યારે એની ખબર મળી કે મારા પિતાને જેલમાં મોકલી આપેલ છે, તો તે અમીરુલ મો'મિનીન હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજની બિદમતમાં હાજર થયો અને પોતાના પિતાના છૂટકારાની માગણી કરી.

ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે ફર્માવ્યું, હું જ્યાં સુધી તમારા પિતાથી એક એક કોડી વસૂલ ન કરી લઈશ ત્યાં સુધી તમારા પિતાને છોડીશ નહીં, કેમ કે આ મામલો મુસલમાનોના હક્કોનો છે.

(તારીખે તબરી, ૬/૩૪, નજીસ એકેડમી, કરાચી)

યજીદ બિન મહલબની જગાએ હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે જરાહ બિન અબ્દુલ્લાહને

ખુરાસાનના ગવર્નર નિયુક્ત કર્યો તો તેણે એ નવ મુસ્લિમો જેઓ ઈસ્લામના વર્તુળમાં દાખલ થઈ ગયા હતા તેમનો જિજિયો યથાવત રાખ્યો. ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજ عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ ને જ્યારે તેની ખબર મળી તો આપે જરાહ બિન અબ્દુલ્લાહને લખ્યું : "અલ્લાહે રસૂલે અકરમ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ને દીને મુખીનના દાઈ બનાવીને મોકલ્યા હતા. ટેક્સ વસૂલ કરનાર બનાવીને મોકલ્યા ન હતા. જે શખ્સ નમાઝ અદા કરે તમને એમનાથી જિજિયો વસૂલ કરવાનો કોઈ હક્ક નથી."

જરાહ બિન અબ્દુલ્લાહે આ હુકમનું પાલન શરૂ કરી આપ્યું તો લોકો ટોળે ને ટોળે ઈસ્લામમાં દાખલ થવા લાગ્યા. આ હાલત જોઈને અમૃક પાસે બેસનારાઓએ ફરી જરાહને બહેકાવ્યો કે એ લોકોની ખતના કરાવીને તેમના ઈખ્લાસની પરીક્ષા લેવી જોઈએ. જરાહે એના બારામાં હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજની રાય માગી. આપે જવાબ આપ્યો, "અલ્લાહ તાદાલાએ રસૂલે અકરમ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ને ઈસ્લામના દાઈ (નિમંત્રક) બનાવીને મોકલ્યા હતા, ખાના કરનાર બનાવીને નથી મોકલ્યા." છેવટે હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજે, જરાહ બિન અબ્દુલ્લાહને તેના હોદેથી ઉતારી પાડ્યો.

(અલ બિદાયા વન્નિહાયા, પેજ-૧૮૮)

★ બયતુલ માલની સુધારણા ★

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજ عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ પહેલાં બનૂ ઉમૈયાના ખલીફાઓના દૌરમાં બયતુલ માલમાં કેટલીક ખરાબીઓ પેદા થઈ ગઈ હતી. આપે બયતુલ માલની સુધારણા માટે જે સુધારા કર્યા તેની સંક્ષિપ્ત વિગત આ મુજબ છે :

(૧) આપની ખિલાફતના દૌર પહેલાં સર્વ

ખમ્સની આવકો, સદકા તથા ફય* એક જગાએ એકત્ર થતી હતી. તેનો અલગ હિસાબ રાખવામાં આવતો ન હતો. આપે હુકમ આપ્યો કે દરેક પ્રકારની આવક અલગ અલગ જમા કરવામાં આવે અને તેનો અલગ અલગ હિસાબ રાખવામાં આવે.

(તબકાતે ઈબ્ને સાદ, પેજ-૨૮૮)

(૨) બયતુલ માલ મુસ્લિમાનોનો સંયુક્ત ખજાનો છે. તેના વડે દરેક મુસ્લિમાન સમાન રીતે ફાયદો ઉઠાવી શકે છે. પરંતુ આપનાથી પહેલાં શાહી ખાનદાનનો વર્જિફો ખાસ હતો, આપે તેને સંપૂર્ણપણે બંધ કરી દીધો. (તારીખે ખુલફા, પેજ-૨૪૩)

(૩) આપનાથી પહેલાંના ખલીફાઓ તે શાયરો તથા સાહિત્યકારોને જેઓ તેમના વખાણમાં ફૂસીદા વગેરે લખતા હતા તેમને બયતુલ માલથી ઈનામો આપવામાં આવતો હતાં. હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજે એ સર્વ ઈનામો તથા વર્જિફા બંધ કરી આપ્યા.

(તબકાતે ઈબ્ને સાદ, પેજ-૨૪૩)

(૪) હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અગીજ عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ પહેલાં ખલીફા જ્યારે ઈશા તથા ફજરની નમાઝ માટે મસ્જિદમાં જતા તો એક માણસ શમ્ય (ફાનસ) લઈને સાથે ચાલતો હતો અને શમ્યનો ખર્ચ બયતુલ માલ પર પડતો હતો. જુમાના દિવસે અને ૨મજાના મહિનામાં મસ્જિદોમાં ખુશભુ સળ ગાવવામાં આવતી હતી અને તેનો ખર્ચો પણ બયતુલ માલથી અદા કરવામાં આવતો હતો. આપે તાત્કાલિક એ રિવાજ બંધ કરી દીધો.

(તબકાતે ઈબ્ને સાદ, પેજ-૨૮૮)

(૫) બયતુલ માલની આવકોમાં ખમ્સના પાંચ મસ્રફ (ખર્ચની જગાઓ) નિશ્ચિત છે, જેના સિવાય તેમને કોઈ અન્ય જગાએ વાપરી નથી શકાતો. હજરત

* 'માલે ફય' એટલે તે માલ જે મુસ્લિમાનોને કાફિરોથી લડાઈ વિના હાંસલ થઈ જાય. તેમને તડીપાર કરીને અથવા સુલહની સાથે હાંસલ થાય. કાફિરોથી લડાઈ બાદ જે માલ લેવામાં આવે છે જેમ કે ખિરાજ તથા જિજિયો વગેરે તેને માલે ફય કહે છે.

ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ رضي الله عنهથી પહેલાંના ખલીફાઓ ખર્ચવાની જગાઓનો લેહાજ કરતા ન હતા. મસારિફમાં સૌથી અગ્ર સ્થાને અહલે બયત છે. પણ વલીએ તથા સુલૈમાને અહલે બયતને તેમના હક્કથી વંચિત કરી દીધા હતા. ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ જ્યારે ખલીફા બન્યા તો આપે ખમ્સને તેના સહીએ મસારિફમાં ખર્ચ કર્યો અને અહલે બયતને તેમનો હક્ક આપ્યો. (તબક્તાતે ઈબ્ને સબદ, પેજ-૨૮૮)

બયતુલ માલની સુધારણા, હિફાજત તથા નિગરાનીની આપ સખતાઈપૂર્વક નોંધ લેતા હતા, અને એમાં કોઈ પ્રકારની ઉણપ સહન કરતા ન હતા.

હાફિઝ ઈબ્ને જવજી લખે છે કે : એકવાર યમનના બયતુલ માલથી એક દીનાર ગુમ થઈ ગયો તો આપે બયતુલ માલના ઓફિસરને લખ્યું કે, "હું તમારી અમાનત પર કોઈ આક્ષેપ નથી કરતો પરંતુ તમારી લાપરવાહી તથા ગફલતને જુર્મ ઠરાવું છું. હું મુસલમાનોના માલની તરફથી દાવેદાર છું તમારા પર ફરજ છે કે કૃસમ ખાવ."

(સીરતે ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ, પેજ-૮૮)

★ મહેસુલોની વ્યવસ્થામાં સુધારણા ★

ભિરાજ, ખજાનો, ટેક્સ રાષ્ટ્રીય મહેસુલો છે અને તેની આવક પર દેશ તથા ગવર્નર્નમેન્ટની સલામતી તથા ખુશાહાલીનો આધાર છે, પરંતુ હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ رضي الله عنهના હુક્કુમતના દૌરથી પહેલાં એ સર્વ ચીજોની વ્યવસ્થા કથળી ગઈ હતી અને પ્રજાના માટે એ ટેક્સ વગેરે એક બોજ બની ગયા હતાં. ઈસ્લામમાં જિજિયો કેવળ જેર મુસ્લિમોથી વસૂલ કરવામાં આવે છે, પરંતુ જ્યારે કોઈ યબૂદી, ઈસાઈ તથા પારસી વગેરે ઈસ્લામ સ્વીકારી લેતો હતો તો પણ તે નવ મુસ્લિમથી જિજિયો વસૂલ કરવામાં આવતો હતો.

હજરત ઉમર અબ્દુલ અજીજે નવ મુસ્લિમોથી જે જિજિયો વસૂલ કરવામાં આવતો હતો તેને રદ કરી આપ્યો. આપે હયાત બિન શરીહને લખ્યું કે જિજીઓમાં જે લોકો મુસલમાન થઈ ગયા છે તેમના પરથી જિજિયો ઉઠાવી લેવામાં આવે. કેમ કે અલ્લાહ તઆલાનું ફર્માન છે :-

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكُورَةَ فَخُلُوا سَبِيلَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

"જો તેઓ તૌબા કરી લે અને નમાઝના પાબંદ થઈ જાય અને ઝકાત અદા કરવા લાગે તો તમે એમનો માર્ગ છોડી દો. યફીનન ! અલ્લાહ બખ્શનારો મહેરબાન છે." (સ્વ. તૌબા, ૮/૫)

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحِرِّمُونَ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ حَتَّىٰ يُعْظِمُوا الْجِرْجِيَّةَ عَنْ يَدِهِنَ وَهُمْ صَغِيرُونَ

"એ લોકો સાથે લડો જેઓ અલ્લાહ અને કૃયામતના દિવસ પર ઈમાન નથી લાવતા અને અલ્લાહ તથા તેના રસૂલની હરામ કરેલી ચીજોને હરામ નથી જાણતા, ન દીને હક્ક કંબુલ કરે છે, (લડો એ લોકો સાથે) જેમને કિતાબ આપવામાં આવી છે, ત્યાં સુધી કે તેઓ જલીલોભાર થઈને પોતાના હાથ વડે જિજિયો અદા કરે." (સ્વ. તૌબા, ૮/૨૮)

(૭) નવરોજ અને મહરજાન પારસીઓના તહેવાર હતા. તે તહેવારના રીત રિવાજના પાબંદ કેવળ પારસી હોય શકતા હતા. હજરત અમીર મુઅવિયહ رضي الله عنهએ એ તહેવારો પર પ્રજાથી એક મામૂલી રકમ વસૂલ કરવાની શરૂ કરી હતી જેની માત્રા એક કરોડ જેટલી થતી હતી. હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે આ કુમ ખત્મ કરી દીધો

بِرَكَ خَواجَهُ

અને હુકમ લાગુ કરી આપ્યો કે નવરોજ અને મહરજાનના બદલે તેમની પાસે કોઈ પ્રકારની કોઈ ચીજ ન મોકલવામાં આવે.

ટેક્સ, પવન ચકડીઓ પર ટેક્સ, નિકાહ કરવા પર ટેક્સ,
સારાંશ કે કોઈ ચીજ ટેક્સથી મુક્ત ન હતી. અને આ
ટેક્સો મંથળી વસુલ કરવામાં આવતા હતા.

(તબક્કાતે ઈધને સઅદ, પેજ-૨૬૨)

(ਸੀਰਤੇ ਉਮਰ ਬਿਨ ਅਬਦੂਲ ਅਜੀਝ, ਪੇੜ-੧੨੦)

(c) હજાજ ઈઝે યૂસુફનો ભાઈ મુહમ્મદ બિન યુસુફ જ્યારે યમનનો ગવર્નર નિયુક્ત થયો તો તેણે હજાજની જેમ જુલ્મો સિતમનો કુમ ચાલુ કર્યો અને પ્રજા પર અયોગ્ય પ્રકારના ટેક્સ લાગુ કરી આપ્યા. હારત ઉમર બિન અખ્દુલ અજીજે એ સર્વ ટેક્ષો સંપૂર્ણપણે નાબુદ્ધ કરી આપ્યા અને કેવળ ઉશર નિશ્ચિત કર્યું. (ફતહુલ બલદાન, પેજ-10)

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજે એ સર્વ નાજઈજ ટેક્સો મૌકૂફ કરી આપ્યા એની સાથે આપે એ કદમ પણ ઉઠાવ્યું કે આપના ઝકાત વસૂલ કરનારા મુખ્ય માર્ગો પર બેસી જતા હતા અને ઝકાત તથા સદકા વસૂલ કરતા હતા, પરંતુ જ્યારે આપને એની ખબર મળી કે આ રીતે નાજઈજ ફાયદો ઉઠાવે છે તો એ પદ્ધતિ તરફ ખત્મ કરી દીધી અને હુકમ લાગુ કરી આપ્યો કે હવે આ રીતે ઝકાત તથા સદકા વસૂલ કરવામાં ન આવે. આપે દરેક શહેરમાં એક આમિલ નિયુક્ત કર્યો જે ઝકાત તથા દસકા વસૂલ કરતો હતો.

િ કેટલીક ખિરાજુ જમીન હતી.
ા કેટલાક લોકો મુસલમાન થઈ
જમીન બીજા લોકોના હાથેથી
નોના કબજામાં આવી ગઈ તો તે
ની થઈ ગઈ. હજાજ પોતાના
પાસેથી પણ ખિરાજ વસૂલ કર્યો.
અછુત અઝીઝે ફરીવાર તેને ઉશરી
નાન, (૧૦)

(તબક્કાઈને સાચાં, પેજ-૨૭૮)

(૧૦) હજરત ઉમર બિન અબ્ડુલ અજીજથી
પહેલાંના બનૂ ઉમૈયાના ખલીફાઓએ પ્રજા પર વિવિધ
પ્રકારના ટેક્સ લાગુ કર્યા હતા. રૂપિયા દાળવા પર ટેક્સ,
ચાંદી પીગાળવા પર ટેક્સ, દકાનો પર ટેક્સ, ઘરો પર

હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અજીજ عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ એ
ટૂંકી મુદ્દતમાં સામાજિક તથા વ્યવસ્થાને લગતા
જુદ્મના ખાત્માના માટે નિર્ણયાત્મક ડગલાં ભર્યાં,
જે મણો એ પુરવાર કર્યું કે ખુલફાએ રાશિદીનાના
બાસઆદત (નેકબખીતવાળા) દૌરના પછી પડા રાજ્ય
તથા રાજક્રારણ અને સત્તા તથા આર્થિકતાને સમારી શકાય
દે અને ક્રાંતિના સંન્તના મજબુતી શક્ય દે.

(માહનામા સંની દા'વતે ઈસ્લામી - મંબાઈ, કેંધ્રાયારી - ૨૦૨૧)

મોઘવારી મંથતીને પણ નકે છે !

આપણું ખ્યારું ટનાટન સુન્ની માસિક "બરકાતે ખ્વાજા" ઈમાન અમલની સલામતી માટે ઈમાન અફરોઝ લેખો, કરન્ટ ઈસ્યુ પર પણ અસરકારક લેખો તથા બદ્ધાંકીદાઓ, જૂદા પીરોની સ્પષ્ટ રદ કરીને સુન્ની અવામને સત્ય માર્ગ પર ચાલવા ૨૦૦૪થી પ્રેરતુ રહ્યું છે. આપણું માસિક હાલ ખોટમાં ચાલે છે. જેથી તેને સહારો મળે એ હિસાબે વાર્ષિક /- નો વધારો કરેલ છે.

જન્યુઆરી ૨૦૨૨થી લવાજમ ‘રૂ. ૨૫૦/-’ કરવામાં આવેલ છે જેની નોંધ લેશો. સદકો સમજને પણ લવાજમ મોકલતા રહેશો! જો આપ ચાહતા હોવ કે આ સુન્ની કાંતિકારી માસિક ચાલુ રહે તો ગ્રાહકોમાં પણ વધારો કરવા કોશિશ કરશો. અલ્લાહ તેના પ્યારા હબીબ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સદકામાં તમને બેહતરીન બાદલો આપશો. –તત્ત્વી

અણ્ણુભિલાહ બિસ્મિલાહ આપસમાં જગત, ગુદ્ધાઓ તથા કાયદાઓ

રજૂકર્તા : મૌલાના ઈમરાનરાઝ મિસલાહી દયાદરવી
(મુદ્રિક : દારુલ ઉલ્લભ બરકાતે ખ્વાજા - આમોદ)

મઅરુફ આલિમ વ મુફ્તકર, મુફ્તસિરે કુર્અનિન
ઉત્તર અલ્લામા મૌલાના ઝલીરુદ્દીનખાં સાહબ
એ મર્કઝે "સુની દા'વતે ઈલામી" ઈસ્માઈલ
હબીબ માર્ઝિદ-કામ્બેકર સ્ટ્રીટ, મુખદી-ઉમાં બે
વાર પૂરા કુર્અને કરીમનો દર્સ લગભગ ૪૫ વરસોમાં
સંપૂર્ણ કર્યો. આ એવી મહાન સાચાદત (નેક નસીબી)
છે જે માં આપ પોતાના સમકાળિન ઉલમા
મશાઈખમાં વિના શંકાએ વિશિષ્ટ છે. આપની આ
તફસીર ઓડિયોના સ્વરૂપ મહેરૂજ કરી લેવામાં આવી
હતી. કેમ કે એ તફસીર ખૂબ જ મહત્વની તથા
લાભદાયી છે એટલા માટે અમે અને હપ્તાવાર
અમારા વાંચકોની બિદમતમાં પેશ કરી રહ્યા છીએ.
આપની સમક્ષ રજૂ કરેલ તફસીરી ઈફાદાત આપની
બયાન કરેલ તફસીરનો ખુલાસો છે. અલ્લાહ કરીમે
તૌફીક આપી તો પૂરી તફસીર કિતાબ સ્વરૂપમાં રજૂ
કરવાની કોણેશ કરવામાં આવશે.

(સંપાદક : મૌલાના મઝહર હુસૈન અલીમી-મુંબઈ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહના નામથી શરૂ જે અત્યંત મહેરબાન રહેનાં હોય.

પરિમાણમાં "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ" ને "તસ્મિયા"
કહે છે. અમુક ઉલ્માનો ખ્વાજા છે કે તે સૂરાને

ફાતિહાનો ભાગ છે અને કુર્અને પાકની અન્ય સૂરતોનો પણ ભાગ છે. ઈમામ શાફી^{رحمۃ اللہ علیہ} નું
મંતવ્ય એ જ મુજબ છે. બીજા ઉલમા નજીક ન તો
સૂરાને ફાતિહાનો ભાગ છે, ન કોઈ અન્ય સૂરતનો,
પરંતુ એક આયત ૪૩૨ છે. કુર્અને પાકની એક
સૂરતમાં છે :-

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"બેશક ! તે સુલૈમાન તરફથી છે અને બેશક !
તે અલ્લાહના નામથી છે જે અત્યંત મહેરબાન
રહેનાં હોય." (સૂરાને નમ્રા, આ. ૩૦)

હજરત સુલૈમાન પત્ર મુખારક સંબંધે
જે બિસ્મિલાહ વર્ણન થયેલ છે, આ બિસ્મિલાહ
તેના સિવાય છે.

ઈમામે આ'જમ ^{رحمۃ اللہ علیہ} ના નજીક આ
બિસ્મિલાહ ન સૂરાને ફાતિહાનો ભાગ છે, ન અન્ય
સૂરતોનો ભાગ છે. હા ! કુર્અને પાકની એક સંપૂર્ણ
આયત છે.

એ વાત ધ્યાનમાં રહે કે બિસ્મિલાહ કેવળ
આપણા દીનમાં જ નથી બલકે તેની ભાળ પહેલાંના
ધર્મોમાં પણ મળે છે. જ્યારે હજરત નૂહ ^{رضا} એ
પોતાની કશી ચલાવી તો
("અલ્લાહના
નામ પર આ (જહાજ) નું ચાલવું અને રોકાવું, બેશક!
મારો રબ જરૂર બધ્શાવાવાળો મહેરબાન છે.") સૂરાને
હૂદ, આ. ૪૧ કહીને ચલાવી :-

અર્થાત પ્રારંભ પણ તેના નામથી, પૂર્ણાહૃતિ
પણ તેના નામથી, શરૂઆત પણ તેના નામથી,
સમાપ્તિ પણ તેના નામથી. લોકો માત્ર શરૂમાં
બિસ્મિલાહ કહી લે છે પરંતુ કુર્અને કરીમ એ મિજાજ
આપે છે કે શરૂઆત પણ તેના નામથી થાય અને અંત
પણ તેના નામથી થાય. પ્રથમ પણ તેના નામથી હોય
અને અંતિમ પણ તેના નામથી સંબંધિત હોય.

હજરત نૂહ ﷺ સૌથી પહેલા રસૂલ છે, આમનાથી પહેલાં નબી તથા રસૂલ તો ઘણા થયા પરંતુ આપ તે પ્રથમ રસૂલ છે જે કાફિરો તરફ મોકલવામાં આવ્યા. આપને આદમે પાની (બીજા આદમ) પણ કહેવામાં આવે છે. (કારણ કે) દુનિયા એકવાર તુફાને નૂહથી ખત્મ થઈ ચૂકી હતી. (ત્યાર પછી હજરત નૂહ ﷺ અને તેમની સાથેના ઈમાનવાળાઓથી ઈન્સાની નસ્લ આગળ ચાલી.)

હજરત સુલૈમાન ﷺ ના પત્રમાં પણ તે (બિસ્મિલ્હાહ)નું વર્ણન છે.

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"બેશક ! તે સુલૈમાન ﷺ તરફથી છે અને બેશક ! તે અલ્હાહના નામથી છે જે અત્યંત મહેરબાન રહમવાળો." (સૂરાને નમૂલ, આ. ૩૦)

પરંતુ મુસલમાનોએ હવે ઈસ્લામી રીત રિવાજ છોડીને ગેરોનું કલ્યાર અપનાવી લીધું છે. જ્યારે એ પત્ર યમની મલેકા (રાણી)ને મધ્યો તો તેણે પત્રને ઘણું મહત્વ આપ્યું અને કહું :—

أَيَّاً يَئِمَّا الْمَكُوا إِنِّي أُنْقِي إِلَى كِتْبٍ كَرِيمٍ
મારા પાસે એક ઈજજતવાળો પત્ર આવ્યો છે."

(સૂરાને નમૂલ, આ. ૨૮) આ એ જ બિસ્મિલ્હાહની બરકત છે કે ગૈર પણ તેનો એહતેરામ કરે છે.

★ બિસ્મિલ્હાહનો મકામ અને મર્તિબો ★

આફતાબે રિસાલત ﷺ ના તુલૂઅ (મબુલ્ખ) થવાના સમયે ગારે હેરાની તન્હાઈઓમાં સૌ પ્રથમ જે અવાજ ગુજર્યો તે બિસ્મિલ્હાહ જ છે. "إِنْ قَرْأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ" "પઢો પોતાના રબના નામથી જેણે પેદા કર્યા." (સૂરાને અલક, આ. ૧)

કુર્યાનમાં છે :

فَكُلُّوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِأُلْيَتِهِ مُؤْمِنِينَ

"તો ખાવ તેમાંથી જેના પર અલ્હાહનું નામ લેવામાં આવ્યું જો તમે તેની આયતોને માનતા હોવ." (સૂરાને અનામ, આ. ૧૮)

એક સ્થળે કુર્યાનમાં આશ્વર્ય પ્રકટ કરવાના અંદાજમાં ફર્માવવામાં આવ્યું :—

وَمَا لَكُمْ أَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ تَمَنَّوْ شَيْءًا كَمَا تَمَنَّوْ "અને તમને શું થયું કે તેમાંથી ન ખાવ જેના પર અલ્હાહનું નામ લેવામાં આવ્યું ?!" (સૂરાને અનામ, આ. ૧૯)

આનાથી માલૂમ થયું જે જાનવરને જબહ કરતાં સમયે અલ્હાહનું નામ લેવામાં આવ્યું તેને ખાવ અને એ કહીને ખાવાથી ન રોકાવ કે જાનવરની નિસબ્ત ફિલાણા તરફથી થઈ ગઈ હતી (કરવામાં આવી હતી) માટે નાજીર તથા હરામ છે.

ગૌષ (પાક) (ગરીબ નવાજ) નવાજનો બકરો, ખ્વાજા (ગરીબ નવાજ) નવાજનો બકરો સાંભળતાં જ અમુક લોકો બળી જાય છે અને હરામ ! હરામની રટ લગાડવા માંડે છે. આ તેમની અભણતા અને જહાલત છે. કેવળ નિસબ્ત (જોડવાથી) કોઈ ચીજ હલાલથી હરામ નથી થઈ જતી. જબહ કરવામાં જો અલ્હાહના સિવાય અન્યનું નામ લેવામાં આવ્યું તો નિશ્ચિતરૂપે તે હરામ થશે.

વુજૂમાં બતાવવામાં આવ્યું કે વુજૂથી પહેલાં બિસ્મિલ્હાહ પઢો. હદીષે પાકમાં છે :

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ وَلَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

"તેની નમાજ સહીહ નથી જેનું વુજૂ સહીહ નથી જે અલ્હાહનું નામ લીધા વિના વુજૂ કરે."

(તિર્મિઝી, કિતાબુજાહારત, બાબ : મા જાય્ કિતાસિમ્યા)

આપણે વુજૂમાં અમુક અંગો ધોઈએ છીએ જે પાણીથી પાક થઈ જાય છે. બાકીના અંગો

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ" نી
બરકતથી પાક થાય છે.

હિકાયત : હજરત મૂસા ﷺ ના પેટમાં એકવાર દુઃખાવો થયો. તે મણો અર્જ કરી, યા અલ્લાહ! મને સખત તકલીફ છે. હુકમ થયો કે ફ્લાણા જંગલમાં ચાલ્યા જાવ અને ફ્લાણી જડીબૂઢી ખાઈ લો! આપ તશીફ લઈ ગયા અને બતાવેલી જડીબૂઢી ખાઈ લીધી. ખાતાની સાથે જ દુઃખાવો મટી ગયો. થોડા દિવસો પછી ફરી દુઃખાવો થયો. આપ તે જ જંગલમાં ગયા અને તે જ જડીબૂઢી ખાદી. પરંતુ આ વેળા દુઃખાવો વધી ગયો. આપને આશ્વર્ય થયું, બારગાહે ઈલાહીમાં અર્જ કરી કે, પહેલીવાર તુરંત આરામ થઈ ગયો હતો, આ વેળા દુઃખાવો વધી ગયો! વહી આવી, હે મૂસા! પ્રથમવાર મારા નામથી ગયા હતા એટલા માટે શિક્ષા મળી હતી. આ વેળા પોતે ગયા એટલે દુઃખાવો વધી ગયો. જાણી લો કે પૂરી દુનિયા ઝેર છે, અને શિક્ષા મારા નામમાં છે. (તફસીરે નઈ મી)

હિકાયત : હજરત ઈસા ﷺ એ કૃષ્ણસ્તાનથી પસાર થયા, જોયું કે એક કૃષ્ણવાળા પર અજાબ થઈ રહ્યો છે (ત્યાંથી) પસાર થઈ ગયા. થોડીવારી પછી પાછા ફર્યા, હવે જોયું કે સુગંધ અને નૂરથી ભરપૂર છે. અર્જ કરી, યા અલ્લાહ! હમણા થોડીવાર પહેલાં આ કૃષ્ણવાળા પર અજાબ થઈ રહ્યો હતો હવે સ્થિતિ અલગ છે. અવાજ આવ્યો, "મૃત્યુ પામનાર તો સારો ન હતો. તેના પોતાના અમલો સારા ન હતા, એટલા માટે પોતાના કરેલા (રુનાહોની સજા) માં સપદાયેલો હતો. હા! તેણે પોતાની પત્નીને સગર્ભાવસ્થામાં છોડી હતી જેનાથી એક બાળક જન્મ્યુ, જ્યારે તે પઢવા લાયક થયું તો તેને પઢવા માટે બેસાડવામાં આવ્યું. આજે ઉસ્તાદે તેને بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ "બિસ્મિલ્લાહિરહુમાનિરહુમિ" પઠાવ્યું તે બાળકે બિસ્મિલ્લાહ પઢી. હે ઈસા ! મને ગૈરત આવી

કે તેનું નાનુ બાળક જમીન પર મને રહ્યા માન અને રહ્યીમ કહી રહ્યું છે અને હું તેના પિતાને અજાબ કરું ! મેં હુકમ આપી દીધો કે તેનો અજાબ ઉઠાવી લેવામાં આવે. (આ હિકાયત તફસીરે કબીરમાં વર્ણન થયેલ છે.)

વિચાર કરો કે બિસ્મિલ્લાહની બરકતથી ન કેવળ અજાબ ઉઠાવી લેવામાં આવો બલ્કે તેની કૃષ્ણને જન્તતનો નમૂનો બનાવી આપવામાં આવી. અહીંયા એ જાણાયું કે એકની નેકી બીજાને કામ આવશે. નિઃસંકોચ કામ લાગશે અને એ પણ જાણવા મળ્યું કે બિસ્મિલ્લાહ શરીફ પહેલાંના ધર્મોમાં પણ હતું.

★ અભિજુબિલ્લાહ અને બિસ્મિલ્લાહનો ઓકબીજા સાથે સંબંધ ★

તથાબ્વુજ અને તસ્મિયહમાં પરસ્પર સંબંધ શું છે? બંને એક સાથે કેમ આવ્યાં? બીજો સવાલ એ છે કે અભિજુબિલ્લાહને બિસ્મિલ્લાહથી પહેલા કેમ રાખવામાં આવ્યું? જ્યારે કે દરેક કામ અલ્લાહ હુંબીજાના નામથી શરૂ થવું જોઈએ. તેનો જવાબ એ છે કે પહેલાં તજ્જિલયા હોય છે અને પછી તહ્જિલયા હોય છે. તજ્જિલયા એટલે ખાતી થવું અને તહ્જિલયાનો અર્થ શાશગાર કરવો, સજવું. ડેકોરેશન પહેલાં કપડાં કાઢવાં પડે છે પછી નહાય ધોઈને શાશગારનો કમ આવે છે. એ જ રીતે બિસ્મિલ્લાહિરહુમાનિરહુમિ કુદરતી સજાવટ અને શોભા છે. (અલ્લાહ તાલાના) નૂર અને તજ્જિલયાતોના ઘરેણાથી ઈન્સાનના સજજ થવાથી પહેલાં નફ્સ અને શૈતાનોના મેલકૂચેલ અને તેમના બહેકાવાથી દૂર થવું જરૂરી છે, પછી અન્વારો તજ્જિલયાતના વસ્ત્ર પહેરવું, એટલા માટે પ્રથમ તજ્જિલયા છે પછી તહ્જિલયા.

અને એ રીતે સમજો કે ઈબાદતે મક્સૂદા (મુળ હેતુ) નમાજ છે પરંતુ એ હુકમ આપવામાં આવ્યો કે

પ્રથમ વુજૂ કરીને પાક થઈને આવો. તવાફ કરવો છે, વુજૂ જરૂરી છે. કુર્અન અડકવું છે તેના માટે વુજૂ વાજિબ છે. નમાઝ, તવાફ, તિલાવતે કુર્અન ઈબાદતે મફક્સૂદા છે અને વુજૂ ઈબાદતે ગરે મફક્સૂદા. અહીંયા પર એ જ જવાબ છે કે પહેલા તણ્ણિયા થઈ જાય પછી તણ્ણિયા થાય. અર્થાત પહેલાં મેલ દૂર કરી લો પછી અલ્લાહની ઈબાદતમાં લાગી અન્વારો તજલિયાતની ચાદર ઓછો.

બીજુ કારણ એ છે કે તમે તે અભીમ જાતના નામથી પોતાના કામની શરૂઆત કરી રહ્યા છો અને આગળ વધી રહ્યા છો. એ કાર્ય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ નહીં થાય જ્યાં સુધી અચ્યુતી વિમુખ ન થઈ જાવ. મતલબ સૌ પ્રથમ નફ્સ અને શૈતાનથી મોહું ફેરવી લો પછી અલ્લાહની તરફ ધ્યાન કરો.

નુકાતો :

إِنِّي وَجَهْتُ وَجْهَهُ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٩﴾

"મેં પોતાનું મોહું તેના તરફ કર્યું જેણો આસ્માન અને જમીન બનાવ્યાં. એક તેનો જ થઈને, અને હું મુશ્રિકોમાં (થી) નથી." (સ્વરાચે અનઘ્રામ, આ. ૭૮)

ઉપરોક્ત આયતે કરીમામાં "હનીફા" આવ્યું છે જેનો અર્થ એ છે કે સૌથી વિમુખ થઈને અને અલગ થઈને એકની સાથે જોડાવું. અર્થાત બંદો એવું કહે, હું કેવળ તને મઅર્ભૂદ માનું છું, કોઈ અન્યને ઈબાદતના લાયક નથી માનતો.

હદીષે પાકમાં છે :

مَنْ أَحَبَّ لِلَّهُ وَأَبْغَضَ لِلَّهُ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنْعَ لِلَّهِ
فَقَدِ اسْتَكَبَ الْإِيمَانَ

"જેણો અલ્લાહ માટે કોઈની સાથે મહોષ્યત કરી અને અલ્લાહ માટે કોઈની સાથે દુશ્મની કરી અને

અલ્લાહ માટે જ આપ્યું અને અલ્લાહ માટે જ ન આપ્યું તો તેણે પોતાનું ઈમાન સંપૂર્ણ કરી લીધું."

(અબુ દાવિદ)

આ હદીષમાં બુગજનું વર્ણન પણ છે, ગુરુસાનું પણ, દુશ્મનનીનું પણ. તેનાથી મુરાદ શું છે? તેનો જવાબ એ છે કે આપણો ખાલિક અને માલિક એ ચાહે છે કે કોઈની સાથે દોસ્તી કરો તો મારા માટે કરો, કોઈ સાથે દુશ્મની કરો તો મારા માટે કરો, કોઈને કાંઈ આપો તો મારા માટે આપો, કોઈને ન આપો તો પણ મારી રજા માટે, આ જ જગ્ઘાનો ઈજહાર તથ્યવુઝમાં છે.

હિકાયત : એકવાર હજરત કલીમ (મૂસા عليه السلام) મુનાજાત કરી રહ્યા હતા. અવાજ આવ્યો, હે મારા કલીમ! મારા માટે શું કર્યું? અર્જ કરી, નમાઝ તારા માટે પહું છું, રોજા તારા માટે રાખું છું, જેને આપું છું તારા માટે આપું છું. ફર્માવ્યું, નમાઝ જે તમે પછો છો તે તમારા લાભ માટે છે. (અને હકીકત પણ એ જ છે), રોજા રાખો છો એ પણ તમારા માટે છે. હજરત કલીમ عليه السلام એ અર્જ કરી, મૌલા! તું જ બતાવ કે તે કયો અમલ છે જે માત્ર તારા માટે છે?

"ફર્માવ્યું, શું કેવળ અને કેવળ મારા માટે કોઈને દોસ્ત બનાવ્યો અને શું કેવળ મારા માટે કોઈને દુશ્મન બનાવ્યો?"

આનાથી માલૂમ થયું કે અલ્લાહ માટે દુશ્મન બનાવવું ઘણું મુશ્કેલ છે, પોતાના માટે, પોતાની ઔલાદ માટે આપણો દુશ્મન બનાવીએ છીએ, પરંતુ કેવળ અલ્લાહ માટે દુશ્મન બનાવવું ઘણું મુશ્કેલ છે.

તથ્યવુઝ પરહેજી (સાવચેતી) છે અને તસ્મયહ ઈલાજ, સંપૂર્ણ શિફા (મેળવવા) માટે પરહેજી કરવી જરૂરી છે. તથ્યવુઝ અસ્લે સફર છે અને તસ્મયહ નિશાને મંજિલ. એટલા માટે બંનેને સાથે રાખવામાં

આવ્યા છે. ઘણો ગેહરો સંબંધ છે, તથીવુઝ અને તસ્મિયહમાં. તથીવુઝ ગુનાહોનો લિબાસ ઉતારી દેવું અને તસ્મિયહ અન્વારો તજલ્લિયાતની ચાદર ઓઢી લેવું છે. અવલિયા અલ્લાહની બે શાનો બતાવવામાં આવી છે. એક નિગાહે અદાવત જે દુશ્મન પર પડે છે. એક નિગાહે મહોષ્યત છે જે દોસ્ત પર ખુલે છે. અને જ્યારે બંને નિગાહો ખુલી જાય તો ઈન્સાન આરિંધ બિલ્લાહ બની જાય છે.

હજરત બીબી મરયમ એ હજરત ઈસા
عَلَيْهِ السَّلَامُ مાટે દુઅ કરી :

وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ

"અને હું તેને અને તેની ઔલાદને તારી પનાહમાં આપું છું, ધૂતકરેલા શૈતાનથી."

(સૂરાએ આવે ઈમરાન, આ. ١٦)

અમુક એવી સ્ત્રીઓ થઈ છે જે મની પ્રશંસા હુઝૂરે અકરમ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ફર્માવી છે તેમનામાંથી હજરત મરયમ عَلَيْهِ السَّلَامُ પણ છે.

શૈતાન તાક લગાડી બેસે છે :

قَالَ فِيهَا آغُوَيْتَنِي لَا قُعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطُكُمُ الْمُسْتَقِيمُ

"બોલ્યો; તો કૃસમ એની કે તે મને ગુમરાહ કર્યો હું જરૂર તારા સીધા રસ્તા પર તેમની તાકમાં બેસીશ." (સૂરાએ અભ્રાંતિ, આ. ٩٦)

સૌથી ખતરનાક અને તથાહ કરનાર હુલ્લો શૈતાનનો છે. જેના પર શૈતાન કષ્ટો જમાવી લે તે અલ્લાહ તથાલા સુધી નથી પહોંચી શકતો, એટલા માટે અલ્લાહની પનાહ લેવી જરૂરી છે.

જ્યારે કોઈ આબાદ જમીનમાં પ્રવેશો તો પણ પનાહ માગવી. હદીષે પાકમાં છે કે જ્યારે અલ્લાહના રસૂલ عَلَيْهِ السَّلَامُ કોઈ વસ્તી, શહેર વગેરેમાં પ્રવેશ કરતા તો આ દુઅ પઢતા :

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتُ . وَرَبَّ الْأَرْضِينَ
السَّبْعِ وَمَا أَقْلَتُ . وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا أَذَرَتُ . وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ
وَمَا أَضَلَّتُ . إِنِّي أَسْأَلُكَ حَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا

"હે અલ્લાહ ! સાત આસ્માન અને તેમના નીચે વસનારી મખ્લૂકોના રબ ! સાત જમીનો અને તેમના ઉપર વસનારી મખ્લૂકોના રબ ! હવાઓ અને તેમાં ઉડનારી વસ્તુઓના રબ ! શૈતાનો અને તેમના કારણે ગુમરાહ થનાર મખ્લૂકોના રબ ! હું તારાથી આ વસ્તીની ભલાઈ અને જે કાંઈ એમાં છે તેની ભલાઈનો સવાલ કરું છું (માગું છું) અને હું તારી પનાહ ચાહું છું, આ વસ્તીની બુરાઈ અને જે કાંઈ તેમાં છે તેની બુરાઈથી." (મોઅઞ્ચમે અવસત)

એક રિવાયતમાં આ શબ્દો આવ્યા છે :—

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا
فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

બિસ્મિલ્લાહની શાજિદક (બે ઈસ્મે) બનાવટ

અને નુકતા : હક્કીકીતમાં بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ અલિફ હતું બાસ્મ અલિફ હટી ગયો, ઈસ્મનો અર્થ નામ, અલામત, બડાઈ અને બુલંઠી છે. અહીંયા અલિફ હટી ગયો છે જે ન જોવામાં આવે છે ન પઢવામાં આવે છે.

નુકતો : બિસ્મિલ્લાહની શરૂઆત "બા"થી કરવામાં આવી "અલિફ"થી કરવામાં ન આવી, આમ તો એના ઘણા બધાં કારણો છે પરંતુ અમે અહીંયા અમુક કારણો વર્ણન કરીશું.

(૧) અસલ વાત એ છે કે અલિફમાં તરકુઅ છે, તકબુર, તતાઉલ છે. બીજા શબ્દોમાં અલિફમાં બળાઈ, ઉર્યતા અને લંબાઈ છે. "બા"માં ઈન્કેસારી

અને આજજ છે, તેમાં ટૂંકાણ પણ છે. કુદરતે પસંદ ફર્માવ્યું કે સૌથી પ્રથમ શબ્દ વડે બંદાઓને આજજ શિખવવામાં આવે, ઈન્કેસારીની તા'લીમ આપવામાં આવે, એટલા માટે "બા"થી શરૂ કરવામાં આવ્યું.

તવાજોઅ (વિત્તમતા)ની ઘણી મહત્વતા છે; હદીષમાં છે :

مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفِيقُهُ اللَّهُ وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ وَمَنْ مِنْ أُنْ شَرِيكٍ لِلَّهِ إِنَّمَا يُحِبُّ اللَّهَ

"જે અલ્લાહ માટે આજજ કરે છે અલ્લાહ તેને બુલંદ કરી દે છે, અને જે ઘમંડ કરે છે અલ્લાહ તેને જિરાવી દે છે અને જે અલ્લાહનું જિક અવિકતાથી કરે છે અલ્લાહ તેને મહબબૂ રાખે છે. (ઈબ્ને માજ)

બિસ્મિલ્લાહનો પહેલો સબક એ છે કે બંદો પોતાને સમજે કેમ કે કિથિયાઈ (બડાઈ) અને અજમત (બુલંદ) અલ્લાહના માટે શોભાયમાન છે.

શોખ સંયુક્ત ફર્માવે છે;

مَرْأُوراً سَدَّ كَبِيرًا وَمُنِيَ كَمْلَكًا شَدِيمًا سَوْدَاءً

કિથિયાઈ અને બડાઈનો હક્ક તેના માટે જ છે. કારણ કે તેની બાદશાહત ફદીમ (જે હમેશાંથી હોય) અને તેની જાત બેનિયાઝ છે.

(૨) "અલિફ" ઈન્કિતાઅ તથા ઈન્કિતાલ માટે આવે છે એટલે જુદાઈ માટે અને "બા" ઈલ્સાક માટે આવે છે અર્થાત મિલાવવા માટે. "અલિફ" પછી જે હફ્ફ આવશે તે "અલિફ"થી અલગ થઈને આવશે. એટલા માટે પ્રથમ "બા" લાવવામાં આવ્યો જેથી બંદો રબ સુધી પહુંચી શકે.

(૩) બિસ્મિલ્લાહની "બા" પર "કસ્રા" (ઝેર) આવ્યો છે જેનો અર્થ તૂટવું થાય છે. પહેલા જ હફ્ફમાં બંદાઓને તા'લીમ આપવામાં આવી કે, હે બંદાઓ ! તૂટવાની આદત બનાવો, એટલા માટે કે જે મારા લીધે તૂટે છે હું તેની પાસે જ રહું છું. હજરત માલિક બિન

દીનાર ફર્માવે છે કે હજરત મૂસા رض અલ્લાહની બારગાહમાં અર્જ કરી, અય રબ ! હું તને ક્યાં શોધું ? રબ તથાલાએ ફર્માવ્યું, -
- بَغْنِي عَنْدَ الْمَنْكِسَرَةِ قَلْوَبَهُمْ -
પાસે શોધો." (હિલ્યતુલ અવલિયા, ૨/૩૬૪)

કોઈએ સાચુ કહું છે;

જિન્હેં બર્વાઈ કરતે હોય, ઉન્હી કે પાસ રહતે હોય.

(૪) ચોથુ કારણ એ છે કે "અલિફ" હફ્ફ "ઈલ્લત" છે જેનો અર્થ બીમારી છે, જ્યારે મનુષ્ય બીમાર થઈ જાય છે તો અમુક શબ્દો તેના મોઢેથી નીકળ છે જેમાં હાય, વોય વગેરે સામેલ છે. "બા" હફ્ફ "ઈલ્લત" નથી બલ્કે હફ્ફ તામ છે, બંદો તે જાતનું નામ લેવા જઈ રહ્યો છે જેના નામમાં કામિલ શિફા છે, તો ફર્માવવામાં આવ્યું કે એવા હફ્ફથી શરૂ કરે જેમાં "ઈલ્લત" નથી.

(૫) ભલે "બા" જોવામાં પડેલો છે. પરંતુ દરજામાં બુલંદ છે. આ જ મામલો સિદ્દીકીન અને સાલેહીનનો છે કે જોવામાં પડેલા જણાય છે પરંતુ હક્કિકતમાં ઘણા ઉચ્ચતમ હોય છે.

(૬) "બા" હફ્ફ શફ્વી છે, શફ્વનો અર્થ હોઈ થાય છે. આ હફ્ફને અદા કરવામાં આખુ મોહુ ખુલી જાય છે, પહેલીવાર જ્યારે ઈન્સાનોનું મોહુ ખુલ્યુ હતું તો આ જ "બા" નીકળ્યો. કલામે પાકમાં છે : إِنَّ اللَّهَ لَا يُنْبَتُ بِرَبِّنَبِرِّ "શું હું તમારો રબ નથી ? જવાબમાં ઈન્સાનો તરફથી હું (બલા) (હા)નો શબ્દ આવ્યો, જેની શરૂઆત "બા"થી છે, રોજ અવ્વલ ઈન્સાનોનું મોહું (હું)ની "બા"થી ખુલ્યું અને આજે પણ કલામે પાકને બિસ્મિલ્લાહથી ખોલીએ છીએ, જેથી તે વાયદો બંદાને યાદ આવી જાય. (શાબ્દિક વિશેષતાઓ છે જે વાંચકોની સમજ અનુસાર ૨જૂ કરવામાં આવી.)

હવે સવાલ એ ઉભો થાય છે કે અલ્લાહના નામથી શરૂ કર્યું જાતથી નહીં ? એટલા માટે કે જેના નામની બરકતનો આ આલમ હોય તો તે

برک خواجات

જતની બરકતનો શો આલમ હશે ? શું કોઈ અનુમાન કરી શક્શે ? અલ્લાહનું નામ લેવાથી કામ બની જાય છે અને તેનું નામ ન લેવાથી કામ અધૂરુ રહી જાય છે. હદીષે પાકમાં છે :

كُلْ أَمْرٌ ذِي بَالٍ لَمْ يُنْدِأْ بِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ أَقْطَعُ أُوْجَزْمٌ

"દરેક તે મહત્વનું કામ જે અલ્લાહના નામથી શરૂ ન કરવામાં આવે તો તે નાફિસ અને અધૂરુ રહી જાય છે." (અબૂ દાઉદ, નિસાઈ)

અને હકીકત પણ એ જ છે કે જે તેના સાચા નામ લેનાર છે તેઓ કદી શર્મિંદા નથી થતા, અપમાનિત અને બેઆબરુ નથી થતા, મહેરુમ અને માયૂસ નથી થતા. જિસ્મિલાહમાં એ વાતની ગેરંટી આપવામાં આવી છે કે બંદા તું મારું નામ લે, તારું કામ પૂરુ થઈ જશે.

હિકાયત : હજરત શેખ સાઝુદી ફર્માવે છે; હું

એકવાર બૈલ્કાન શહેર ગયો હતો, સાંભળ્યું હતું કે ત્યાં એક ઘણા મોટા આબિદ જાહેર (ઈબાદત કરનાર) છે. હું તેમની પાસે હાજર થયો. મેં તે બુજુર્ગથી નસીહત કરવા કહું. તે બુજુર્ગ કહું, હે સાઝુદી ! માટીની જેમ આજીજ અને ઈન્કેસારી અપનાવો અને જો તમારાથી થઈ શકે તો તમે જે કાંઈ જ્ઞાન મેળવ્યું છે તેને માટીમાં દફ્નાવી દો."

در شہر بیلقاں بر سیدم بر عابدے۔ گفتہ مرما از تربیت جلیل بازن

વિચારો ! જમીન કેટલી આજીજ ઈન્કેસારીવાળી છે. ઈન્સાની જમીનના સીના પર ચાલે છે, દોડે છે, તેનું સીનું ચઢીને મોટી મોટી ઈમારતો બનાવે છે, પરંતુ જમીન એ સર્વ સહન કરે છે, કોઈ બદલો નથી લેતી. તો એ બુજુર્ગ ફર્માવ્યું, માટીની જેમ આજીજ અને વિનમ્ર સ્વભાવવાળા થઈ જાવ."

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, ફેબ્રુઆરી-૨૦૨૧, મુખ્ય)

:: ઈન્ટેકાલ પુરમલાલ ::

- **ધોરાજી :** થી "બરકાતે ખ્વાજા" (માસિક)ના મેમ્બર અશફાક ઉમર સૂર્યા (ગ્રા. નં. ૮૪૬/૧૨૩૩૮) જણાવે છે કે તેમના મોટાભાઈ મુશ્તાક ઉમર સૂર્યા તા. ૧૫-૧૧-૨૦૨૦ રવિવાર, ૨૮ મી રખીઉલ અવ્વલ હિ.સ. ૧૪૪૨ના રોજ સાંજે મગરિબની નમાજ બાદ અલ્લાહને ખારા થઈ ગયા. રબ તબારક વ તાલાલા તેના હબીબ ﷺના સદ્કામાં મર્હૂમની મગફિરત ફર્માવે. (આમીન) (નોંધ : આ પત્ર અમોને ૧ વર્ષ મોડો મળ્યો છે ! છતાં દુઅ માટે છાપેલ છે.) -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)
- **દયાદરા :** (તા.જી. ભરુચ) હજ્યાણી હૂરીબહેન મુહમ્મદ વલી દરબાર લગ્બગ્ય ૮૦ વર્ષની વયે તા. ૨૭-૮-૨૦૨૧, હિ.સ. ૧૪૪૪ સોમવાર, ૧૮ સફરુલ મુઅફ્ફરના રોજ અલ્લાહની રહુમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **હસદરવા :** ખાતે તા. ૪-૧૦-૨૦૨૧, ૨૬-સફરુલ મુઅફ્ફર, હિ.સ. ૧૪૪૩, સોમવારના રોજ અહમદ આદમ બાપુનો ૮૫ વરસની વયે ઈન્ટેકાલ થયો છે.
- **અંધાર :** ખાતે ફારુક ગુલામ શયદાનો ઈન્ટેકાલ જુમેરાત તા. ૭-૧૦-૨૦૨૧, ૨૮ સફરુલ મુઅફ્ફર હિ.સ. ૧૪૪૩ના રોજ પ૧ વરસની વયે થયો છે. મર્હૂમ ઘણા સમયથી બીમારીમાં પથારીશ વશ હતા. રહે કરીમ તેના ખારા મહિબૂબ ﷺના સદ્કામાં મર્હૂમોની કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે, જન્નતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સાથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્હૂમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ તથા દારુલ ઉલૂમ ગુલશને અજમેર-ભરુચ ખાતે કુર્ચાન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફિરતની દુઅ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

دھیادھارا खाते जश्ने ईमाम अहमद रजा رحمۃ اللہ علیہ

دھیادھارا : खाते २५ سર्वरुल मुज़ह़ीर हिं.स. १४४३, ता. २-१०-२०२१ शनिवारे राते ईशानी नमाज बाद मोटा यक्ला पर "जश्ने ईमाम अहमद रजा" مनावायो जेमां क़ारी मक़्सूद कावीवाणा (पेश ईमाम) साहबे तिलावते कुर्अन बाद नअतो मन्फ़्तते आ'ला हज़रत पेश करी. त्यार बाद हज़रत मौलाना झीर मिस्बाही साहब (निगरान : सुन्नी दा'वते ईस्लामी-ज़ंबुसर) ए आ'ला हज़रतना ईल्मी कमाल पर तथा खुदा व रसूलनां ईमानों पर पुण्या यक़ीन विशेना वाक़ियात पेश करी श्रोताजनोंमां ईमानमां ताजगी भरी दीधी हती.

بُوڈेलीमां जश्ने ईमाम अहमद रजा رحمۃ اللہ علیہ

बُोडेली : खाते ता. ३-१०-२०२१ रविवारे ईशा बाद जश्ने ईमाम अहमद रजा رحمۃ اللہ علیہ शानदार आयोजन रजा नगर नियाज कमिटी व सुन्नी दा'वते ईस्लामी बोडेली थकी करवामां आव्युं जेमां रजा नगर मस्जिदमां, दाईं ए कभीर, अताए मुफ़्तीए आ'जमे हिंद हज़रत मौलाना मुहम्मदशाकिर नूरी (अभीरे सुन्नी दा'वते) ईस्लामीए "ईश्क तथा म़ह़बत" ना विषये आशिके रसूल मुज़हिद्दिन आ'जम ईमाम अहमद रजा رحمۃ اللہ علیہ ईश्के रसूल पर शानदार ईमान अफ़रोज बयान करी हाज़रजनोंना ईमानमां ताजगीभरी आपी हती. मज़कूर जश्नमां हज़रत सैयद मोहिनबाबा (मांक़षीवाले), सैयद मोहसिन बाबा (कवांट), सैयद ताहिरबापु पेटलाउवाले उपरांत अन्य सादाते किराम उलमाए ऐजाम तथा अईम्मा, मुबलिगीने हाज़री आपी हती.

مुक्ती साबिर नज़मी मिस्बाही थकी तर्बियती ईज़तेमाओ

دھیادھارा : खाते ता. २६-८-२०२१, ३-१०-२०२१ तथा १०-१०-२०२१ सतत त्रिश रविवारो सुधी मुख्तारुल मसाजिद दھیادھارा खाते असर बाद हज़रत मौलाना मुक्ती साबिर नज़मी मिस्बाही साहब थकी प्रेक्टिकल साथे नमाज विशे तर्बियत करवामां आवी जेमां नमाजनी शर्तों, फ़र्जी शरू करी तक्बीरे तहरीमाथी सलाम फ़ेरवता सुधीना सर्व तरीका, क़्याम, रुक़्न, सिज़दा संबंधी मसाईल, जमाअत साथे नमाजना मसाईल वगेरे नमाजने लगता विविध मसाईल वर्षाववामां आव्या. मोटी संघ्यामां बाणको, युवानो, वडीलो ए हाज़री आपी क्यूं उठाव्यो हतो. ता. १०-१०-२०२१ ना रोज़ मगरिब बाद दारुल उल्म गुशाने अजमेर-भरचु खाते 'मस्जिद रयहान'मां हज़रत मुक्ती साहब थकी दीनी ईल्मी सवालो जवाबनी मेहफ़िल राखवामां आवी हती.

हाइग्रुक (आणांद) खाते जश्ने मीलाहुन्नबी رحمۃ اللہ علیہ नूरुन्न आयोजन

ता. १२-१०-२०२१ मंगलवारे ईशा बाद "जश्ने मीलाहुन्नबी" رحمۃ اللہ علیہ नूरुन्न भाते सुन्नी ईज़तेमा थयो जेमां अभीरे सुन्नी दा'वते ईस्लामी हज़रत मौलाना मुहम्मदशाकिर नूरी रज़वीए अल्लाहनी नेअमतोनो शुक्र अदा करवा बाबते अने रबनी सर्व श्रेष्ठ नेअमत हुज़रे अकरम नूरे मुज़स्सम रही मणवा पर रबनो शुक्र अदा करवा संबंधी ईमान अफ़रोज बयान कर्यु हतुं. शरूमां क़ारी रियाजुद्दीन अशरफी (मुबलिगे सुन्नी दा'वते ईस्लामी) ए पोताना आगवा अनोभा अंदाजमां नअतोना गुलदस्ता पेश कर्या हता.

